

‘Ο άνθρωπος: «κατ’ εικόνα Θεού ἢ μασκαράς»;

του Αρχιμανδρίτου Παύλου Ντανά Ιεροκήρυκος

Σύμφωνα με τη διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε ἀπὸ τὸν Τριαδικό μας Θεό «κατ’ εἰκόνα καὶ καθ’ ὁμοί-

σελ.5

Δύο πόρτες ἔχει ἡ ... Ἐπισκοπή
(Μία μίνι διαδρομὴ ὡς...ἐπι-πρόγευση!)

Εἰκοσι τέσσερα (24) χρόνια ἀντάρα καὶ καταχνιά στα οικονομικά τῆς μητρόπολης Λάρισας.

Μία μίνι διαδρομὴ ὡς...ἐπι-πρόγευση!

σελ.7

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΔΙΑΖΥΓΙΟ: Μία χάχχραινα που σκοτώνει τὴν οὐάπη

Τὰ Διαζύγια εἶναι ἓνα φαινόμενο που παρατηρεῖται ἔντονα στὴ σύγχρονη ἐποχὴ καὶ ἔχουν πάρει τρομακτικὲς διαστάσεις.

σελ. 13

π. Ἰγνάτιος Μαδενλίδης (ἐπίσκοπος Πενταπόλεως) Ο ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

συνεχίζεται στὴ σελ.4

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ, ἢ... πῶς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

- 4^{ον} μέρος
(για να μάθουμε πῶς πρέπει να εἶναι ἡ παρουσία μας μέσα στο ναό)

σελ. 12-13

ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΙΒΟΝΙΟΤΗΤΑ

† Ιωάννης Ζώτης - Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

σελ. 4

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

σελ. 14

ΨΑΛΤΙΚΑ

- ΑΝΤΕ...! καὶ στα δικά μας
- Ο ΤΥΡΝΑΒΟΣ, ευχαριστεῖ καὶ ευχνομενεῖ

ΟΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ ΑΝΟΙΞΑΝ ΤΙΣ ΠΥΛΕΣ ΚΑΙ ΜΗΚΑΝ ΣΤΗ ΜΑΣΟΝΙΚΗ ΣΤΟΑ

σελ. 16

ΑΓΩΝΑΣ

“Αγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως” (Α΄ Τιμ. 6,12)

ὁ ἅγιος Πάυλος

ὁ ἅγιος Ἰάκωβος

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΤΟΣ ΚΑ. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 280-281 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 061603, ΛΑΡΙΣΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2020

ΛΥΚΟΙ ΒΑΡΕΙΣ ἐπὶ τοῦ ποιμνίου

«Εγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο... λύκοι βαρεῖς εἰς μᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου» (Πραξ, 20, 29)

ΠΟΙΜΕΝΕΣ... πού εἶστε κρυμμένοι;

σελ. 8

ΕΛΕΓΧΟΣ Καθίκων ἢ αμαρτία;

«Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθήτε» (Ματθ. 7, 1). Πολλοὶ εὐσεβεῖς γιὰ νὰ δικαιολογήσουν

τὴν ἀπραξία τοὺς βρίσκουν ἀποκούμπι σ' αὐτὸ τὸ στίχο συνεχίζεται στὴ σελ. 11

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΤΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ ΤΟΥ π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ. (ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΕ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΛΗΘΕΙΕΣ)

σελ. 12

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

“ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ” Ἰδιωτικὲς Εταιρίες & ἡ ληστεία

(Μία ἐπιστολὴ ἀγανάκτησης πρὸς ἀρχές καὶ ἐξουσίες καὶ τὸ κόμμα ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΩΝ) Γράφει ἓνας ἀπὸ τοὺς χιλιάδες δεινοπαθόντες με τὴν ἐλπίδα, μήπως συγκινηθοῦν οἱ ἀρμόδιοι, ἀν ὑπάρχουν!

Στις 12 Δεκεμβρίου 2017 ἀποφάσισα νὰ μεταπηδήσω ἀπὸ τὴν “ἀκριβὴ” ΔΕΗ στὴ “φθηνὴ” εταιρία «ΗΡΩΝ», ἡ ὁποία μου ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ

ἔχω ρεῦμα φθηνότερο ἀπὸ 30-36%. Ἡ Σύμβαση που ὑπογράψαμε, ἀναφέρει γιὰ σταθερὴ τιμὴ 6.590 ευρώ (KWh) καὶ γιὰ διάρκεια δύο (2) ἐτῶν.

1) Λαμβάνοντας ὁμῶς τὸ πρῶτο ἐκκαθαριστικὸ με λήξη προθεσμίας 26/3/2015 καὶ λογαριάζοντας τὶ χρεώθηκα καὶ τι θὰ πληρώνα, σαν ἤμουν στὴ ΔΕΗ, ἔπεσα ἀπὸ τὰ σύννεφα, διότι γιὰ KWh 3.900 χρεώθηκα 265,26 καὶ ἓνα κρυφὸ χαράτσι

συνεχίζεται στὴ σελ. 9-10

ΤΑ ΦΛΗΝΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ «Μύρον εκκενωθέν ὀνομά σου»

σελ. 6-7

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ 12 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ (1974 - 2020) 56ο μέρος ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Α΄, δέχθηκε ὅλα τὰ χρόνια μὴ ἀγρία πολεμικὴ, ὄχι μόνον ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς πολιτείας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους που ἔταξαν τὴν ὑπαρξὴ τους στὴ διακονία τῶν θεϊκῶν προσταγμάτων, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχαν τὴ κατηγορία νὰ του προσάψουν, βρήκαν ὡς λύση τὸ Νόμο 214/1967 περὶ

“Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων” καὶ γιὰ μόνον τὸ ἀρθ. 7 παρ. 3-που ἐπιβλήθηκε ἀπὸ τὴ δικτατορία- αὐτὸν τὸν λειτούργησαν σαν λιπαντικὸ στο μηχανισμό τῆς παραπληροφόρησης, τῆς ἐμπάθειας, τῆς ἀπάτης καὶ τῆς δόλιας σκοπιμότητας. Ὑπάρχουν καὶ σήμερα ἀκόμα κάποιοι που τὸ συντηροῦν σαν ξέχειλα λαγίνα.

συνεχίζεται στὴ σελ. 15

ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΡΑΤΕ ;;;

(Εἶναι μὴ στήλη που θὰ γράφει σύντομα διάφορα ἐπίκαιρα θέματα, που οἱ ἄλλοι δὲν τὰ γράφουν... γιὰ νὰ τὰ μαθαίνετε)

Α) ΓΙ' ΑΥΤΟ ΠΑΝΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ “αγράφματος” ΤΑΞΙΤΖΗΣ

Β) 100 \$ ἀξίζει κάθε κεφάλι ἀπίστου

Γ) Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΞΕΣΠΑΘΟΥΣΕ “Ἀλβανία ἐλέγχεται ἀπὸ συμμορίες τοῦ Σόρος”

Δ) ΙΣΛΑΜΙΣΤΕΣ : ο φόβος καὶ ὁ τρόμος στὴ Ρωσία!

σελ.3

Ο ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ π. ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

Ένας εκ των 12 διωχθέντων 6ο μέρος

Ο μακαριστός Τρίκκης κυρός Διονύσιος μας ἔδωσε μὴ εἰκόνα ἀπὸ τὸ προσωπικὸ του ἡμερολόγιο δηλαδὴ τὸ χρονικὸ τῆς ἐκλογῆς του π. Θεολόγου σὲ ἐπίσκοπο.

Στις 21 Ἰουνίου 1968 ἡ εἶδηση ὅτι ο π.

Θεολόγος Πασχαλίδης ἐξελέγη μητροπολίτης Λάρισας, ἀκούστηκε σαν ἐγερτήριο σάλπισμα νεκρανάστασης, διότι γιὰ δεκαετίες τὴ Μητρόπολη Λάρισας τὴ συγκλόνιζαν σκάνδαλα.

Αρχίζουμε τὴ διαδρομὴ ἀπὸ τὸ 1910

που ἡ ἐπισκοπὴ Πλαταμώνος ἐνσωματώθηκε στὴ Μητρόπολη Λάρισας, λόγῳ ἐνσωμάτωσης τῆς Θεσσαλίας στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, καὶ στὴ συνέχεια τὴν προσάρτηση τῶν Φαρσάλων στὴ Μητρόπολη Λάρισας καὶ ἐτὶ ἔχουμε μητρό-

συνεχίζεται στὴ σελ. 2

πολη Λαρίσης Πλαταμώνος και Φαρσάλων. Αποσκήρτησαν αργότερα τα Φάρσαλα και έγινε Λαρίσης και Πλαταμώνος και τελευταία έχουμε τη Μητρόπολη Λαρίσης και Τυρνάβου.

Η ιστορική εξέλιξη της μητρόπολης Λαρίσης είχε πυκνές και βαθιές διακυμάνσεις. Διότι εισπήδησαν στο Ιερό Θυσιαστήριο πρόσωπα με κοσμικό φρόνημα, με ακόρεστη και ακυβέρνητη τη δίψα για εξουσία, με εκφυλισμένο ήθος, προκαλώντας διαδοχικούς σπασμούς στο Σώμα Ιησού Χριστού και πληγές στην τοπική Εκκλησία που ακόμα και ως σήμερα λειτουργούν ως δυνάμεις ανασταλτικές στην πορεία της.

Το αποστολικό ήθος ήταν σε αποσύνθεση, και μεγάλη πληγή στην πλειοψηφία της επισκοπικής ηγεσίας. Ο Μέγας Βασίλειος, γνήσιος εκφραστής και κήρυκας του αποστολικού ήθους, άφησε τη γραφίδα του να βυθιστεί στο μελάνι του πένθους και οριοθέτησε με χαρακτηριστική σαφήνεια την παραχάραξη του ήθους: «*Ανατέτραπται μεν γαρ τα της ευσεβείας δόγματα, συγκέχυνται δε Εκκλησίας θεσμοί... Οίχεται σεμνότης ιερατική, επιλελοίπασιν οι ποιμνόντες μετ' επιστήμης το ποιμνιον του Κυρίου, οικονομίας πτωχών εις ιδίας απολαύσεις και δώρων διανομάς παραναλισκόντων αεί των φιλαρχούντων. Ημαίρυνται κανόνων ακρίβεια, εξουσία του αμαρτάνειν πολλή*» (Έχουν ανατραπεί τα δόγματα της ευσεβείας. Έχουν γίνει άνω-κάτω οι θεσμοί της Εκκλησίας. Έφυγε και χάθηκε η ιερατική σεμνότητα. Έλειψαν εκείνοι, που ποιμναν με επιστήμη και βαθιά γνώση το λαό του Θεού. Και οι φιλαρχοί καταξοδεύουν σε δικές τους απολαύσεις και σε διανομές δώρων τις οικονομίες που προορίζονταν για τους φτωχούς).

Γιαυτό η είδηση εκλογής του π. Θεολόγου συνεπήρε τον ευσεβή λαό, γιατί θα μπορούσε ο νέος επίσκοπος λόγω καθαρού ήθους να θεραπεύσει τις πληγές, να διαλύσει το σκοτάδι, να προσφέρει θαλπωρή, να μαλακώσει τον ανθρώπινο πόνο, και να γλυκάνει τις πικραμένες καρδιές.

Την επομένη ημέρα (Σάββατο 22-6-1968) ο Τρικαλινός τύπος – έχοντας και τη φωτογραφία του – έγραψε: «**ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ? Ο ΝΕΟΣ ΙΕΡΑΡΧΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ.**

«Ο εψηφισμένος Μητροπολίτης της παιλαφάτου Μητροπόλεως Λαρίσης και Πλαταμώνος και μέχρι τούδε ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών Αρχιμ. Θεολόγος Πασχαλίδης, εις εκ των αρίστων κληρικών της Ελλαδικής Εκκλησίας, εγεννήθη το έτος 1918 εις το χωρίον Νικιά-Νισύρου της Δωδεκανήσου εις ευσεβών γονέων.

Μετά την εγκύκλιον αυτού μόρφωσιν εσπούδασε Νομικά και ακολούθως την θεολογίαν λαβών το έτος 1955 το πτυχίον της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, κατέχων και την Ιταλικήν γλώσσαν.

Το έτος 1950 χειροτονήθη εις διάκονον, υπηρετήσας εις Ιερούς Ναούς των Αθηνών, ως επίσημος και εις το παρεκκλήσιον των ανακτόρων επί Πρωθιερέως του νυν Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Ιερωνύμου.

Το 1952 μετέβη εις την Μητρόπολιν Λήμνου, ένθα τον Φεβρουάριον του 1953 χειροτονήθη εις πρεσβύτερον υπό του Μητροπολίτου κ.κ. Διονυσίου, του οποίου υπήρξεν ο πρώτος και πολυτίμος συνεργάτης επί σειράν ετών. Ευθύς εξ αρχής διεκρίθη εκεί δια το σεμνόν ήθος και την πνευματικήν του ωριμότητα, διεφάνη δε η άρτια και συγκεκριμένη προσωπικότης του, η οποία και επεβλήθη εις τους χριστιανούς της νήσου.

Τον Αύγουστον του 1960 ηκολούθησε τον μετατεθέντα Μητροπολίτην εις Τρίκαλα, ένθα υπηρετήσε μέχρι της σήμερον, ως ιεροκήρυξ. Διεκρίθη ως λειτουργός, ομιλητής, κατηχητής, ιδιαίτερος δε ως πνευματικός, κατακτήσας τας καρδιάς χιλιάδων χριστιανών της πόλεως και της επαρχίας Τρικάλων, οίτινες ουδέποτε θα λησμονήσουν τον γλυκόν, τον πράον, τον συνετόν, τον ταπεινόν, τον αφιλάργυρον, τον

υπομονητικόν, τον ακούραστον, τον οικοδομητικόν, τον πανάρετον πνευματικόν των πατέρα.

Το γεγονός της εκλογής του ως Μητροπολίτου Λαρίσης, προξένησεν εις πάντας ανεκλάλητον χαράν, αλλά και βαθείαν λύπην, χαράν μεν δια την επαξίαν προαγωγήν του, λύπην δε δια τον αποχωρισμόν.

Σχετικώς με τον νέον Μητροπολίτην, πληροφορούμεθα ότι ούτος την Τρίτην θ' απευθύνει το μήνυμα και την προσεχή Κυριακήν θα γίνει εις τας Αθήνας η χειροτονία του, οπόθε και θα έλθει ενταύθα δια την ενθρόνισή του».

Και όντως την Τρίτη 25 Ιουνίου έδωσε το μικρό μήνυμα στη Μονή Πετράκη, ένα μήνυμα μικρό αλλά μεγάλο σε νοήματα πνευματικά και θεολογικά. Και την Κυριακή 30 Ιουνίου 1968 έγινε η χειροτονία στη μητρόπολη των Αθηνών, από τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Α' (Κοτσώνη) συλλειτουργούντων των αρχιερέων, του Τρίκκης Διονυσίου, Ναυπάκτου Δαμασκηνού, Κυθήρων Μελετίου, Διδυμοτείχου Κωνσταντίνου, Θηβών Νικοδήμου, Κερκύρας Πολυκάρπου και Ύδρας Ιεροθέου.

Δέχθηκε το θησαυρό της αρχιεροσύνης του ως σκεύος εκλογής και ευαρέσκειας. Κράτησε τον εαυτόν του δοχείο καθαρό, έμεινε υπόδειγμα εγκράτειας και μαγνήτισε κοντά του τους εραστής της θείας σοφίας και της αγιότητας.

Ο Αρχιεπίσκοπος εξύμνησε τον χειροτονθέντα επίσκοπο, σκιαγραφώντας την εικόνα του αληθινού ποιμένα, που παρομοίασε σαν τη γαλήνη θάλασσα, που αντιφεγγίζει την ομορφιά του ουρανού και την ειρήνη του παραδείσου. Η ιερατική του προσωπικότητα αντανάκλα την καθαρότητα της συνειδήσεως, που υποκλίνεται μπροστά στο θρόνο του Θεού δίχως "κρατούμενα" και δίχως υποκρίσεις, και πως μέχρι τώρα βιωτή του αποκαθιστά την εικόνα του γνήσιου ποιμένα...

Ο χειροτονηθείς επίσκοπος π. Θεολόγος απάντησε σεμνά και με μετρημένα λόγια, ενώ ο ναός εδοξέτο από το λαό – που ήρθε από Τρίκαλα, Λήμνο, Νίσυρο, Αθήνα και μερικοί από Λάρισα – με τα ΑΞΙΟΣ-ΑΞΙΟΣ.

Στη χειροτονία παραβρέθηκαν από τις αρχές της πόλης ο Νομάρχης Δ. Παναγιωτόπουλος, ο Δήμαρχος Δ. Χατζηγιάνης, ο Πρόεδρος Δημ. Συμβουλίου ο Μεσσηνής και Δημ. Σύμβουλοι, εκπρόσωποι επαγγελματιών κ.ά.

Τη μεθεπομένη ημέρα – Τρίτη 2 Ιουνίου – ο τοπικός τύπος έγραψε:

«Την παρελθούσαν Κυριακήν εις τον Μητροπολιτικόν ναόν των Αθηνών, παρουσία επισήμων και πλήθους πιστών, χοροσταούντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, εις ατμόσφαιραν Βυζαντινής μεγαλοπρεπείας, εγένετο η χειροτονία του νέου Αγίου Λαρίσης Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης Πλαταμώνος και Τυρνάβου κ. Θεολόγου.

Κατάμεστος ο ναός κατά την διάρκειαν της ιεροτελεστίας προσέδιδε ιδιαίτεράν αίγλην και θρησκευτικήν μεγαλοπρέπειαν, ρίγη δε συγκινήσεως προκάλεσε, η εν χορώ αναφήνησις υπό πάντων του «Αξιός» δια τον χειροτονθέντα Ιεράρχην.

Τον νέον Μητροπολίτην προσεφώνησαν δι' ολίγων ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος εξάρας την προσωπικότητά του και την αγιότητα, ανταπήνησε δε ο Άγιος Λαρίσης, υποσχθείς να υπηρετήσει με πλήρη αυταπάνησιν την Εκκλησίαν και το ποιμνίόν του, από της νέας εν Χριστώ θέσεώς του, ανταποκρινόμενος εις τας προσδοκίας Θεού και ανθρώπων.

Εις την τελετήν παρέστησαν πολίται εκ της γενετήρας του Σεβασμιωτάτου, και εκ Τρικάλων, όπου διετέλεσεν Ιεροκήρυξ της Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών».

Την Πέμπτη 11 Ιουλίου 1968 το απόγευμα πραγματοποιήθηκε η ενθρόνισή του. Η υποδοχή του στη Λάρισα ήταν κάτι το συγκινητικό. Οι Λαρισαίοι που πληροφορήθηκαν από την βιοτή του και τις δραστηριότητές του στα Τρίκαλα – λόγω όμορρης μητρόπολης – τον υποδέχθηκαν με ενθουσιασμό. Επιγραφές με συνθήματα σε πανό υπήρχαν αναρτημένα στους δρόμους

από όπου διέρχονταν η πομπή που – ενδεικτικά αναφέρουμε – γράφαν: «**Τοιούτος ημίν έπρεπεν αρχιερέυς. Όσιος, άκακος, αγνός...**», «**Ευλογημένος ο ερχόμενος...**», «**Ός ευ παρέστης στην πόλη του Αγίου Αχιλλείου**» κ.ά.

Τον συνόδευσαν από πολιτικής πλευράς ο Νομάρχης Τρικάλων και από εκκλησιαστικής ο Δημητριάδος Δαμασκηνός, Εδέσσης Καλλίνικος – ο νέος άγιος της Εκκλησίας – Σιδηροκάστρου Ιωάννης, Ελασσώνος Σεβαστιανός, Κερκύρας Πολύκαρπος, Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνος, Ιωαννίνων Σεραφείμ, Περιστεράς – βοηθός επίσκοπος – Ηλίας και εκπρόσωπος της Ιεράς Συνόδου ο Τρίκκης και Σταγών Διονύσιος, σε όλη τη διαδρομή κυριαρχούσαν τα παλαμάκια και η ιαχή «**ΑΞΙΟΣ**».

Ο Νομάρχης Δημ. Παναγιωτόπουλος υποδέχθηκε τον νέο μητροπολίτη στα όρια των νομών Λαρίσης Τρικάλων και τον συνόδευσε έως τη κεντρική πλατεία μέσω των οδών Τρικάλων, Ιωαννίνων, Ηπείρου και Βασ. Σοφίας όπου μπροστά του κινηματογράφου «**Τιτάνια**» χώρο (σήμερα κατάστημα Κωτσόβολος) έγινε η επίσημος υποδοχή από τις αρχές και του λαού της πόλης.

Έγιναν οι σχετικές προσφωνήσεις του Νομάρχη, του Δημάρχου και του εκπροσώπου της Ι. Συνόδου Διονυσίου. Η εφημερίδα τα «Νισυριακά Νέα» του μηνός Ιουλίου-Αυγούστου 1996 μας πληροφορεί ότι: «Ας σημειωθεί ότι ανάμεσα στους αρχιερείς που τον συνόδευσαν κατά την ενθρόνισή, ήταν και ο μητροπολίτης Ιωαννίνων Σεραφείμ, ο οποίος με θερμή προσφώνηση εξήρε τις αρετές του Θεολόγου και έπλεξε το εγκώμιο για την ηθική και πνευματική του υπόσταση».

Και αφού τον ενέδυσαν τον αρχιερατικόν μανδύαν τον ενεχείρισαν την ποιμαντική ράβδο, σχηματίσθηκε πομπή κατ' αντιζυγίαν από τον Κλήρον και το Στρατό προπορευόντος της Φιλαρμονικής του Δήμου και Στρατού, συνοδεύοντας αρχές και λαός το νέο μητροπολίτη, κατευθύνθηκαν στο μητροπολιτικό ναό του Αγίου Αχιλλείου όπου έγινε η ανάγνωση του διατάγματος εγκατάστασης του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και η εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου και ακολούθησε η νεομισμένη ενθρόνισή, ενώ η χορωδία των ιεροψαλτών έψαλαν, και ευσεβείς λαός «εν χορδαίς και οργάνων» αναφωνούσε το «ΑΞΙΟΣ».

Ο τύπος την επομένη, έγραφε για την πρωτοφανή σε όγκο και παλμό μεγαλοπρεπή ενθρόνισή του νέου μητροπολίτη.

«Με αισθήματα χαράς, σεβασμού και θρησκευτικής κατανύξεως σύμπας ο λαός της πόλεως μας υπεδέχθη χθες το απόγευμα τον νέον ποιμενάρχην σεβασμιωτάτου μητροπολίτην Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Θεολόγου, ο οποίος προερχόμενος εκ Τρικάλων αφίκετο ενταύθα στις 6.30 μ.μ. συνοδευόμενος από τον Νομάρχη Τρικάλων.

Από της πρωΐας χθες η πόλις προσέλαβεν

εορταστικήν όψιν με τον γενικόν σημαϊοστολισμόν και την ανάρτησιν υπό του Δήμου μεγάλων «πανών» με χριστιανικά συνθήματα ύπερθεν των κεντρικών οδών. Παρά τον επικρατούντα αόρητον καύσωνα, η συμμετοχή του Λαρισαϊκού λαού εις την υποδοχήν του νέου Μητροπολίτου υπήρξε καθολική, αυθόρμητος και συγκινητική συνάμα.

Ανάμεσα εις το πλήθος διακρίναμε γυναίκες να δακρύζουν από χαράν και συγκίνησιν και να σχηματίζουν το σημείον του Σταυρού, εκδηλώνουσαι βαθυτάτην χριστιανικήν πίστην και αφοσίωσιν.

Ο νέος μητροπολίτης-σεβασμιώτατος κ. Θεολόγος, εισήλθεν εις την πόλιν επιβαίνων αυτοκινήτου δια των οδών Ιωαννίνων, Ηπείρου και Βασ. Σοφίας έφθασεν εις τον προ του κινηματογράφου «Τιτάνια» χώρον όπου του εγένετο επίσημος και ενθουσιώδης υποδοχή εκ μέρους των αρχών του λαού.

Ο νομάρχης Δημ. Παναγιωτόπουλος εις ένδειξιν σεβασμού και προσωπικής εκτιμήσεως υπεδέχθη τον νέον μητροπολίτην εις τα όρια των νομών Λαρίσης και Τρικάλων και συνώδευσεν αυτόν καθόλην την διαδρομήν μέχρι τις πόλεώς μας.

Επακαλούθησαν αι προσφωνήσεις του Νομάρχη, του δημάρχου κ. Χατζηγιάνη και του μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών και στη συνέχεια άρχισε η τελετή:

«Αφού ενεδύσατο τον αρχιερατικόν μανδύαν ο σεβασμιώτατος, σχηματισθείσης μεγαλοπρεπούς πομπής, προηγουμένης της Φιλαρμονικής του Δήμου και της 999 Στρατιωτικής Μουσικής, αρχαία και λαός συνοδεύοντες τον σεβασμιώτατον, με τον Κλήρον και Στρατόν κατ' αντιζυγίαν κατηθύνθησαν εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν του Αγίου Αχιλλίου, ενώ πλήθη λαού είχαν κατακλύσει τα πεζοδρόμια και τους εξώστας οικιών της οδού Βασ. Σοφίας.

Ασφυκτικά γεμάτος ο μητροπολιτικός ναός, αντήχησε από το «Αξιός» των ευλαβών χριστιανών άμα τη εισόδω του νέου μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Θεολόγου.

Με μεγαλοπρέπειαν και ιδιαίτεράν λαμπρότητα ήρχισεν η τελετή της ενθρόνισεως χοροστατούντος του Τοποτηρητού Σεβασμιωτάτου Τρίκκης και Σταγών κ. Διονυσίου, ενώ η χορωδία του Αγίου Αχιλλίου έψαλε.

Εν αρχή ανεγνώσθησαν το διάταγμα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και η εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου, ενώ το ευλαβές ποιμνιον ανεφώνει εν χορώ «Αξιός». (δημοσίευμα εφημ. Παρασκευή 12/7/1968).

Ο ερχόμενος στην Λάρισα, εγκαίνιασε μια νέα αναγεννημένην περιόδο στα εκκλησιαστικά πράγματα. Περίπατησε διακριτικά, αθόρυβα, δεν αγάπησε τον τεχνικό θόρυβο, ούτε την αυτοπροβολή, ακολούθησε πιστά τις ακροτελεύτικες συμβουλές του μεγάλου Αποστόλου Παύλου προς Τιμόθεο: «**Συ δε νήφε εν πάσι, κακοπάθησαν, έργον ποιήσον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου πληροφορήσον**» (Β' Τιμ. 4, 5) (Σύ μένε άγρυπνος σε προσεκτικός σε όλα. Μη δειλιάσεις μπροστά στον κόπο και στην περιπέτεια. Κακοπάθησε για τη διάδοση της αλήθειας. Κάνε έργο Ευαγγελιστού. Ολοκλήρωσε, με κάθε ακρίβεια, την αποστολή που σου ανέθεσε η Εκκλησία).

Σ' αυτή την τελευταία φράση ο Απόστολος υπογραμμίζει το χρέος της ενσυνείδητης και προσεκτικής ολοκλήρωσης του κάθε επισκόπου στο ιερό αποστολικό έργο που του ανατέθη. Οι επίσκοποι της ανθρωπίνης δόξας, την κακοερμηνεύουν και την παρουσιάζουν ως εντολή, να «πληροφορούν» και να διαφημίζουν τα «κατά δόκηση» έργα τους και να διεγείρουν το λαό σε ιαχές θαυμασμού και σε κροταλισμό χειροκροτημάτων. Η ενέργεια αυτή φανερώνει πλήρη ασχετοσύνη προς το λειτούργημα που επιωμίστηκαν.

A) ΓΙ' ΑΥΤΟ ΠΑΝΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ "αγράμματος" ΤΑΞΙΤΖΗΣ

Η κρίση του κορωνοϊού υποχρέωσε το Γάλλο πρόεδρο Εμμανουήλ Μακρόν να αναθεωρήσει την οικονομική του φιλοσοφία, βλέποντας ότι με γραφειοκράτες ειδικά σπουδαγμένους σε μεγάλα κολλέγια και με πολλές θεωρητικές περγαμηνές επιστημονικές ότι η οικονομία ήταν υπό κατάρρευση. Επιστράτευσε έναν "αγράμματο" αλλά επιτυχημένο επιχειρηματία.

ων επιχειρηματιών της χώρας: Έχετε αξία για εμάς... Βρίσκεστε στις περιφέρειες, εκπαιδεύετε ανθρώπους, τους προσφέρετε εργασία, μετράτε, λοιπόν, για μένα. Οπότε, εδώ έχετε κι έναν υπουργό να μεριμνήσει για εσάς».

Ανέφερε ακόμα, ότι δουλεύει 18 με 19 ώρες τη μέρα, συναντά δεκάδες ανθρώπους και κοιμάται στο διαμέρισμά του μέσα στο υπουργείο. Μέρος της δουλειάς του είναι να εξετάζει το πώς οι επιχειρήσεις που επηρεάζονται από τα μέτρα για τον περιορισμό της επιδημίας, μπορούν να μετασχηματιστούν.

Στη Γαλλία 9 στις 10 επιχειρήσεις απασχολούν λιγότερους από 20 υπαλλήλους, όλες αυτές τις μικρές επιχειρήσεις θέλει να τις καταστήσει τον πυρήνα της γαλλικής οικονομίας.

Εκτός από τα παραπάνω, εργάζεται επίσης σε ένα σχέδιο για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος για τους αυτοαπασχολούμενους, απλοποιώντας τη φορολογική διοίκηση και το νομικό πλαίσιο.

Τα μέχρι τώρα αποτελέσματα αυτού του "αγράμματος" είναι θεαματικά.

Ας τα βλέπουν οι δικοί μας, Μητσοτάκηδες & Σια!

Το όνομά του Αλέν Γκρισέ 67 χρόνων, ο οποίος χωρίς να έχει πάρει ούτε απολυτήριο Λυκείου, δημιούργησε μία επιχείρηση με ταξί από το μηδέν. Ηγήθηκε της εθνικής ένωσης οδηγών ταξί και έγινε ανώτατο μέλος του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Γαλλίας. Αυτόν τον πρακτικό επιχειρηματία διόρισε υπουργό παρά του Υπουργού Οικονομίας, Οικονομικών και Ανάκαμψης, με αρμοδιότητες πολύ βαριές. Να κρατήσει όρθιες 3 εκατ. μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που είναι η ραχοκοκαλιά της γαλλικής οικονομίας και να ξεπεράσουν την κρίση του κορωνοϊού.

Ο ίδιος δήλωσε στο Bloomberg: «Τοποθετήθηκα στη θέση μου για να στείλω ένα μήνυμα στα τρία εκατομμύρια μικρομεσαί-

B) 100 \$ αξίζει κάθε κεφάλι άπιστου

Στον πόλεμο που ξέσπασε τελευταία μεταξύ Αζερμπαϊτζάν-Αρμενίας για τον έλεγχο του Ναγκόρνο-Καραμπάχ ("Αρτσάχ" αρμένικα) μια περιοχή σταυροδρόμι μεταξύ ανατολής και δύσης μεγάλης στρατογεωπολιτικής σημασίας. Η Τουρκία για να ελέγχει την κατάσταση στρατολογεί μισθοφόρους Ισλαμιστές και τους στέλνει να πολεμήσουν μαζί με τους Αζερμπαϊστές εναντίον των Αρμενίων.

Στη διάρκεια εχθροπραξιών οι δυνάμεις αρμενο-αρτσάχ συνέλαβαν αρκετούς αιχμάλωτους και μέσα σ' αυτούς υπήρχαν μισθοφόροι Ισλαμιστές.

Στα κοινωνικά δίκτυα δόθηκε από τη γραμματεία του υπουργείου Άμυνας της Αρμενίας η πληροφορία, ότι από την ανάκριση κάποιου Ισλαμιστή μισθοφόρου,

προέκυψαν σοκαριστικά στοιχεία για τη δράση του, και συγκεκριμένα αναφέρει:

«Όπως αποδείχθηκε κατά την προκαταρκτική ανάκριση του μισθοφόρου, το όνομα του Γιουσοφ Αλααμπέτ αλ Γκατζί, γεννήθηκε το 1988, είναι κάτοικος του χωριού Ζιγιαντίγια της επαρχίας Ιντλίμπ. Είναι παντρεμένος και έχει πέντε παιδιά... και ήρθε ως μισθοφόρος στρατιώτης για την καταπολέμηση των "Καφίρ" – Απίστων στο Αρτσάχ. Του υποσχέθηκαν δε μηνιαίο μισθό 2000 δολάρια και ένα άλλο μπόνους 100 δολάρια για κάθε κεφάλι που θα κόβει άπιστου», όπως δήλωσε ο ίδιος.

ήρθε ως μισθοφόρος στρατιώτης για την καταπολέμηση των "Καφίρ" – Απίστων στο Αρτσάχ. Του υποσχέθηκαν δε μηνιαίο μισθό 2000 δολάρια και ένα άλλο μπόνους 100 δολάρια για κάθε κεφάλι που θα κόβει άπιστου», όπως δήλωσε ο ίδιος.

Ας τα δούνε οι Έλληνες κυβερνώντες που γέμισαν την Ελλάδα με Ισλαμιστές, πόσο "μεγάλη" αξία έχουμε εμείς οι "άπιστοι" για τους Ισλαμιστές δολοφόνους!

Δ) ΙΣΛΑΜΙΣΤΕΣ : ο φόβος και ο τρόμος στη Ρωσία!

Η Ρωσία εβίωσε τις φρικτότερες τρομοκρατικές επιθέσεις που έγιναν ποτέ. Εικόνες φρίκης που άφησαν άφωνη ολόκληρη την ανθρωπότητα, καθώς οι ισλαμιστές τρομοκράτες βασάνιζαν, βίαζαν και σκότωναν ακόμα και μικρά παιδιά για ημέρες.

Τον Οκτώβριο του 2002 έγινε η κατάληψη της όπερας της Μόσχας, με αιματοκύλισμα 67 νεκροί όμηροι και 34 τρομοκράτες Ισλαμιστές, οι υπόλοιποι 16 συνελήφθησαν και σώθηκαν 750 περίπου με μια αστραπιαία επιχείρηση των Ρωσικών ειδικών δυνάμεων.

Την 1^η Σεπτεμβρίου 2004, είχαμε την εισβολή Ισλαμιστών στο σχολικό συγκρότημα στο Μπεσλάν στη Βόρεια Οσετία, την ημέρα που στη Ρωσία γιορτάζεται η "Ημέρα της Γνώσης". Τα παιδιά τα συνόδευαν γονείς και συγγενείς για να παρακολουθήσουν τις εκδηλώσεις. Απολογισμός, 385 δολοφονίες

εξ αυτών τα 186 ήταν παιδιά και έχει μείνει στην ιστορία ως η "Σφαγή του Μπεσλάν". Στις 10 Απριλίου 2010 είχαμε τη βομβιστική επίθεση στο μετρό της Μόσχας που κόστισε τη ζωή σε 40 ανθρώπους, με περισσότερες γυναίκες και παιδιά. Το 2013 στην πόλη Βολγκόγκραντ στα νότια της Ρωσίας έγινε έκρηξη σε λεωφορείο και ακόμα δύο ισχυρές εκρήξεις σε κεντρική πλατεία σκορπίζοντας το θάνατο σε 34 ανθρώπους.

Τον Οκτώβριο του 2015 είχαμε κατάρριψη ρωσικού αεροσκάφους πάνω από τη χερσόνησο του Σινά και έχασαν τη ζωή τους 224 επιβάτες και μέλη του πληρώματος. Την ευθύνη την είχε αναλάβει το Ισλαμικό Κράτος.

Υπάρχουν και πολλές σε μικρότερη κλίμακα ισλαμικές δολοφονικές επιθέσεις. Σε μια τέτοια χώρα όπως η Ρωσία με καλά οργανωμένο στρατό, εθνική ασφάλεια, μυστικές υπηρεσίες,

Γ) Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΞΕΣΠΑΘΟΥΣΕ "Αλβανία ελέγχεται από συμμορίες του Σόρος"

Ο Πρόεδρος της Αλβανίας Ιλίρ Μέτα, σε εκπομπή του τηλεοπτικού σταθμού Klan εμφανίστηκε κατηγορηματικός για ότι η χώρα του είναι όμηρος μιας συμμορίας ελεγχόμενη από το Σόρος και ότι ο λαός πρέπει να πάρει τις τύχες της χώρας του στα χέρια του μια για πάντα.

«Ο πρωθυπουργός Έντι Ράμα – είπε – μετατράπηκε σε εχθρό του αλβανικού λαού. Το καθήκον μου είναι να υπερασπιστώ το Σύνταγμα και τον πολιτικό πλουραλισμό. Ο Ράμα είναι αυτός που εκδιώκει

τους νέους από τη χώρα, αυτός που διατάζει τους στρατηγούς του στρατού να μην έρθουν στον πρόεδρο, αυτό σημαίνει ότι το κράτος είναι όμηρος μιας ελεγχόμενης, από τον (Τζορτζ) Σόρος, συμμορίας. Ήρθε η ώρα για τους ανθρώπους να πάρουν το πεπρωμένο τους στα χέρια τους».

Απάντησε και για τον αρχηγό της αντιπολίτευσης, ο οποίος και αυτός κατηγορεί τακτικά τον πρωθυπουργό Έντι Ράμα. Δηλώνοντας:

«Σήμερα είμαι ο ηγέτης της Αλβανίας. Αυτό το έργο ανήκει σε μένα σήμερα, είμαι ο ηγέτης της Αλβανίας και δεν με ενδιαφέρει στιδήποτε άλλο».

Η προπαγάνδα του Σόρος:

Με τα υποτιθέμενα "φιλανθρωπικά" ιδρύματα του ο Σόρος (για τη δικαιοσύνη, εκπαίδευση, δημόσια υγεία, επιχειρηματικότητα, ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης...) έχει διεισδύσει σε πάνω από 40 χώρες στον κόσμο και εργάζεται συστηματικά και ασταμάτητα για την εγκατάσταση της Νέας Τάξης Πραγμάτων, με κάθε μέσο και τρόπο.

Ο Πούτιν στη Ρωσία τον κατάλαβε, και του απαγόρευσε κάθε δραστηριότητα και μάλιστα συνέλαβε για κατασκοπία τους ανθρώπους του, για το δε ίδιο εξέδωσε διεθνές ένταλμα, με ένα σκληρό μήνυμα προς όλους τους ηγέτες της υφής: «Η Ρωσική Ομοσπονδία – έλεγε – δε θα δεχθεί την εν λόγω χρήση των παραγώγων από ανθρώπους σαν το Σόρος... που θα οδηγήσουν σε κοινωνική αποσταθεροποίηση όλη την υδρόγειο...».

Ο Ούγγρος πρωθυπουργός V. Orban τον έδιωξε από τη χώρα του – παρ' ότι ο Σόρος είναι ουγγρικής καταγωγής Αμερικανοεβραϊός – και έθεσε όλες τις οργανώσεις του εκτός νόμου στη χώρα του.

Και πάρα πολλές χώρες του κόσμου έκαναν το ίδιο, αντίθετα στη χώρα μας έχει δημιουργήσει κοντά στις είκοσι Οργανώσεις "φιλανθρωπικές" (Μ.Κ.Ο.) και τις "χρηματοδοτεί". Ο σκοπός; Μάλλον ύπουλος και ύπουλος.

Σχεδόν όλοι οι πρωθυπουργοί της Ελλάδας έκαναν "βαθιά υπόκλιση" στον ορκισμένο εχθρό της χώρας μας Τζορτζ Σόρος.

Στις 4/4/2011 ο Γεωργ. Παπανδρέου τον υποδέχεται στο πρωθυπουργικό του γραφείο ως ένα μεγάλο επενδυτή (!). Και όπως αποκαλύφθηκε αργότερα, ο ίδιος είχε δύο χρόνια πριν εκλεγεί συχνές συναντήσεις και επαφές.

Η Δήμητρα Λιάνη-Παπανδρέου στο βιβλίο της "Η οργή του Ανδρέα!" έκδοση 2015, γράφει: Σόρος. Ο "πραγματικός κυβερνήτης" της Ελλάδας; Και αναφέρει ότι:

«Το – Σόρος – έβλεπε συχνά ο Γ.Α.Π. ακόμα και όταν ήταν Πρωθυπουργός... πολλοί τον αποκαλούν επίσημο κυβερνήτη της χώρας...».

Η μετέπειτα κυβερνήση Σαμαρά συνεργάστηκε μέσω δημάρχων. Η «Φιλανθρωπική Οργάνωση "Socidarity Now"» διείσδυσε στους μηχανισμούς του κράτους, και ανέλαβε το πρόγραμμα «σπίτια αλληλεγγύη» για τους μετανάστες στην Αθήνα και αλλού.

Τον Απρίλιο του 2014 σε μυστικό δείπνο που έγινε στην Αθήνα, συμμετείχαν ο Κυρ. Μητσοτάκης, Τζ. Σόρος, Γεώρ. Στέλ. Ζαβός, Μιλτ. Βαρβιτσιώτης και ο Ν. Μηταράκης.

Η συζήτηση Τσίπρα – Κλίντον στις 28 Σεπτεμβρίου 2015 και η βράβευση από το "OSF" (του Σόρος) είχαν χρηματοδοτηθεί από το Σόρος.

Η τηλεφωνική παρέμβαση του Σόρος στον Τσίπρα να διώξει το Βαρουφάκη... Στις Μ.Κ.Ο. του Σόρος συμμετέχουν η αδελφή Μητσοτάκη και η ξαδέλφη του Αντ. Λυμπεράκη.

Ένας άλλος κρίκος είναι ο Στέλιος Ζαβός, κομπάρος του Σόρος και πρόεδρος στη Μ.Κ.Ο. "Solidarity Now". Τον αδελφό του Γεώργιο Ζαβό, ο Κ. Μητσοτάκης τον τοποθέτησε υφυπουργό με θέματα τραπεζής. Ένα από τα μεγάλα funds που θέλει να καταβροχθίσει τα φτωχά σπίτια του λαού είναι η "Soros fund Management" ιδιοκτησίας Σόρος. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Ο μητροπολίτης Πειραιώς σε συνέντευξη που παραχώρησε σε καθημερινή Αθηναϊκή εφημερίδα είχε αναφέρει: «Σόρος και οι... πίσω αυτού κρυπτόμενοι, μια και είναι ένας διατάκτης, ένας υπεργολάβος, θέλουν να επιτύχουν εκείνο που δεν πέτυχε ο Ιμπραήμ Πασάς. Να αλλάξει την εθνότητα – σύνθεσή μας και τη δημογραφική αλλοίωση να επιφέρει αυτό που λέμε πολυπολιτισμικότητα. Να πάψει να υπάρχει γένος Ελλήνων...».

Τι πρέπει να γίνει; Να ακολουθήσουμε το δρόμο που χάραζαν τόσες χώρες, τελευταίο συνταρακτικό παράδειγμα του Προέδρου της Αλβανίας που ζήτησε από το λαό του να πάρουν **"το πεπρωμένο στα χέρια τους"**. Αποκαλώντας το Σόρος **"ελεγχόμενη συμμορία"**.

Και έχουμε, τον αποκεφαλισμό του καθηγητή Σαμιέλ Πατί έξω από το σχολείο, μέσα στο Παρίσι.

Και έχουμε και πόσα δεν έχουμε ακόμα. Και τώρα αποφάσισε ο Πρόεδρος της Γαλλίας Μακρόν να αντιδράσει δυναμικά παίρνοντας ριζοσπαστικά μέτρα. Να κλείνει τζαμιά, να διαλύσει ενώσεις και να οργανώνει απελάσεις μέσα σε ένα τριήμερο, η αστυνομία να κάνει έρευνες σε δεκάδες σπίτια και προβλέπεται κατά τον υπουργό Εσωτερικών Ζεράρ Νταρμανέν να συνεχιστούν οι έλεγχοι με εντατικούς ρυθμούς.

Το ίδιο γίνεται στην Αυστρία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Στη χώρα μας που έχουν συγκεντρωθεί εκατομμύρια Μουσουλμάνοι – που μέσα σ' αυτούς υπάρχουν Ισλαμιστές, Τζιχαντιστές κ.α. – Τι κάνουν; Τι θα γίνει εάν ο Σουλτάνος της Τουρκίας κουνήσει το δάκτυλό του;

π. Ιγνάτιος Μαδενλίδης (επίσκοπος Πενταπόλεως)

Ο ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Φέτος συμπληρώθηκαν 3 χρόνια από την οσία κοίμησή του (9/11/2017-9/11/2020) και όσο περνάει ο χρόνος, τόσο γίνεται περισσότερο αισθητή η απουσία του εκεί που διακονούσε, και εκεί που δεν περπάτησε και δε στάθηκε να διδάξει, αλλά έφτασε η φήμη του, διότι το έργο του ήταν μοναδικό.

Ο μακαριστός επίσκοπος π. Ιγνάτιος ήταν προικισμένος από τη χάρη του Θεού με την οξυτάτη ευφυΐα. Είχε αγιότητα βίου που απορρέει την ασκητικότητα, αφιλοχρηματία, ταπεινότητα, εργατικότητα, απάθεια και αγάπη σφοδρή προς τον Κύριο, τη Θεοτόκο, τους Αγίους και προς τους συνανθρώπους.

Ήταν τεχνίτης του λόγου του Θεολογικού, του εκκλησιαστικού και προ παντός του λόγου της οικοδομής.

Μιλούσε πειστικά, όχι πιεστικά. Μιλούσε πάντα καρδιακά.

Δίδασκε με το μεστό, αλλά συγχρόνως απλό και κατανοητό ύφος, ακολουθώντας τα του Απ. Παύλου: Είναι προτιμότερο «πέντε λόγους δια του νοός μου λαλήσα, ίνα και άλλους κατηχήσω, ή μυρίους λόγους εν γλώσση» (Α΄ Κορ. 14, 19).

Εργάστηκε στη Λάρισα **τριάντα έξι (36) χρόνια**, δίπλα στον άγιο Θεολόγο. Από την αρχή της Ιερωσύνης και μέχρι το τέλος, κατέκτησε τις ψυχές με τη γλυκιά βία, όπως ο ήλιος την αυγή σπρώχνει το σκοτάδι.

Από εδώ άκουσε τη φωνή ως του Παύλου: «**Διαβάς εις Αφρικὴν βόηθησον ἡμῖν**» (Πραξ. 16, 9). Και πορεύτηκε σε μια αχανή χώρα, όπου βρήκε 30.000 Ορθόδοξους Χριστιανούς και μέσα σε μια επταετία (7) ξεπέρασαν τις 200.000.

Το πέρασμά του ήταν αθόρυβο αφήνοντας όμως πίσω του σημάδια θαυμαστά. Η πορεία του ήταν χριστομίμητη, γιαυτό και τον ακολούθησαν χιλιάδες ψυχές που γεννήθηκαν εν Χριστώ από εκείνον.

Και για να έχουμε εντονότερη τη μορφή του π. Ιγνατίου μπροστά μας, η εφημερίδα μας κατά τακτά διαστήματα δημοσιεύει διάφορα μικρά – λόγω χώρου – κείμενά του που είναι μεστά σε νοήματα θεολογικά και επίκαιρα κοινωνικά.

«Ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού»

(το σημερινό κείμενό του)

«Στα Σαρεφά της Σιδωνίας βρέθηκε ο μεγάλος προφήτης Ηλίας, ο Θεσβίτης κοντά στην μεγάλη πύλη που την περνούσαν, όσοι μπεινόβγαιναν στην πόλη.

Κάπου εκεί έξω μια φτωχιά και χήρα γυναίκα μάζευε Ξυλαράκια για να τα κάψει και να κάνει το τελευταίο φαγητό των ορφανών παιδιών της.

Ακούει η γυναίκα ανδρική φωνή. Ήταν του Προφήτη.

«- Πάρε ένα αγγείο και φέρε μου λίγο νερό να πιω! Νερό! Λίγο!». Μα, όπου υπήρχε, ήταν λίγο. Καιρό είχε να βρέξει και στέγνωσαν, ξεράθηκαν τα πάντα. Η χήρα λίγο νερό είχε και, χωρίς να το πολυξετάσει, πήγε να το φέρει για τον προφήτη. Εκείνος ξαναφώναξε:

«- Φέρε μου και ψωμί να φάω».

Δυσκολεύτηκε η γυναίκα. Απάντησε διστακτικά:

«- Άνθρωπε του Θεού, λίγο αλεύρι μου απόμεινε, μια χούφτα και λίγο λαδάκι στο αγγείο. Να, μαζεύω δύο Ξυλαράκια και θα μπω στο σπίτι να ετοιμάσω μια μπουκιά για μένα και για τα παιδιά μου, να τη φάμε και έπειτα να πεθάνουμε της πείνας!».

«- Έχε θάρρος, κυρά, πήγαινε, κάμε όπως είπες και μη φοβάσαι, δεν θα πεθάνετε, επειδή αυτό λέγει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ. Το σκεύος που βάζεις το αλεύρι, πάντα θα έχει και το αγγείο που βάζεις το λάδι, πάντα θάχει, ώσπου να βρέξει ο Θεός σ' όλη τη γη και νάχει ο κόσμος την τροφή του. Εσύ φέρε πρώτα σε μένα ό,τι σου ζητώ. Κι ο Θεός θα σ' ευλογήσει».

Πίστεψε η γυναίκα, εμπιστεύτηκε, υπάκουσε.

Αποτέλεσμα; Διάβασε στο 17^ο κεφάλαιο του 3^{ου} βιβλίου Βασιλειών, στην Παλαιά Διαθήκη και θα μάθεις. Από την ώρα της υπακοής το αλεύρι δεν ελαττώθηκε στο σκεύος της χήρας και το αγγείο της είχε πάντα το λαδάκι!

Αυτά είναι τα θαυμαστά θαύματα του Θεού! Και επαναλαμβάνονται συνεχώς... «Οι δε εκζητούντες τον Κύριον ούκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού»!

Οικονομική κρίση και στην Ελλάδα μας. Ίσως και να επιδεινωθεί. Ποιος ξέρει; Κι εκείνοι που ήξεραν (κάποιοι ήσαν οι κυρίως αίτιοι και δοσιλογοί), το έκρυσαν. Αλλ' ο Θεός κυβερνάει τον κόσμο.

Η χήρα από τα Σαρεφά της Σιδωνίας από τα βάρη των αιώνων στέλνει τα μηνύματά της: «όσοι αγαπούν και εμπιστεύονται το Θεό, ας μη φοβούνται. Ας μη λιποψυχούν. Ας μη μειώνουν τις προσφορές τους στα έργα αγάπης και στους εργάτες του Θεού. Οι προσφορές από τα λίγα έχουν πιο μεγάλη αξία. Δεν θα τους λείψουν τα απαραίτητα».

«Ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού»!

† Ο Πενταπόλεως π. Ιγνάτιος Μαδενλίδης

† Ιωάννης Ζώτης - Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

«Τα ευ χρόνω γενόμενον ευ χρόνω αποθνήσας», μας θυμίζει ο Μέγας Βασίλειος.

Ο δε απόστολος των εθνών Παύλος μας φωνάζει: **«Απόκειται τοις ανθρώποις άπαξ αποθάνειν»** (Εβρ. 9, 27).

Ο μακαριστός Ιωάννης ζητούσε πάντα τα δύσκολα από μαθητόπαις ακόμα, δεν τον ικανοποιούσαν τα πεζά, τα εύκολα, τα συνηθισμένα. Έκανε άλματα, πέρασε στη Σχολή Ευελπίδων με άριστα, ήθελε να υπηρετήσει την Πατρίδα, δεν τον γέμιζαν τα τετριμμένα, ο πόθος ήταν να κάνει άλματα γιαυτό πέρασε απ' όλες τις στρατιωτικές βαθμίδες και μετεκπαιδεύτηκε στην Αμερική σε δύσκολο τομέα επιχειρησιακό.

Ερχόμενος με μετάθεση στην 1^η Στρατιά στη Λάρισα ως Ταξίαρχος, αγκυροβόλησε πλέον μόνιμα εδώ, παρ' ότι κατάγονταν από την Κατερίνη έχοντας εκεί κατοικία και άλλα περιουσιακά στοιχεία.

Στην απόφασή του να παραμείνει στη Λάρισα συνετέλεσε καθοριστικά η γνωριμία με τον π. Αθανάσιο Μυτιληναίο καθηγούμενο της Ι. Μονής του Αγίου Δημητρίου Στομίου. Από την ώρα που τον γνώρισα άλλαξε η ζωή μου – έλεγε και ξανάλεγε – ήμουν βουτηγμένος στην αμαρτία, στην ασωτία. Η πρώτη εξομολόγησή του ήταν σαν να είχε ξαναγεννηθεί, είχε γίνει άλλος άνθρωπος. Γι' αυτό κάθε φορά που αναφέρονταν στον π. Αθανάσιο, σταματούσε για λίγο, έπαιρνε μια βαθιά ανάσα και μετά συνέχιζε.

Παντρεύτηκε μια ευλογημένη και χαριτωμένη ύπαρξη – την Πελαγία – και έφεραν στον κόσμο δύο παιδιά. Τον αξίωσε ο Θεός να κρατήσει στα γόνάτα του εννέα (9) εγγόνια και ν' ακούσει δύο φορές το όνομά του «Ιωάννης».

Πρωταρχικό του μέλημα ήταν να μεταλαμπαδεύσει στα παιδιά του τις χριστιανικές αρχές – όπως τις εμφύτευσε μέσα του το αγλαόκαρπο δένδρο ο πνευματικός του π. Αθανάσιος – να γίνουν χρήσιμα κοινωνικά κύτταρα και να βρουν το δρόμο, ώστε να κερδίσουν την αναγνώριση από την κοινωνία.

Αγωνίστηκε δίνοντας μάχες με τη σκληρή κοινωνία, με όπλο τη θέληση και την υπομονή, το πείσμα και το θάρρος, πάντοτε αισιόδοξος, χαρούμενος με σοβαρότητα και αξιοπρέπεια, στάθηκε όρθιος και δε λύγισε. Δε ζήτησε από κανέναν τίποτε παρά τα προβλήματα που αντιμετώπισε μερικές φορές. Είχε γεννηθεί να προσφέρει και όχι να του προσφέρουν.

Όταν το 1989 ξεκίνησε ο αγώνας για τη δικαίωση του «καταδικασθέντος» χωρίς ποτέ να δικαστεί π. Θεολόγο, ο μακαριστός Ιωάννης βρέθηκε στη μεγάλη αγκαλιά των χιλιάδων Αγωνιζομένων. Εδώ βλέπουμε την ανεξερεύνητη απεραντοσύνη του Θεού.

Ερχόμενος ο π. Θεολόγος στη Λάρισα (10 Ιανουαρίου 1992) και αφού εγκαταστάθηκε στο Επισκοπείο, ο Αγωνιζόμενος, μαχητής, Στρατηγός Ιωάννης έγινε ο φύλακας άγγελός του, ήταν ένας εθελοντής άμισθος στρατιώτης Χριστού για τέσσερα περίπου χρόνια, δεν έλειψε ούτε μία ημέρα από το Επισκοπείο, πιστός στο καθήκον του.

Το πρωί το άνοιγε και το βράδυ το έκλεινε. Ήταν ο άνθρωπος για όλες τις δουλειές, και τα θελήματα των εργαζομένων στα γραφεία, ο εθελοντής κλητήρας, ο διαχειριστής της φιλανθρωπίας και αλληλεγγύης, ο πιστής δεκάδων ανθρώπων καθημερινά και εκατοντάδων κάθε μήνα. Κανείς δεν έφευγε από τη μητρόπολη χωρίς να πάρει τα απαραίτητα, ευεργετούσε κάθε άνθρωπο – με τις καθημερινές ευλογίες του οσίου Θεολόγου – όποιος πατούσε τα σκαλοπάτια της μητρόπολης και ζητούσε βοήθεια, αδιακρίτως του πρόσφερε την ανιδιοτελή του αγάπη!

Εδώ γίνονταν ένα θαύμα, σχεδόν καθημερινά άδειαζε η αποθήκη, και το βράδυ ξαναγεμίζε.

Όταν εκοιμήθη ο π. Θεολόγος, η καθημερινή απασχόλησή του τώρα ήταν στα γραφεία της εφημερίδας και των Αγωνιζομένων. Εδώ περνούσαν να τον συναντήσουν

άνθρωποι που είχαν ευεργετηθεί αποκαλώντας του, «θέλουμα να δούμε τον κυρ Γιάννη τον Ελεήμων», έλεγαν.

Κάποια στιγμή για μερικές ημέρες είχε εξαφανιστεί και τότε όλοι στα γραφεία υποθέσαμε ότι είχε θέμα υγείας. Όταν εμφανίστηκε ένωθε πολύ στενάχωρα, τον ακούγαμε να μονολογεί: **«Πώς το έκανα εγώ αυτό, πως θα ανηκρίσω το Θεολόγο»**, τόλεγε για ημέρες. Όταν ηρέμησε κάπως, το έβγαλε από μέσα του το βάρος που πλάκωνε τα σωθικά του.

Τι είχε συμβεί! Ο μακαρίτης δέσποτας Ιγνάτιος προσπαθούσε να υποτάξει τους Αγωνιζόμενους και άρχισε πρώτα με τη βία – Ξυλοδαρμούς, προπηλακίσαις, κρατητήρια – δεν είχε όμως αποτέλεσμα. Συνέχισε με μηνύσεις, πάλι το ίδιο. Προχώρησε στις αγωγές ζητώντας χιλιάδες ευρώ, εδώ διέσπασε μια μικρή ομάδα, διότι φοβήθηκαν μη χάσουν τα σπίτια τους. Ο κ. Ιγνάτιος είχε περιφρονήσει τη σηματοδότηση στη κάθε στροφή του δρόμου, αυθαιρετώντας προκλητικά τους Κανόνες και τους Νόμους αυτοσχεδιάζοντας την υποταγή και την πάταξη, πάση θυσία των Αγωνιζομένων Χριστιανών.

Και αφού απόκαμνε, τότε έπαιξε το τελευταίο χαρτί. Ζήτησε δεκανίκια από τους «στενούς συνεργάτες» τους Πνευματικούς, να πιέσουν τους εξομολογούμενους Αγωνιζόμενους ή το περιβάλλον τους, ώστε να σταματήσουν κάθε δραστηριότητα εναντίον του, και επιπλέον τους ζήτησε να πάνε γονυπετείς να ζητήσουν συγχώρηση για να γλυτώσουν από τα δικαστήρια και να μην πάνε και στην κόλαση (sic).

Μερικοί πνευματικοί δεν υποτάχτηκαν στα άνομα κελεύσματά του, πολλοί είτε φοβήθηκαν, είτε ήταν ευεργετημένοι, άμεσα προσαρμόστηκαν και άρχισαν το «θεόπεμπτον» έργο, να διαλύσουν και να εξαφανίσουν τον Αγώνα και τους Αγωνιζόμενους. Κάποιοι απ' αυτούς τους «πνευματικούς» επηρέασαν τους ανθρώπους του μακαριστού Ιωάννη και τον παρέσυραν. Αυτό τον τραυμάτισε βαθειά και δεν το άντεξε, αυτό ήταν και μία αιτία που τον έφθειρε σωματικά.

Αυτές τις ενέργειες των πνευματικών, ο μακαριστός επίσκοπος Φλωρίνης Αυγουστίνος στο βιβλίο του «Οι χριστιανοί στους έσχάτους καιρούς» τις αποκαλεί **«Τα εγκλήματα των πνευματικών»**.

Τώρα ο αδελφός Ιωάννης, ο Στρατηγός στο Στρατό, ο Στρατηγός στους Αγωνιζόμενους Χριστιανούς, ο Στρατηγός και στη δικαίωση του π. Θεολόγου πορεύεται στην αιωνιότητα. Ο Κύριος που τον κάλεσε κοντά του τον βρήκε έτοιμο, διότι στα τελευταία χρόνια ήταν βιαστής της φύσεως, επειδή γνώριζε πολύ καλά ότι μόνον οι βιασταί αρπάζουν τη Βασιλεία των Ουρανών.

Αφού πέρασε από όλα τα κύματα των θλίψεων και των δοκιμασιών της ζωής, τώρα βαδίζει προς το ακύμαντο και ποθητό λιμάνι της Βασιλείας του Θεού, εκεί που δεν υπάρχει πόνος, θλίψη, δάκρυα και στεναγμοί, αλλά ζωή χαράς, δόξης, ειρήνης και μακαριότητας.

Με τον αγώνα σε όλα τα πεδία που έκανε τροπαιούχος, εισήλθε εις τον άορατο πνευματικό κόσμο, και θα άκουσε από το δίκαιο κριτή του: **«Εύ δούλε αγαθέ και πιστέ επί ολίγον ήσουν πιστός επί πολλών σε καταστήσω. Είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου»**.

Από εκεί ψηλά που βρίσκεσαι αδελφέ Ιωάννη ας μεστεύεις μαζί με το δικώμενο οσιομάρτυρα π. Θεολόγο στον Πανάγαθο Θεό να ρίχνει τη σκιά του στο δρόμο το καυτό από διωγμούς και περιπέτειες των αδελφών συναγωνιστών Αγωνιζομένων Χριστιανών.

Εάν σε ανύποπτο χρόνο σε πικράναμε, σου ζητούμε ταπεινά συγγνώμη.

Οι αδελφοί Αγωνιζόμενοι στέλνουν την ευχή και την προσευχή τους **«Ας είναι Αιωνία η μνήμη σου»**.

—συνέχεια από την 1η σελίδα—

ωσιν» (Γεν.1, 26-27). Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός λέει τὰ ἐξῆς: «Ο Θεός δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ ὄρατη καὶ ἀόρατη φύση, μετὰ τὰ ἴδια του τὰ χέρια... Τὸ «κατ' εἰκόνα» φανερώνει τὴ νοερὴ καὶ αὐτεξούσια φύση, ἐνῶ τὸ «καθ' ὁμοίωσιν» τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοίωση στὴν ἀρετή».

Ο Άγιος Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐπισημαίνει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι σύνδεσμος «ὀρατῆς καὶ ἀόρατου φύσεως» (ΡΕ,36,321LD). Καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐρμηνεύει: «Τὸ μὲν «κατ' εἰκόνα» τῆ κτίσει ἔχουμεν τὸ δὲ «καθ' ὁμοίωσιν» ἐκ προαιρέσεως κατωρθοῦμεν. (Εἰς τὸ ποιήσωμεν ἄνθρωπον).

Τὸ «κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν» ἀπὸ πολλοὺς ἐντοπίζεται στὴ λογικὴ καὶ νοερὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἀναφέρεται στὸν ὅλο ἄνθρωπο. Ὅταν ὁμιλοῦμε γιὰ τὸ «κατ' εἰκόνα» πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι ἔχει σχέση μετὰ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα, μετὰ τὴν ὁλότητα καὶ τὴν ἀρμονικὴ τους σχέση. Τὸ σῶμα ἀνήκει στὸ Θεὸ καὶ καλούμαστε νὰ τὸ ἀναδείξουμε «σκεῦος ἁγιοσμοῦ» (Θεοσ,4,4) καὶ νὰ μὴν τὸ παραδίδουμε σὲ πάθη ἀτιμίας» (Ρωμ.1,26).

Ἡ εἰκόνα ἀνήκει στὴν κατηγορία τῆς φύσεως, ἢ ὁμοίωση ἀνήκει στὴν κατηγορία τοῦ προσώπου καὶ σφραγίζει τὴν τελείωση τοῦ ἀνθρώπου, ἐπισημαίνει ὁ Παναγιώτης Χρήστου στὸ βιβλίο του: «Τὸ μυστήριον τοῦ ἀνθρώπου».

Μετὰ τὴ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὰ χαρίσματα ὅπως: τὴ νοερὴ καὶ λογικὴ φύση, τὸ αὐτεξούσιο, τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεώς του, ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ γίνῃ κατὰ χάριν θεός. Ὅταν ὁμως χάσει τὴν πνευματικὴ ἐλευθερίαν, τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πορεία πρὸς τὴν τελείωση, ἀναποτρέπτα γίνεται ὑποχείριον τῶν παθῶν καὶ τῶν δαιμόνων.

Τὴ σχέση ἔχει, λοιπόν, ἡ μάσκα μετὰ τὸν κατὰ Θεὸν πλασθέντα ἄνθρωπο;

Ἡ μάσκα σύμφωνα μετὰ τὸ λεξικό τοῦ Γ. Μπαμπινιώτη εἶναι κάλυμμα τμήματος ἢ ὁλοκλήρου τοῦ προσώπου πού φορεῖ κανεὶς, γιὰ νὰ μὴν ἀποκαλύπτεται ἢ ταυτότητά του: οἱ ληστὲς φοροῦσαν μάσκες.

Ἡ μάσκα πού χρησιμοποιεῖται γιὰ μεταμφίεση στὶς ἀπόκριες ἢ στὸ θέατρο.

Ἡ μάσκα πού καλύπτει γιὰ λόγους προστασίας ἀπὸ διάφορα ἀέρια καὶ στὴν περίπτωση πού υπάρχουν οἱ θανατηφόροι.

«Βγάζω τὴ μάσκα» σημαίνει ὅτι ἀποκαλύπτω τὶς πραγματικὲς μου προθέσεις.

Μάσκα φορᾶνε οἱ κουκουλοφόροι γιὰ νὰ δείξουν τὴν ἀπειθαρχία. Ἀλήθεια! Πῶς ἐξαφανίστηκαν οἱ κουκουλοφόροι; Μήπως τελικὰ εἶναι μέρος τοῦ συστήματος;

Ἡ μάσκα καλύπτει τὴν ἐκφραση τοῦ προσώπου γιὰ νὰ μὴν ἀποτυπώνονται τὰ πραγματικὰ συναισθήματα.

Ἡ μάσκα εἶναι συνυφασμένη μετὰ τὴν ὑποκρισία. Ο Κύριός μας ἐλέγχει δριμύτατα τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους μετὰ ἐκεῖνα τὰ φρικτὰ «Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων... Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕναν προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλοτέρου ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοῖ ... (Ματθ. κγ',13-29). Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ὑποκρισίας εἶναι τὸ φίλημα τοῦ Ἰούδα.

Λυπηθήκαμε καὶ σκανδαλισθήκαμε ὅταν εἶδαμε τὴν Διαρκὴ Ἱερά Σύνοδο νὰ φορεῖ

μάσκα -Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Συνοδικοὶ Ἱεράρχες- στὴν πρώτη Συνεδρίαση τοῦ Σεπτεμβρίου ἢ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη καὶ ἄλλους Ἀρχιερεῖς σὲ διάφορες ἐκδηλώσεις. Μᾶς ἔκανε δὲ ἀγλυκὴ ἐντύπωση, ὅτι ἡ μάσκα πού ἔφερε ὁ Πατριάρχης στὴν πρόσφατη συνάντησή του μετὰ τὸν παπαιετικό Πάπα καὶ πρόδρομο τοῦ Ἀντιχρίστου εἶχε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Ὁ τῆς βλασφημίας! Πιστεύουμε ἢ δὲν πιστεύουμε ὅτι ὁ «Σταυρός εἶναι ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης»;

Λυπηθήκαμε, πάλι, μετὰ τὸς Ἀρχιερεῖς μας πού ὑποχώρησαν στὴν κυβερνητικὴ ἐντολή, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιβάλουν στοὺς χριστιανούς νὰ φοροῦν μάσκα στὸν Ἱερό Ναὸ καὶ νὰ κλείσουν γιὰ δευτέρη φορά οἱ Ἐκκλησίες μας.

Σκανδαλισθήκαμε μετὰ τὸν Μητροπολίτη πού ἐξομοίωσε τὴ μάσκα μετὰ «τὴν ζακετούλα!» καὶ μετὰ τὸν ἁγιορεῖτη πού ὀνόμασε τὸν ἰὸ «ἠσυχαστή!».

Σκανδαλισθήκαμε, ἐπίσης, μετὰ τὶς δηλώσεις τοῦ ἠγουμένου τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου Γέροντος Ἐφραίμ: «**Ἡ μάσκα δὲν ἐπηρεάζει τὸ ἦθος καὶ τὸ δόγμα τῆς Ἐκκλησίας. Μὴν μένετε σὲ αὐτά. Εἶπε τὸ κράτος βάλτε μάσκα, ἔ βάλτε τὴ μάσκα σας, βρὲ παιδιά.**»

Καὶ ἐγὼ στὸ ἀεροδρόμιον πού πῆγα ἦταν ἐκεῖ ἡ διευθύντρια τοῦ ἀεροδρομίου πού τὴν ξέρω στὴ Θεσσαλονίκη καὶ μοῦ λέει:

-Γέροντα ἐπειδὴ σὰς ξέρω καὶ σὰς συνοδεύω κιόλας πρέπει νὰ ἔχετε μάσκα γιατί θὰ ἐκτεθῶ.

Καὶ τῆς εἶπα:

Κόρη μου, νὰ εἶναι εὐλογημένο.

Καὶ μοῦ ἔδωσε μιά μάσκα καὶ ἔβαλα μέχρι τὸ ἀεροπλάνο, τί νὰ κάνουμε. Τί νὰ κάνω, τί νὰ πῶ; Δὲν φορῶ μάσκα διότι ἀντίκειται στὶς διδασκαλίες τῆς Ἐκκλησίας;

Ποῦ τὸ βρίσκουν αὐτὸ ὅτι ἡ μάσκα ἀντίκειται στὶς διδασκαλίες τῆς Ἐκκλησίας;

Εἶναι μερικὲς ὑπερβολὲς πού γίνονται καὶ δὲν εἶναι σωστὸ. Πάρε ἐκεῖ μιά μάσκα ἐκεῖ ταπεινώσου καὶ σιώπα».

Φυσικὰ καὶ ἀντίκειται ἡ μάσκα στὴ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας ὅταν παραμορφώνεται τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο τὸ ὁποῖο ἀντικατοπτρίζει τὴν εἰκόνα τῆς θείας ὁμορφιάς. Ἄλλωστε μὴ λησμονοῦμε ὅτι στὸ ὄρος Θαβῶρ «ἐλαμψε τὸ πρόσωπο αὐτοῦ (τοῦ Κυρίου) ὡς ὁ ἥλιος...» (Ματθ. 17,2). Στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὅσοι ἀξιωθοῦν νὰ γίνουν κληρονόμοι θὰ δοῦν τὸν Χριστὸν «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον» (Α' Κορ.13,12).

Τὸν 8^ο μ.Χ. αἰῶνα ἡ Ἐκκλησία καταδίκασε τὴν ὁποιαδήποτε ἀποτύπωση συμβόλου «ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν πιστῶν». Ο Κων/νος Βασιλῆς, ἀναπληρωτὴς καθηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς Δ.Π.Θ. λέει τὰ ἐξῆς: «Ἐνας πόλεμος διεξάγεται πάντοτε μετὰ ὄπλα, σύμβολα, λάβαρα καὶ ἐμβλήματα. Στὸν πόλεμον κατὰ τοῦ «ἀόρατου ἐχθροῦ», sic ἡ περιφρονητὴ μάσκα, ἐκτὸς ἀπὸ ἀμυντικὸ ὄπλο-ἀσπίδα γιὰ τὴν «αὐτὸ-» καὶ ἐτεροπροσωπία τῶν ἀπειλούμενων ἀπὸ τὸν ἐν λόγῳ «ἐχθρό», εἶναι καὶ πολυσήμαντο σύμβολο...Ἡ μάσκα θυμίζει φίμωτρο καὶ, ἄρα, παραπέμπει στὴν προσπάθεια νὰ ἀποκρουσθεῖ ὡς συνωμοσιολογικὴ ἢ ὡς προϊόν fake news κάθε ἀντίθετη ἀποψη πού ἀμφισβητεῖ τὴν ὑπαρξὴ πανδημίας, καθὼς καὶ τὴν ὀρθότητα τῶν ἐφαρμοζόμενων μέτρων».

Ὁ Δῆμος Θανάσουλας δικηγόρος παρ' Ἀρείω Πάγῳ ἀναφέρει ὅτι: «Χρειάστηκε νὰ περάσουν 10 περίπου χρόνια ὅταν ἡ Economist, φέτος στὶς 28 Μαρτίου ἐν μέσω κορωνοϊοῦ καὶ ὑπο-

τιθέμενης ἀβεβαιότητας, πανηγύριζε μετὰ ἕνα ἐξώφυλλο τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἐγχειρήματος. "Everything is under control" δηλαδή «Ὅλα εἶναι ὑπὸ ἐλεγχῶ», δείχνοντας στὸ ἐξώφυλλο τοῦ ἕνα μεγάλο ἄνωθεν χέρι νὰ κρατᾷ ἀπὸ τὸ λουρὶ ἕναν ἄνθρωπο μετὰ μάσκα, πού μετὰ τὴ σειρά του κρατᾷ ἕναν σκύλο πού ἐπίσης φορεῖ μιά μάσκα ἀντὶ γιὰ φίμωτρο».

Σημεῖον ἀντιλεγόμενον ὁ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία εἶναι ὁ κ. Σωτῆρης Τσιόδρας, λοιμωξιολόγος ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ εὐσεβοῦς ἀνθρώπου, παραπλάνησε πολλοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλήθεια! Ἀφοῦ εἶναι ἄνθρωπος τῆς Ἐκκλησίας, πῶς ἐπιτρέπεται τὴ μάσκα μέσα στὸ Ναὸ καὶ μάλιστα σὲ ὅσους προσέρχονται νὰ κοινωνήσουν τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Πῶς δέχεται νὰ κλείσουν τὶς Ἐκκλησίες γιὰ δευτέρη φορά; Θεωροῦμε, ὅτι ἡ χριστιανικὴ του ιδιότητα θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν βοηθῆσει ὥστε νὰ συνευθετοποιηθεῖ ὅτι ἡ ἄκτιστη χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμη καὶ τὸν Ὀρθό Λόγον. Κατὰ τὴν ταπεινὴ μάσκα γνῶμη θὰ ἔπρεπε καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἀφορισθεῖ.

Ὁ καταξιωμένος θεολόγος καὶ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος «Στύλος Ὀρθοδοξίας» Διονύσης Μακρῆς ἀναφέρει: «Ὁ κ.Τσιόδρας ἐπισκέφθηκε τὸν Γέροντα Εὐθύμιον στὴν Καψάλα καὶ προσπάθησε νὰ τὸν μεταπειλεῖ, νὰ μὴν ἔχει αὐτὲς τὶς ἀπόψεις γιὰ τὸ ἐμβόλιο πού θὰ βγεῖ, ἀλλὰ ὁ γέροντας τοῦ τὰ ἔψαλλε σὲ τὸν βαρὺ καὶ ἀσῆκτο καὶ ἔβαλε τὴν οὐρὰ κάτω ἀπὸ τὰ σκέλια καὶ ἔφυγε... μετὰ πῆγε στὴν Ἀθωνιάδα νὰ δεῖ τοὺς μαθητὲς ἂν τηροῦσαν τὰ μέτρα, ἂν φοροῦσαν μάσκα καὶ κανένας μαθητῆς δὲν φοροῦσε μάσκα καὶ τοὺς ρώτησε γιατί τὸ κάνουν αὐτὸ, γιατί δὲν φοροῦν μάσκα... καὶ οἱ μαθητὲς τοῦ ἀπάντησαν ὅτι δὲ μᾶς ἀφήνουν οἱ Πνευματικοὶ μας... "Ἐχουμε τέτοια ἐντολὴ ἀπὸ τοὺς Πνευματικούς μας νὰ μὴν ντυνομάστε καρναβάλια...».

Πολλοὶ χριστιανοὶ σκανδαλισθήκαν βλέποντας Ἐπισκόπους καὶ Κληρικούς μετὰ μάσκες νὰ παρίστανται στὴ Δοξολογία γιὰ τὴν 28^η Ὀκτωβρίου στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν. Ὀρθῶς ἐλέγχθη, ὅτι οἱ ἥρωες τοῦ 1940 εἶχαν ὡς σύνθημά τους τὸ «Ἐλευθερία ἢ θάνατος», ἐνῶ στὴν ἐποχὴ μας γιὰ χάρις τῆς εὐδαιμονιστικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀδιαφορίας τὸ σύνθημα εἶναι «ἐλευθερία ἢ ζωὴ». Τὴ νόημα ἔχει ὁμως μιά ζωὴ μέσα στὴ σκλαβιά πού ἀπεργάζονται οἱ ἀπάτριδες καὶ οἱ ἀρνησῆχοι πολιτικοὶ μας ἢ ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων καὶ ἡ παγκόσμια δικτατορία τοῦ Ἀντιχρίστου;

Μήπως στὰ πλαίσια τῆς ἰσλαμοποίησης τῆς Πατρίδος μας ἡ μάσκα μᾶς ἐξομοιώνει μετὰ τοὺς μουσουλμάνους; Γιατί ποτε οἱ χριστιανοὶ δὲν κάλυψαν τὰ πρόσωπά τους, ἐνῶ οἱ μουσουλμάνοι πάντοτε εἶχαν κρυμμένα τὰ πρόσωπά τους.

Ἡ Ἀγγελικὴ, μαθήτρια τῆς Γ' Γυμνασίου πού ἦταν Σημαιοφόρος κατὰ τὴν 28^η Ὀκτωβρίου -καὶ πρὸς τιμὴν τῆς- δὲν φόρεσε μάσκα παρά τὴν πίεση ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῆς, ὁμολογεῖ: «Ἡ μάσκα εἶναι βολικὴ, γιατί μπορεῖς νὰ τρῶς, νὰ μιλάς μέσα στὸ μάθημα καὶ ὁ Καθηγητῆς νὰ μὴ σὲ βλέπει. Δὲν εἶναι, ὁμως, στ' ἀλήθεια βολικὴ, γιατί δὲν μπορεῖς νὰ ἀναπνεύσεις καὶ δὲν εἶμαστε ἐγκληματίες γιὰ νὰ κρύβουμε τὸ πρόσωπό μας. Τὸ πρόσωπό μας εἶναι «κατ' εἰκόνα» τοῦ Θεοῦ, ἄρα δὲν πρέπει νὰ τὸ κρύβουμε».

Ἄς διδαχθοῦμε ἀπὸ τὴν παρρησία τῆς Ἀγγελικῆς. Ἄς ἀφυπνισθοῦμε καὶ ἄς ξεσηκωθοῦμε πρὶν εἶναι ἀργά...

ΚΟΡΩΝΟΙΟΣ

Τριάς Ἁγία ομιλῶ

παιδιά μου αγαπημένα.

Με ανοικτὴ τὴν ἀγκαλιά

ὄλους σας καρτεράω,

γιατί πολὺ, πάρα πολὺ ὄλους σας ἀγαπᾶω.

* * *

Σας τύφλωσε, σας νάρκωσε ὁ βρωμερὸς ἐχθρὸς,

χωρὶς καμμιά σκέψη κάντε, ὅτι σας λέει αὐτός,

Ἐκάνετε Θεὸ σας, ὄλοι σας τὴν υγεία

καὶ ἀπὸ τὴ μύτη σας τραβοῦν τα βρωμερὰ θηρία.

* * *

Πανηγυρίζουν οἱ ἐχθροὶ μετὰ κατάντημά σας

πού χάσατε τὴν ἀνθρωπιά καὶ γίνετε ἀνδρεϊκελα σαν

ζῶα στα μαντριά σας.

Σας ἐφτίαξε ἐλευθεροὺς καὶ γίνετε ὄλοι δούλοι,

ὁ φόβος σας ἀλλοίωσε ἴσαμε τὸ μεδούλι,

οἱ ἀρχόντες πουλήθηκαν ὄλοι στον εωσφόρο,

μα καὶ οἱ δικοὶ μου ἐκλεκτοὶ σ' αὐτὸν πληρώνουν φόρο.

* * *

Πούλησανε στὸ διάβολο ὄλοι τους τὴν ψυχὴ τους

καὶ παρασύρουνε μαζί τὴν ποίμνη τῆ δικῆ τους,

Ἐσχάσανε οἱ δύστυχοι πως εἶναι λειτουργοὶ Ὑψίστου

καὶ φόρεσαν στὴ μούρη τους τὴ μάσκα τοῦ ἀντιχρίστου

καὶ ἐκβιάζουν οἱ μωροὶ τὸ δύστυχο ποίμνιό τους,

τάχα γιὰ τὴν υγεία τους, τάχα γιὰ τὸ καλὸ τους,

Ἐσχάσανε τὸν ὕψιστο δικὸ τους τὸ σκοπὸ

καὶ πράττουν τα ἀντίθετα ἐτοῦτοι ἀκριβῶς,

τὸ ποίμνιο οδηγοῦνε στὸ λύκο ολοταχῶς,

ΟΥΕ! ΟΥΕ! Καὶ πάλι ΟΥΕ!

Το τὶ τους περιμένει, ὅσοι προδότες γίνανε,

θα πάνε ὄλοι χαμένοι, στα τρίσβαθα τῆς κόλασης

ὄλοι ἐκεῖ κλεισμένοι.

* * *

Ἐσχάσανε οἱ ἄνθρωποι πως μόνο ἐγὼ ὁ Θεός,

ἔχω τὴν ἐξουσία, στὸ θάνατο καὶ στὴ ζωὴ,

ἀρρώστια καὶ υγεία.

Φοβούνται ὄλοι τὸν ἰὸ, φοβούνται μὴν πεθάνουν

τὴν ἀθάνατη ψυχὴ, ὄλοι στὴν ἀκρὴ βάνουν.

Γι' αὐτὸ κι ἐγὼ ὁ Μέγας ὁ Θεὸς θε νὰ τους κάνω χάρι,

ὅσοι φοβούνται τὸν ἰὸ, ὄλους αὐτοὺς ὁ Χάροντας,

ὄλους αὐτοὺς θα πάρει.

Ἐνῶ, ὅσοι ἐμπιστεύονται, σε μένα τὴ ζωὴ τους,

θα ἔχουν ὄλοι τὴν υγεία, ἀφοῦ Ἀγγελικὴ στρατιά

θα προστατεύει τὴ ζωὴ τους.

* * *

Ὅσοι στὴ μάσκα βάσανε τὴν ἐπιγεία ζωὴ τους

χωρὶς νὰ τὸ αισθάνονται, ὄλοι αὐτοὶ ἀρνήθηκαν

ἐμετὰ τὸ Λυτρωτὴ τους καὶ θάνατο ἀβοήθητο αὐτοὶ στὴ

βιωτὴ τους.

* * *

Παιδιά μου σας εἰδοποιῶ ἐρχεται καταιγίδα

πού θα χτυπήσει ἀνηλεῶς τὴ δόλια σας πατρίδα.

Θέλω νὰ εἶστε ἐτοιμοί, καλὰ προετοιμασμένοι,

ἀφοῦ παιδιά μου ἀπὸ ἐμετὰ, εἶστε εἰδοποιημένοι.

Πάρτε τὴν εὐλογία μου, πάρτε καὶ τὴν εὐχὴ μου,

ὅσοι παιδιά μου ἀνήκετε στὴν ποίμνη τῆ δικῆ μου.

**Ἀμὴν γένοιο
Γέροντος ἀνωνώμου
"ΟΙΜΟΣ"**

«Μύρον εκκενωθέν όνομά σου»

Το δημοσίευμα [26^{ης} Ιουνίου 2020] «**Μύρον εκκενωθέν όνομά σου**» προκάλεσε νόθες ερμηνείες και γράφτηκε για να καλύψει αποπήματα και ανομήματα ενός δεσπότη που στηρίχτηκε στο σκήπτρο της κοσμικής εξουσίας για να αρπάξει μήτρα, πατερίτσα, να φορέσει αρχιερατικά άμφια και να ανέβει στα σκαλοπάτια του επισκοπικού θρόνου, και να προβληθεί ως “ποιμένας” πατέρας και δάσκαλος, πατώντας πάνω στις στάχτες των Ιερών Κανόνων, των εκκλησιαστικών θεσμών, του Συντάγματος και στο πτώμα ενός πρεσβύτερου αγίου αδελφού του.

Η μέθη της εξουσίας τον κατάντησε τρένο χωρίς τροχοπέδη, που ήταν αδύνατο να κόψει ταχύτητα στον κατήφορο.

Η περίπτωση του ήταν ένα πρωτόγνωρο γεγονός μέσα σε ολόκληρη την εκκλησιαστική μας ιστορία, που για να καταλάβει το δεσποτικό θρόνο, αντιπαράταξε τα ΜΑΤ, τους σκληρούς ροπαλοφόρους- οπλοφόρους των δυνάμεων καταστολής απέναντι στο πιστό λαό του Θεού. Οι σκηνές που ξετυλίχθηκαν στη χειροτονία, το Σάββατο 28 Μαΐου 1994 στο Μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών ήταν εφιαλτικές. Η περιοχή ολόκληρη γύρω από το Μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών έδινε την εντύπωση πολιορκημένης πολιτείας. Ξαν να έκρυβε στους κόλπους της ληστές. Ξαν να είχαν κάπου εκεί τα κρησφύγετά τους καταπλιάδες ή πραξικοπηματίες, ανατροπείς της έννομης τάξης και της δημοκρατικής ελευθερίας.

Τα ΜΑΤ είχαν εντολές να χτυπήσουν αλύπτητα, για να φιμώσουν το λόγο της διαφωνίας και τον αυθορμητισμό της συνειδησιακής αντίδρασης. Ο λαός διαμαρτύρονταν για τη βλασφημία που συντελούνταν “εν Αγίω Πνεύματι”, και τη θεώρησαν προσβολή της ίδιας της Εκκλησίας, ευτελισμό των Ιερών και των Οσίων, εμπαιγμό των θεσμών, εκτροπή την ανάμειξη του Παναγίου Πνεύματος στις μηχανορραφίες και στις αθλιότητες.

Οι δρόμοι γέμισαν θύματα και αίματα, τα νοσοκομειακά μετέφεραν τραυματίες, οι τηλεοράσεις έδειχναν σκηνές τρόμου, και μέσα στο Ναό... γίνονταν η χειροτονία του δεσπότη Ιγνατίου! Και όταν τελείωσε η “ακολουθία” και ο “**δεσπότης**” Ιγνατίος Λάππας βγήκε από την Εκκλησία, οι δημοσιογράφοι τον πλησίασαν και του ζήτησαν να σχολιάσει τα γεγονότα, και αυτός έσκασε ένα χαζό χαμόγελο και είπε: «**Σήμερα είναι ημέρα χαράς, Ας χαρούμε...**».

Οι εφημερίδες σχολίασαν με... χιούμορ την απάντηση (!).

Πάτερ Πρωτοσύγκελε θα αποφύγω να αναφερθώ σε δεκάδες γεγονότα της εικοσιεταρτίας (Αγ. Παρασκευή που την πλήρωσα οι ταλαίτωροι ιερείς με τους επιτρόπους, το θάψιμο του παπά... 140 μέτρα μέσα στη γη, την εξαφάνιση από γης του παπά με την οικογένειά του. Ότι θα πεθάνει όλους τους Αγωνιζόμενους και μετά αυτός, απαιτώντας μάλιστα για να μην τους πάρει τα σπίτια τους, 34 οικογενειάρχες να πάνε μπουσουλώντας να ζητήσουν “συγγνώμη” και οι υποθέσεις τους βρίσκονται μέχρι σήμερα στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια. Τα του Τυρνάβου, Κατασκηνώσεις, χειροτονίες, 240 στολές, πωλήσεις ακινήτων, αποσηματισμούς... και ένα σωρό ακόμη), γιατί δεν θέλω να βάλω το δάκτυλο σε πληγές που πυορροούν και διεγείρουν την αντίδραση.

Τα φληναφήματα σου είναι δείγμα δηλωτικό και εκφραστικό της υποβάθμισης του εκκλησιαστικού ήθους. Η αναφορά σου σε προσόντα ανύπαρκτα. Ο έπαινος σας υπερχειλίσει τα ανεκτά όρια, ο λιβανωτός σας καίεται όχι σε ποιότητα αλλά σε άμετρη ποσότητα, ο φωτισμός δραστηριοτήτων που παρουσιάσατε είναι πέρα για πέρα μυθικός.

Εδώ συναγωνίστηκες και ανταγωνίστηκες στην υπερβολή, την έντονη αλλά και κωμική διακόσμηση της ιγνατιακής προσωπικότητας, προσπαθήσατε την τέλεια απόλειψη των σκίων του, αλλά με πλαστική και πλασματική επέμβαση που αλλοιώνει τη φυσιογνωμία, σμιλεύσατε ένα είδωλο και το προβάλλατε σαν το θαύμα των αιώνων!

Παίξατε το ρόλο του μακιγιέρ, αφεθήκατε ανεξέλεγκτα στον πειρασμό της προσφοράς των αφειδώλετων και κίβδηλων επαίων, μπήκατε στη

διαδικασία της αναλήθειας, καταθέσατε όσο πιο πολλά εφήμερα άνθη του λόγου που διαθέτατε, για να στολίσετε και να ωραίστηκε το πορτραίτο του ευεργέτη σας, αφού, «*από τα χοϊκά του χέρια λάβατε πολλές χαρές*».

Φαίνεται πως λησμονήσατε την καθημερινή πρακτική, ότι τα λουλούδια τα προσφέρουμε με πλησμονή στα ψυχρά μνήματα και στα πτώματα, όχι στις ζωντανές και αγίες προσωπικότητες, γιατί αυτές διαθέτουν πηγαία ομορφιά, πλούτο ψυχής που αντανακλάει στην καθημερινή πράξη. Οι προσωπικότητες αγίες φωτίζουν και ευωδιάζουν από μόνες τους.

Όταν τα άνθη του λόγου ξεπερνούν το μέτρο, δεν προσθέτουν αξία, ούτε επικαλύπτουν την πνευματική πενία, αντίθετα, προδίδουν την κενότητα εκείνου που τα προσφέρει και σε κείνον που τα προσφέρει, παύουν να εντυπωσιάζουν και προκαλούν τον εμετό.

Δεν θα περίμενα κ. Πρωτοσύγκελε να πέσετε τόσο χαμηλά, ένα ανάστημα τέτοιας μόρφωσης, με τόσα πολλά βραβεία – μεταπτυχιακά – διδακτορικά, **1)** Ποιμαντική και Κοινωνική Θεολογία στην Εκκλησιαστική ιστορία, Παν. Θεσ/νίκης, **2)** Ιατρική Σχολή στη Βιοηθική Παν. Θεσσαλίας, **3)** Ψυχολογίας, Παν. East London της Μ. Βρετανίας, **4)** Φιλοσοφίας, Παν. Paul-Valery-Μοντελιέ της Γαλλίας, **5)** Ειδικής Αγωγής, Παν. Λευκωσίας-Κύπρου, **6)** Διδακτορικό της Κοινωνικής Θεολογίας του Αριστοτελείου Παν. Θεσ/νίκης, **7)** Διδακτορικό της Φιλοσοφικής Σχολής στη Βυζαντινή Φιλολογία Παν. Ιωαννίνων και τα πληρώσατε τόσο πολύ ακριβά. Και εννώνω ακριβά για να μην παρεξηγηθώ, διότι τα έξοδα είναι πολλά, (μετακινήσεις και κατοικήσεις σε διάφορες πόλεις Ελλάδος και Εξωτερικού, τα διδάκτρα, τη διατροφή, τα συγγράμματα κ.α.).

Και μια κι ο λόγος για βραβεία – Μεταπτυχιακά, Διδακτορικά, έξοδα- έχω κάποιες απορίες, που μπορεί σ’ έναν μακρινό παρατηρητή θα του φανούν υπερβολές, είναι όμως απορίες που χρήζουν “σοφές” απαντήσεις, γιατί πειστικές είναι μάλλον δύσκολο να δοθούν.

Πρώτη μου απορία: Μέσα σε **επτά (7)** χρόνια παρακολουθήσατε, **επτά (7)** διαφορετικά Πανεπιστήμια, σε **επτά (7)** διαφορετικούς κλάδους, πήρατε **επτά (7)** διαφορετικά βραβεία (Μεταπτυχιακά, Διδακτορικά). Συγχρόνως εκτελούσατε τα καθημερινά σας καθήκοντα ως Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος στη Μητρόπολη Λάρισα (το δεξί χέρι του δεσπότη Ιγνατίου), παράλληλα και προϊστάμενος του μεγαλύτερου Ναού της Λάρισας και όχι μόνο, λειτουργός και πνευματικός του ίδιου Ναού, ως επίσης και υπεύθυνος, οικονομικός διαχειριστής σε ναούς της μητρόπολης Λάρισας.

Δεύτερή μου απορία: Για την παρακολούθηση όλων αυτών των Πανεπιστημιακών Σχολών χρειαζόνταν συνεχείς μετακινήσεις. Δηλαδή από το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας. Από το Πανεπιστήμιο της Αγγλίας στο Πανεπιστήμιο της Γαλλίας. Από το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης στο Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων και πάλι από την αρχή. Για να τα προφτάσεις όλα αυτά θάπρεπε η εβδομάδα να είχε τουλάχιστον είκοσι τέσσερες **(24) ημέρες**.

Τρίτη μου απορία: Η μελέτη, η παράδοση προφορική και γραπτή σε **επτά (7)** διαφορετικά Πανεπιστήμια και κλάδους μέσα σε **επτά (7)** χρόνια, και ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής να πάθαινε μπλάκ άουτ.

Τέταρτη μου απορία: Στα τέσσερα Πανεπιστήμια απαιτούνταν η καθημερινή φυσική παρουσία από 3-4 τρίωρα την εβδομάδα. Εσείς πότε λείψατε από τη Λάρισα;

Υπάρχουν και άλλες απορίες, αλλά λόγω χώρου

και χρόνου θα επανέλθουμε. Μου είναι αδιανόητο εσείς με τέτοια “υπέρ-μόρφωση” να γράφετε ότι ο μακαρίτης Ιγνατίος «*χάραξε μία μακρά εκκλησιαστική πορεία και σημάδεψε με την παρουσία του την ιστορία μίας τοπικής Εκκλησίας*». Φλυαρήσατε βέβαια, επειδή, αυτά σας τα διδάξαν πολύ καλά, νομίζοντας πως με ένα πληθωρικό λεκτικό βομβαρδισμό μπορεί να σφηνώσετε στις καρδιές των ανθρώπων την πλανημένη εντύπωση πως ερχόμενος ο κ. Ιγνατίος, την Εκκλησία της Λάρισας, τη μεταμόρφωσε σε “*Κήπο της Εδέμ*”. Αυτό είναι μεγάλη απάτη. Διότι, όταν ξεκίνησε αυτή η θλιβερή εκκλησιαστική ιστορία, εσείς δεν είχατε γεννηθεί, και στις ημέρες που ο αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ διόρισε τον Ιγνατίο στη μητρόπολη Λάρισας, εσείς τότε ήρασαν μαθητής Δημοτικού Σχολείου, πρέπει να γνωρίζετε – και το γνωρίζετε, διότι το έχετε ακούσει, αλλά το αποσιωπάτε – ότι η Λάρισα με τον ερχομό του Ιγνατίου μετατράπηκε σε “**Γης Μαδιάμ**”. Το τι έγινε είναι απερίγραπτο. Επιστρατεύθηκαν διμοιρίες των ΜΑΤ απ’ όλη την Ελλάδα για να αντιμετωπίσουν το επαναστατημένο πλήθος. Από τη Θεσσαλονίκη ίσαμε την Αθήνα άδειασαν οι πόλεις από αστυνομικούς που παρατάχτηκαν περίε της περιοχής του Φρουρίου για να περιφρουρήσουν την ψεύτικη ενθρόνιση του Ιγνατίου στο Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αχιλλείου, και αυτό έγινε

επειδή δεν είχε καν το στοιχειώδες Διάταγμα αναγνώρισης, διότι η εκλογή είχε ακυρωθεί ως παράνομη από το ΣΤΕ. Και το Διάταγμα εκδόθηκε – όπως εκδόθηκε – μετά από δύο (2) χρόνια). Για όλο αυτό το θέατρο του παραλόγου, πάνω από **2.500** αστυνομικοί υπολογίζονται ότι μαζεύτηκαν, με ρητή εντολή του τότε υπουργού Δημοσίας Τάξεως Στ. Παπαθεμελί να εγκαταστήσουν τον Ιγνατίο δεσπότη στη Λάρισα με οποιοδήποτε κόστος (γιατί άραγε;), και έτσι οι δυνάμεις καταστολής εκτελώντας τις εντολές Παπαθεμελί, Σεραφείμ, Μιμής, φέρθηκαν στον πιστό-διαμαρτυρόμενο λαό του Θεού με σκληρότητα και βαναυσότητα. Χτυπήθηκαν ηλικιωμένες γυναίκες, έσυραν σεβαστά πρόσωπα στις κλούβες, τραυματίστηκαν αθώοι πολίτες. Τα ασθενοφόρα δεν προλάβαιναν να μεταφέρουν μακελεμένους ανθρώπους στα νοσοκομεία, οι βαριά τραυματισμένοι ξεπερνούσαν τους 150 ανθρώπους και άλλοι τόσοι με μικρότερα και με πολύ ελαφρά τραύματα περίπου τους 200. Και ο επίσκοπος της “*αγάπης*”, της “*συγχωρητικότητας*” της “*ταπεινώσης*” με την “*ευαισθητή και ανθοστόλιστη ψυχή*” το “*εσώδες μυροδοχείο*”, (όπως τον αποκαλείτε) απολάμβανε μέσα στο Ναό, ανυπόστατες “*τιμές*” προστατευόμενος βέβαια από τα φονικά **γκλόμπς** και από την ειδική επίλεκτη μονάδα που τη χρησιμοποιούσε το κράτος για σοβαρές και επικίνδυνες επιχειρήσεις. Να τι έγραφε ο Τύπος την επομένη, γι’ αυτό: «... **Θα μπορούσε να προσθέσει κανείς την εντύπωση που έκανε η εμφάνιση 12 ανδρών των ΕΚΑΜ που συνόδευαν τον κ. Ιγνατίο το αποκαλούμενο “Βαρύ πυροβολικό της ΕΛΑΣ” ή “οι άνθρωποι που πρώτα χτυπάνε και μετά ρωτάνε”**» (Ημ. Κήρυκας, 29/7/94). Για να μπορούν άφοβα να εκφράσουν τις επευφημίες οι κόλακες που επιστρατεύτηκαν από την πατρίδα του τη Σαλαμίνα και μέσα από το συνοδικό μέγαρο. Και ο Ιγνατίος ικανοποιημένος με αυτά που γίνονταν, σκόρπιζε χαμόγελα.

Βγαίνοντας επανέλαβε τη χαρά του στους δημοσιογράφους. «*Η τελετή έγινε και όπως κι εσείς θα ξέρετε πολύ ωραία και στο χώρο του ναού και έξω από το ,ναό χάρη της αστυνομίας*». Δημοσιογράφος τον ρώτησε: Γιατί φεύγετε;

«*Απάντησε..!* «*Νομίζω ότι αυτό θα έκανε κάθε συνεισφέρων άνθρωπος, γιατί ένα πλήθος από αστυνομικούς ασχολήθηκε για να γίνει η ενθρόνιση...*» (Τύπος 29/7/94). Ομολογία του ίδιου του Ιγνατίου! Οι εφημερίδες έγραφαν: «*Σκηνοθετήθηκε η σφαγή του Λαρισαϊκού λαού. Επιστρατεύθηκαν οι δήμειοι από ολόκληρη την Ελλάδα. Γίναμε ρεζίλι στη διεθνή οικογένεια. Κι όταν ρωτάμε ποιος οργάνωσε όλη αυτή την τραγωδία, δεν μπορούμε να βρούμε τον υπεύθυνο*» (Ο.Τ. 5/8/94).

Ωστόσο, δεν τόλμησε να παραμείνει στη Λάρισα ούτε ώρα μετά την ψευδοενθρόνιση και μετά από σύσταση που του έγινε από κρατικούς και αστυνομικούς παράγοντες.

Η εικοσιεταρτή του εκκλησιαστική πορεία σημαδεύτηκε με ουλές και σελίδες τρόμου στέλνοντας στα δικαστήρια εκατοντάδες ανθρώπους, γεμίζοντας τα πινάκια των δικαστηρίων με περίπου 20 δεκάδες υποθέσεις (34 βρίσκονται και αυτή τη στιγμή στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια), πληρώνοντας χιλιάδες ευρώ σε δικηγόρους, δικαστικά έξοδα, ώρες και ημέρες από την εργασία τους.

Τα περιστατικά ατελείωτα που αναδύονται από το σκοτεινό φόντο της 24ετίας αγαθής “*ποιμαντορίας*” του Ιγνατίου στη Λάρισα.

Το έργο του...!!! Κορόιδεψε το λαρισαϊκό λαό ερχόμενος, διοχετεύοντας στο χρηματιστήριο της δημοτικότητας καμπάνια για χρηστή διαχείριση τα χρήματα από το κεράκι του πιστού και εξαγγελίες έργων, αράδιασε υποσχέσεις ότι θα ιδρύσει: “*βρεφονηπιακούς σταθμούς*”, θα φτιάξει “*κατασκηνώσεις*” θα ενίσχυε κάθε χρόνο το Δημ. Γηροκομείο Λάρισας με ποσοστό 20% των εσόδων από την αγία Παρασκευή, θα έκανε κατανομές όλων των εσόδων υπέρ των κοινωνικών φορέων της πόλης, θα αύξανε το ποσοστό από 5% σε 9% από την αγ. Παρασκευή υπέρ των Σχολείων και στην Κοινότητα Ραψάνης, και αντί αυτών τα κατάργησε τελείως, υπάρχουν βέβαια και άλλα **θα..., θα..., θα...!**

Εμφανίστηκε στο λαό με πρόσωπο ιλαρότητας και ποιμαντικής ενεργητικότητας, ενώ στην πραγματικότητα, οι υποσχέσεις ήταν προϊόντα δημοσιογραφικού τεχνάσματος που απέβλεπε στην παραπληροφόρηση και στην εξαπάτηση.

Μιλούσε και ανακοίνωνε έργα, και αυτά δεν υπήρχαν ούτε στα χαρτιά. Οι υποσχέσεις ήταν ψεύτικες δεσμεύσεις που θάφτηκαν στα ντουλάπια του πληθωρικού και στο κατεργαρέικο διαφημιστικό του εργαστήρι.

«*Ένας άνθρωπος – γράφετε χωρίς ντροπή– ο οποίος κλήθηκε από το Θεό να σηκώσει το μαρτυρικό σταυρό της Αρχιερωσύνης, προκειμένου να αποκαταστήσει την ειρήνη στην πόλη μας*».

Έλεος, κύριε- έλεος, κύριε, «Τουλάχιστον... μη βλασφημείτε». Μην αποδίδετε τις αθλιότητές σας σε λάθος του Θεού. Δηλαδή πριν 52 χρόνια (30-6-68), όταν το Πανάγιο Πνεύμα κατέστησε το Θεολόγο επίσκοπο και ποιμένα της μητρόπολης Λάρισας, Πλαταμόνος και Τυρνάβου, έκανε λάθος; Και έρχεται μετά από 26 χρόνια (28-5-94) να το διορθώσει; (Πω, Πω...! Τι λέει Θεέ μου!), και γιαυτό ο Θεός κάλεσε τον Ιγνατίο για να σηκώσει το μαρτυρικό σταυρό της Αρχιερωσύνης; Μήπως αυτός ήταν ο λόγος που απαιτούσε από τους δεκάδες χριστιανούς που δεν αποδέχονταν με δικαστικές αγωγές χρήματα για να του ελαφρύνουν το βαρύ φορτίο του δηλαδή της αρχιερωσύνης το σταυρό, απαιτώντας, αυτολεξεί: «**προς ικανοποίηση της προκληθείσης ηθικής βλάβης μου, να μου καταβάλουν ως αποζημίωση το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ έκαστος, το ύψος της οποίας είναι εύλογο...**»! (από το δικόγραφο της αγωγής του).

Πρωτοσύγκελε κ. Ιγνατίε, θέλω να βγάλω από μέσα μου την οδύνη και τη βαθεία μου θλίψη που με προξένησε η βλασφημία κατά της Παναγίας Τριάδος. Αφού γνωρίζετε πως ο μακαρίτης Ιγνατίος δεν ήταν θεόκλητος, **δεν τον κάλεσε ο Θεός** (όπως γραφεται), αλλά ο Σεραφείμ, δια τούτου είναι Σεραφόκλητος, τα δε γεγονότα είναι γνωστά και εύγλωπτα όπως τα παρουσίασε ο τύπος εκείνες τις ημέρες, εμείς προς ενημέρωση του λαού, για

όσους δεν τα γνωρίζουν ή τα ξέχασαν ενδεικτικά αναφέρουμε.

Ο Σεραφεΐμ για μέρες καλούσε τους “έν περισσή και περιπτή επαρκεία” υποψηφίους εγκολπιδόφρους να τους δωρίσει την ποιμαντική ράβδο της μητρόπολης Λάρισας. Το φαινόμενο αποκαρδιωτικό, με το άκουσμα για τη Λάρισα όλοι τους (5-6 άτομα) απαντούσαν σχεδόν πανομοιότυπα Μακαριώτατε, ευχαριστούμε αλλά “παρελθέτω απ’ εμού το ποτήριον τούτο”. Ο Σεραφεΐμ βρίσκει σε αναταραχή, δέχεται απανωτές αρνήσεις, την παραμονή των εκλογών, βρίζοντας και απειλώντας τους πάντες και τα πάντα, καλεί τους “διατεταγμένους κόλακες”: «**Ρε, φωνάξτε τον... Ιγνάτιο να έρθει**». Όταν εμφανίστηκε μπροστά του ο Ιγνάτιος, ο Σεραφεΐμ με τραχύ ύφος του είπε: «**Θα σε κάνω Λαρίσης**» (εφ. “Ελευθερία” 25-5-94). Ο Ιγνάτιος φανερά έκπληκτος τον ακούει και συγκατανεύει χωρίς να το σχολιάσει. Λίγο μετά η είδηση μαθαίνεται μεταξύ των “Σεραφειμικών” μητροπολιτών, οι οποίοι αρχίζουν ζιμώσεις και διαβουλεύσεις προκειμένου να περάσει η γραμμή υπέρ του Ιγνατίου» (εφ. “Ελευθερία” 26-5-94). Για ποια κλήση του Θεού μιλάτε κύριε Πρωτοσύγκελε Ιγνάτιε Μουρτζανέ; Αυτή είναι η τραγική και σκληρή πραγματικότητα!

Για την αποκατάσταση της ειρήνης στην πόλη μας που γράφετε, θα σας παρακαλούσαμε να ψαχτείτε, διότι εάν δεν κάνατε λάθος πιστεύουμε ότι κάτι δεν πάει καλά. Διότι ο μακαρίτης Ιγνάτιος έφερε, όχι την ειρήνη, αλλά ταραχή και ακαταστασία στη Λάρισα, ξυλοκόπησε και έσυρε ανθρώπους στα δικαστήρια, που αν υπήρχε σωστή εκκλησιαστική δικαιοσύνη έπρεπε να είχε καθαιρεθεί για τα εγκλήματα που προκάλεσε. Οι Ιεροί Κανόνες είναι αμελικτοι μόνο για το ξυλοδαρμό, διατάσσουν: «Όχι μόνον καθαιρούνται οι Ιερωμένους εκείνοι όπου κτυπήσουν οι ίδιοι με τα χέρια των, αλλά και εκείνοι όπου βάλλουν άλλους να κτυπήσουν» (Ι. Καν., ΚΖ’ Αγ. Αποστόλων).

Για τα υπόλοιπα, σας ρωτάω – ως πολύξερος και (παρα)μορφωμένος θα γνωρίζετε – τί λένε οι Ιεροί Κανόνες και η Αγία Γραφή, για τους τους Ιερωμένους που στέλνουν πιστούς ανθρώπους στα δικαστήρια και τους ζητούν χιλιάδες ευρώ, επειδή για λόγους πνευματικούς δεν τους αποδέχονται; Ή, τί λένε οι Ιεροί Κανόνες, οι άγιοι Πατέρες, το Ευαγγέλιο για τον όρκο; Ή, τί λένε γι’ αυτόν ή για αυτούς που εξανάγκαζε ο μακαρίτης Ιγνάτιος – υποτακτικούς παπάδες, διάκους... – να ψευδορκούν στα δικαστήρια για να ληστέψουν τους διαμαρτυρόμενους χριστιανούς χρήματα ή τα περιουσιακά τους στοιχεία;

Πρωτοσύγκελε κ. Ιγνάτιε Μουρτζανέ, τα γεγονότα πολλά και τρανταχτά, οι περιπτώσεις ποικίλες. **Επιλήψει με γαρ ο χρόνος διηγούμενον**, δεν είναι της παρούσης να τα παρουσιάσουμε, θα έλθει όμως η ώρα του!

Από υποχρέωση προς το μακαρίτη, που από τα “χοϊκά χέρια του” έλαβες την ιερωσύνη σου. Την τιμή του Γεν. αρχιερατικού Επιτρόπου, νεαρός και με χωρίς προσόντα. Τη βοήθειά του να βρεθείς με τόσα πανάκριβα βραβεία, παραγκωνίζοντας το πραγματικό του – όχι νόθο – πνευματικοπαίδι του π. Αχιλλέιο που ήρθε μαζί σου από τη Σαλαμίνα και του συμπαραστάθηκε σε όλη την εδώ πορεία, και ιδιαίτερα την πρώτη δύσκολη δεκαετία. – Επιχειρήσατε να του πλέξετε ύμνους και εγκώμια, δουλείας και λατρείας του Ιγνατίου, ωσάν τη διαδικασία που μας περιγράφει στην Παλαιά Διαθήκη ο Προφήτης Δανιήλ στο 3^ο Κεφάλαιο για τη χρυσή εικόνα του Ναβουχοδονόσορος την οποία έστησαν οι υπήκοοι της Βαβυλώνας και μετά υποχρεώθηκαν να πέσουν κάτω για να προσκυνήσουν, «*ην έστησε*

Ναβουχοδονόσορ ο Βασιλεύς».

Πιστεύεις ειλικρινά ότι αποθέτοντας αφειδύλευτα μπιχλιμπίδια στην Ιγνατιακή “χρυσή” εικόνα την διακοσμείς και την κάνεις επιβλητικότερη, ώστε να την πιστέψουν και να την προσκυνήσουν;

Μα μια προσωπικότητα, που έχει αξία, επιβάλλεται μόνη της, η ιστορία του, η δραστηριότητά του, τα έργα της εντιμότητάς του δημιουργούν από μόνα τους το φωτισμένο της αξιοσύνης, την κάνουν να προβάλλει λαμπερή και να επιβάλλεται δίχως τον τεχνικό φωτισμό και την παρότρυνση.

Όταν ο έπαινος ξεπεράσει τα όρια, μεταποιείται σε γελοίο μανδύα που δεν ταιριάζει ούτε σε κείνον που τον δωρίζει, ούτε σε κείνον, για τον οποίον προορίζεται, και καθώς είναι αταίριαστο ρούχο, αποκαλύπτει τη γυμνότητα.

Με την πολυπραγμοσύνη σας προσπαθήσατε να εξυμνήσετε τον προϊστάμενό σας και ευεργέτη με προσόντα ανύπαρκτα. Δεν γνώριζες ότι ο μακαρίτης Ιγνάτιος αναπαύτηκε στο δεσποτικό θρόνο της Λάρισας είκοσι τέσσερα (24) χρόνια, και μάλιστα σε μια μάλιστα περίοδο που τα μέσα μαζικής ενημέρωσης έφεραν και στο τελευταίο σπίτι την παραμικρή λεπτομέρεια της καθημερινής ζωής και φώτιζαν σταθερά και ακατάπαυστα τις άγιες ή ηγετικές προσωπικότητες;

Αν στη ροή της 24ετίας είχε συλλέξει καρπούς ποιμαντικού μόχθου, η φήμη του θα είχε ξεχυθεί έξω από τον αυλόγυρο της επισκοπής Λάρισας, θα είχε πετριφέρει τη θεσσαλική γη, θα είχε αγγίξει τα συνοριακά κράσπεδα της πατρίδας και θα τον είχε καταστήσει παγκόσμια γνωστό, αξιοσέβαστο και αξιαγάπητο. Ο ύμνος του θα εκπορεύονταν από τις καρδιές των Ορθοδόξων Χριστιανών και θα αντηχούσε στα βουνά και στα λαγκάδια, και θα ήταν ύμνος χαράς και αγάπης. Οι έπαινοί σας δε θα πρόσθεταν λάμψη στο φωτισμένο της δόξης του, και η σιωπή σας δεν θα αφαιρούσε διαμάντια από τη μίτρα της δεσποσύνης του.

Τέτοιο στεφάνι δόξας δε διαθέτει ο μακαρίτης Ιγνάτιος, γιατί δεν το έπλεξε μόνος του με το μόχθο του και με την αγάπη του. Έτσι, όσο και αν πασχίζετε εσείς και κάποιοι από το πολύ στενό κονκλάβιο, δε θα κατορθώσετε να αναπληρώσετε το μεγάλο κενό και να σμιλέψετε τούτη την εποχή ένα άλλο πρόσωπο. Οι άνθρωποι που τα γνωρίζουν, διαβάζουν, ακούν και γελούν, μετρούν την προσωπικότητα και τη βρίσκουν λειψή, μετρούν τους ύμνους και τα εγκώμια και διαπιστώνουν πως είναι ξεχειλωμένα.

Οι σώφρονες αποστρέφονται τις υπερβολές, αντιπαρέρχονται με αηδία τον υπέρμετρο έπαινο, αντιπαρατάσσουν στους καπνούς του λιβανωτού με μικρό σχόλιο της απαρέσκειας, ή αντιδραστή τους κυμαίνεται από τη διασκέδαση στη θλίψη, ή γελούν με το γλοιώδη γράφοντα ή ρήτορα, ή κλαίνε απομακρυνόμενοι από το γήπεδο που το πνίγουν τα καυσαέρια της κολακείας.

Πρωτοσύγκελε κ. Ιγνάτιε, θα σας συνιστούσα να δώσετε τόπο στη σιωπή, στη συνειδητή σιωπή, όπως έχουν κάνει αρκετοί. Δεν θα το κάνετε όμως και θα συνεχίσετε να τον εκθειάζετε και να τον ανυψώνετε στο βάθρο του ήρωα και στο προσκυνητάρι της αγιότητας από υποχρέωση για τα ποικίλα ωφελήματα που δεχθήκατε.

Να είστε όμως βέβαιος ότι ο καπνός των κολακείων κάποια στιγμή θα σας ντοπάρει. Και ούτε θα ναρκώσετε τις συνειδήσεις του λαού που αγρυπνούν και αγωνιούν και γι’ αυτό **θα σας καταλογίσουν μεγάλες ευθύνες**.

• Ο Ιάκωβος Σχιζας επτά χρόνια επίσκοπος Λάρισας, ήρθε σε μια εποχή που η χώρα άρχισε να παίρνει επάνω της οικονομικά. Φεύγοντας άφησε κάποιο στίγμα στην πόλη που διαποίμανε. Ίδρυσε το μαθητικό οικοτροφείο στη συνοικία των Αμπελοκήπων, τις κατασκηνώσεις στον Άγ. Δημήτριο, και την ατομική του περιουσία που ήταν η οικία του (βίλα εκείνη την εποχή) με την εκκλησία της Αγ. Αικατερίνης στο ιδιόκτητο αγρόκτημα Λάρισας Βόλου, και το ίδιο ακριβώς συγκρότημα πολύ μεγαλύτερο σε έκταση στο Μαρούσι στην Αθήνα. Εκτός από μετρητά που άφησε στα ανεψούδια.

• Ο Θεολόγος Πασχαλίδης πέντε χρόνια επίσκοπος Λάρισας, ερχόμενος συνάντησε την πολεμική του κυβερνητικού μασονικού κατεστημένου, κατόρθωσε να κατασκευάσει αυτό το μεγαθήριο (το μεγαλύτερο που υπήρχε στην πόλη) Οικοτροφείο για 100 οικότροφους, πλήρες εξοπλισμένο έτοιμο για λειτουργία. Ανασύλωσε το Μοναστήρι του Αγ. Δημητρίου, μεγάλο μέρος της Αγ. Παρασκευής κ.ά. όταν έφυγε δεν είχε ούτε τα εισιτήρια του ΚΤΕΛ, και αυτά τα δανείστηκε από Λαρισαίο γιατρό.

• Ο Σεραφεΐμ Ορφανός, δέκα έξι χρόνια επίσκοπος Λάρισας, τον έστειλαν να τα διαλύσει... Και τα ρήμαξε!. Κατάργησε το οικοτροφείο και το μεγαθήριο το έκανε επισκοπείο, διέλυσε τις κατασκηνώσεις και η Αγ. Παρασκευή έγινε ιδιωτικό ταμειευτήριο.

Ο Θεός αργεί αλλά δε λησμονεί.

Ήταν 13 Σεπτεμβρίου 1989, νωρίς το απόγευμα, μόλις άρχισε να γέρνει ο ήλιος από το μεσημεριάτικο καύσωνα, όταν ο Αρχάγγελος σάλπισε: «*Σεραφεΐμ – Σεραφεΐμ ταύτη την ημέρα την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου - α δε ητοιμάσας τίτι έσται;*». Αυτά τα 46 ακίνητα που απέκτησες και τα μετρητά που στούπωσες στην Εμπορική τράπεζα της Ν. Μάκρης της Αθήνας τί θα γίνουν;

Το βρώμικο κατεστημένο έστειλε αμέσως το δεξί τους χέρι, το Δημήτριο Μπεκιάρη, που για χρόνια ήταν ο αριστερός βραχιόνος του θανόντος Σεραφεΐμ Ορφανού για να καλύψουν τις βρωμιές του.

Δεν το κατόρθωσαν όμως, γιατί ο απλός λαός έχει σοφία και κρίση.

• Ο ίδιος λαός έφερε πίσω βιαίως τον π. Θεολόγο, (10 Ιανουαρίου 1992) γνήσιο διάδοχο των αγίων Αποστόλων και Πατέρων της Εκκλησίας και τον εγκατέστησαν στο θρόνο που στις 23 Ιουλίου του 1974 οι εκπρόσωποι της εκκλησιαστικής δικτατορίας, σε συνεργασία με το πολιτικό κατεστημένο τον υποχρέωσαν να εγκαταλείψει τη Λάρισα. Έφυγε φορτωμένος το σταυρό και περπάτησε τον ανηφορικό λιθόστρωτο, βιώνοντας τη σκληρότητα του διωγμού, χωρίς ποτέ οι διώκτες να του δώσουν κάποια εξήγηση, γιατί το έκαναν!

Η επιστροφή του μας θύμισε χρυσοστομική επιστροφή στη Βασιλεύουσα. Ο λαοκρατικός λαός του Θεού ενθουσιάστηκε και ξεχύθηκε στους δρόμους να τον υποδεχθεί. Το κατεστημένο αιφνιδιάστηκε μπροστά στο απροσδόκητο συναπάντημα.

Το Σεραφειμικό κατεστημένο βρισκονταν σε υπερδιέγερση και σε ομαδική νεύρωση. Ακούστηκαν σκληρές κουβέντες, πράξεις βίας και χλεύης.

Από δω και πέρα ο βηματισμός του π. Θεολόγου ήταν οδύνη, οι άθεες και μασονοκρατούμενες πολιτικές αρχές δεν τον αναγνώρισαν, παραβιάζοντας τις τριάκοντα και πλέον ομόφωνες αποφάσεις του πρώτου Συνταγματικού δικαστηρίου της Χώρας (ΣΤΕ). Οι ιερείς στην πλειοψηφία του γύρισαν την πλάτη (εδώ μας θύμισαν τα λόγια του π. Αυγουστίνου που φώναζε: “**Άπμο παπαδαριό για να μη χάσουν τα προνόμια ακόμα και το διάβολο θα προσκυνήσουν**”). Και εκείνος – ο π. Θεολόγος – καθηλωμένος στο πανάγιο πρόσωπο του λυτρωτού Χριστού, βάνιζε γαλήνια, σηκώνοντας τον δικό του σταυρό, τη σταυρωμένη αρχιεροσύνη, με αίσθημα άρρητης χαράς, με τη βεβαιότητα, πως και η δική του διακονία προσφέρεται σαν φτωχό αντίδωρο στη μεγάλη προσφορά της λυτρωτικής θυσίας του Σωτήρος Χριστού.

Με αυτή την άνευ προηγουμένη πολεμική που του γίνονταν, αυτός λειτούργησε κατασκηνώσεις, έστειλε δεκάδες φορτία με είδη πρώτης ανάγκης και τρόφιμα στις Σλαβικές χώρες και στις ιεραποστολές της Αφρικής, δημιούργησε τη μεγαλύτερη μητροπο-

λιτική τράπεζα αίματος πανελλαδικά (140-175 φιάλες το εξάμηνο), το επισκοπείο είχε γίνει φιλανθρωπικός οίκος για κάθε ενδεή και πονεμένο, πλήρωσε όλα τα έξοδα λειτουργίας της μητρόπολης (προσωπικό, ασφάλειες, ρεύμα, νερό, τηλέφωνα, θέρμανση...) από τις τριμηνίες που εισέπραττε μόνο 22-24 επί συνόλου 115 περίπου ναών και μάλιστα από χωριά πτωχικά.

Όταν εκοιμήθη ο π. Θεολόγος (31/7/1996), ο κ. Ιγνάτιος παρέλαβε καταθέσεις στην Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος & Εργασίας (αφ. λογ. 601004450 / 32 / 91019) **το ποσό των 40.317.080**, κατατεθειμένα σε λογαριασμούς νομοθετημένους και θεσμικά νόμιμα έξοδα το ποσό των **152.222.213**. Τα νούμερα αυτά είναι από το πόρισμα της παραλαβής και ελέγχου του λογιστικού γραφείου Ζήση Παναγιωτακόπουλου (πολέμιου του Θεολόγου) που ο διορισμός του έγινε από τον κ. Ιγνάτιο (έχει ημερ. 10 Σεπτεμβρίου 1996) με απώτερο σκοπό να βρει επιβαρυντικά στοιχεία και να τον διασύρει.

Το πόρισμα ήταν ένας ύμνος για τον π. Θεολόγο, διότι διαχειρίστηκε με προσοχή και με εντιμότητα και την τελευταία δραχμή, δίνοντας τη μαρτυρία της ηθικής ακεραιότητας και φίμωσε τους κακούς σχεδιαστές της ενοχοποίησής του.

Επί πλέον παρέδωσε εκατοντάδες χρυσά τιμαλή (λίρες, σταυρούς, αλυσιδες, δακτυλidia, βέρες) από δωρεές στα προσκυνήματα, λάδια, τρόφιμα κ.ά.

Και όλα αυτά, σε μια περίοδο αρχιερατείας 3 ½ χρόνων και με έναν ανελέητον πόλεμο από τους διαχειριστές ή – ορθότερα – τους καταχραστές της κατεστημένης εξουσίας. Που δρομολόγησαν με το ένα χέρι το μίσος και τη βία και με το άλλο λάσπη, για να τον σπιλώσουν, με τις φανφάρες των πληρωμένων κολάκων. Εγκληματούσαν σε βάρος ενός αθώου, και ασχημονούσαν μπροστά στον ιερό βωμό των απαρβιαστων θεσμών.

• Και μετά αρχίζουν τα είκοσι τέσσερα (24) χρόνια Ιγνατιακής “αρχιερατείας”. Δεν θα αναφερθώ σε γεγονότα που συνθέτουν κομπολόι ατελείωτο αθλησπήτων, διαφθοράς συνειδήσεων και καταχρήσεως υπηρεσιακής αρμοδιότητας (αυτό θα γίνει, αλλά αργότερα). Υπήρξε το κατεστημένο σύστημα, που του υποσχέθηκε προαγωγή, τον ανέδειξε σε δεσπότη “**ειδικού σκοπού**” και τον κάλυψε σε κραυγαλέα σκάνδαλα οικονομικά κ.ά.

Όσες φορές επιχειρήσαν να δρασκειλίσουν το κατώφλι του επισκοπείου ελεγκτές εξουσιοδοτημένοι να κάνουν έλεγχο στη διαχείριση, από τη μία πόρτα έμπαιναν και από την άλλη έβγαιναν (εδώ είχε εφαρμογή το Καζαντζίδικο άσμα παραφρασμένο “**Δύο πόρτες έχει η... επισκοπή, άνοιξαν μία και μπήκαν, κι ώσπου νά ’ρθει... από την άλλη βγήκαν**”).

Στα μέσα του 2015 ειδικό κλιμάκιο του ΣΔΟΕ – μετά από πολλά δημοσιεύματα και καταγγελίες – έκανε έφοδο στα γραφεία της Μητρόπολης. Ο έλεγχος κράτησε πάνω από ένα μήνα, το πόρισμα και το υλικό που συγκεντρώσε ήταν ογκωδέστατο και στάλθηκε στην Εισαγγελία. Πληροφορίες τότε ανέφεραν, ότι **κλήθηκαν να καταθέσουν ως υπεύθυνοι διαχειριστές**, άνθρωποι που δε γνώριζαν τίποτα και ούτε τους έγινε ποτέ έστω και κάποια νύξη!

Και ενώ η υπόθεση προχωρούσε κανονικά και τα αδικήματα είχαν δρομολογηθεί, άξαφνα πέθανε κάποιος έγγαμος άσχετος παπάς – δημοσιογραφική πληροφορία – και τα φόρτωσαν όλα σ’ αυτόν, και έτσι η υπόθεση μπήκε στο χρονοντούλαπο.

Τότε όλοι – ιερείς και επίτροποι, εμπλεκόμενοι και μη... – διερωτήθηκαν: «**ΜΠΡΑΒΟ στον Ιγνάτιο που έχει τόσο μεγάλο δόνη που μπόρεσε και τουμπάρισε ακόμα και τη Δικαιοσύνη!!!**».

Τώρα και μεις ρωτάμε: «*Αν στην “παντοδύναμη” μασονική Στοά άνοιξε τις πύλες ο Εισαγγελέας και κατέληξε ότι για την ηγεσία της Μεγάλης Στοάς προκύπτουν ενδείξεις τέλεσης των αδικημάτων της απιστίας και της απάτης...*», για ένα ποσόν 2.000.000 ευρώ.

Εδώ στη Μητρόπολη Λάρισας που λείπουν **περί τα 50.000.000 ευρώ** δε θα βρεθεί ένας Εισαγγελέας να κλείσει τη μία πόρτα από τις δύο να καλέσει την Αστυνομία διαφθοράς ή την Εισαγγελία διαφθοράς και να μάθει ο λαός που πάει ο οβολός του, και που βρίσκονται μπαρκαρισμένα **τα εκατομμύρια**;

ΠΟΙΜΕΝΕΣ... ΠΟΥ ΕΙΣΤΕ ΚΡΥΜΜΕΝΟΙ;

“Άγιοι” Πατέρες το κείμενο αυτό αποτελεί **κραυγή πόνου** και προβληματισμού. Την τελευταία – κυρίως – δεκαετία που διανύουμε, έγιναν τόσα φοβερά που δεν εμπνέουν αισιοδοξία, παρά εκπνέουν μόνο το κλάμα. Η ταπείνωση της Εκκλησίας έφθασε στο έσχατο σημείο, η αποδυνάμωσή της σε μηνύματα και δυναμισμό προκαλεί πόνο, έχει ανακόψει τις ζωτικές αντιδράσεις και βυθίζει τα πιστά μέλη της Εκκλησίας σε απόγνωση.

Αν κάνετε τον κόπο να επικοινωνήσετε με γκάλοπ και τα πιστά μέλη της Εκκλησίας, θα διαπιστώσετε πως έχουν τόσο απογοητευτεί από την εκκλησιαστική διοίκηση, ώστε να αποστρέφουν το βλέμμα και την ακοή με ναυτία.

Προσπάθησα όλο αυτό το διάστημα να δαμάσω το βρασιό της ψυχής και την αντανάκλαστική αντίδραση. Περίπατησα έμπωνα και σιωπηλά ανάμεσα στους καπνούς των λεκτικών δημοσιογραφικών εκρήξεων. Στάθηκα από μια απόσταση και προσπαθούσα να σας διακρίνω, ήμουνα περίεργος, να δω το ρόλο που παίζετε μέσα στην κοινωνική αναστάτωση και στις ηφαιστειακές εκρήξεις που συντελούνται. Προσπάθησα να διακρίνω την παρουσία σας στην καθημερινή παλαιστρα. Να μετρήσω τη δραστηριότητά σας και τη δραστηριότητά σας. Να ακούσω τη φωνή σας ή να πιάσω κάποιο μήνυμά σας, επειδή στο μυαλό μου σκάλει και σκάλωσε ότι έχετε αφάνταστη αποστολή από Θεού και ανθρώπων.

Δεν σας είδα, αλλά και ούτε σας διέκρινα πουθενά. Για νάμαι περισσότερο σωστός και απόλυτα ειλικρινής μπροστά σας, σας λέω ότι σας είχα δει μερικές φορές σε τηλεοπτικά παράθυρα να πετάτε κάποιο μικρό πετραδάκι για κάτι μικροπταίσματα ή να μιλάτε αμφοτερόγλωσσα, που και σεις δεν τα καταλαβαίνετε, για αυτοϊκανοποίηση και αυτοθαυμασμό ότι κάτι κάνετε, δίνετε κάποια δημοσιεύματα στον τύπο – αυτά γραμμένα από κάποιο υποτακτικό – με κάποια φωτογραφία για να δείξετε στους ευκολόπιστους τη “μεγάλη” προσφορά και μετά ταμπουρώνετε πίσω από τα ψεύτικα οχυρώματα.

Οι άνθρωποι της Εκκλησίας είναι παγωμένοι και απογοητευμένοι.

Επέβαλα ως χρέος στον εαυτό μου για μήνες την ευσυνειδητή σιωπή για τις κρίσιμες στιγμές που περνάει η Πατρίδα μας λόγω “πανδημίας”. Άφησα το δημοσιογραφικό όπλο – τη γραφίδα – παροπλισμένο, αλλά “παρά πόδας”.

Βημάτια προβληματισμένων, αλλά σιωπηλός με το φορτίο της αγωνίας δαμασμένο και φυλακισμένο στην ψυχή μου, θεώρησα πως έπρεπε να δώσω στον εαυτό μου τα περιθώρια για απόλυτα νηφάλεις σκέψεις.

Τώρα νομίζω πως τα περιθώρια έχουν εξαντληθεί και μπορώ να σας μιλήσω “άγιοι” Ιεράρχες.

Έχετε πάρει είδηση, τι γίνεται γύρω σας; Τι καταλυτικές δυνάμεις έχουν ξεσπάσει; Τι τεράστια τσουνάμια αφανίζουν ψυχές και αναστατώνουν την κοινωνία;

Πού είστε;

Εμφανίζεστε εκεί, που υπάρχει φαντασμαγορία, κάνετε παρελάσεις στους δρόμους, φορώντας τις παλιές εντυπωσιακές αυτοκρατορικές στολές και τώρα που πέθαναν οι αυτοκράτορες, έχετε αναλάβει εσείς να κρατήσετε στη ζωή την προβιά τους.

Μα πιστεύετε αληθινά πως με την παρέλαση, δείχνοντας τις στολές σας, τα αδαμαντοστόλιστα καπέλα σας και τα ολόχρυσια κοσμήματά σας θα σώσετε τον κόσμο;

Πως με την επίδειξη του χρυσού και της ματαιότητας θα δώσετε μήνυμα σωτηρίας στις άρρωστες και ναυαγισμένες υπάρξεις;

Πού είναι η αγάπη σας; Πού είναι ο πόνος σας; Πού είναι η διακονία σας; Ο λαός περιμένει να του δείξετε το δρόμο προς τον ουρανό και σεις του δείχνετε τις εκατοντάδες φωτογραφίες των ονομαστηρίων σας, εν μέσω πείνας, ανεργίας, δυστυχίας και πανδημίας του κορωνοϊού!

Υπάρχετε σαν όγκοι, μα δεν υπάρχουν σαν ηγεσία.

Εμφανίζεστε εκεί, που γνωρίζετε ότι θα θρέψετε θαυμασμό και χειροφιλήματα και δεν έχετε το θάρρος να παρουσιαστείτε εκεί, που μυρίζει μπαρούτι. Τσαλαπατάτε σαν δικτάτορες χωρίς οίκτο τους ανήμπορους παπάδες, αλλά δεν βγάζετε άχνα, όταν βρίσκεστε μπροστά σε κάποιον τυχαίο της εξουσίας.

Πού είναι ο λόγος σας, **πού** είναι το μήνυμά σας, **πού** είναι η συμπόνοια, **πού** είναι το δάκρυ για τις τόσες ψυχές που χάνονται;

Ζείτε, αλλά δεν έχετε ζωντάνια. Σας κυριεύσει η σιωπή και η αδράνεια. Κάνετε το σημείο του Σταυρού, αλλά δεν προβάλετε το Σταυρό. Μέσα σας έχει πληγεί ο λόγος και έχει πέσει στο νεκροκρέβατο της καρδιάς σας η αγάπη.

Έχετε ενταχτεί οριστικά στο σχήμα του κόσμου.

Ο Χριστός Μας, οι Απόστολοι, οι Άγιοι Πατέρες και Διδάσκαλοι περιπάτησαν στους δρόμους και στις πλατείες προσφέροντας ολόψυχα τη διακονία της αγάπης και αναζητούσαν να εύρουν έστω και ένα “απολωλός πρόβατο”.

Διαβάστε με σεβασμό και αγάπη την Καινή Διαθήκη και τις υποθήκες των αγίων Αποστόλων, τις εντολές και τα υποδείγματα που άφησαν πίσω τους ως οδηγούς σε σας τους διαδόχους τους. Μελετήστε τα κείμενα των αγίων Πατέρων που αναδύουν άρωμα αγιότητας και ευρηματικότητας στην άσκηση του επισκοπικού λειτουργήματός σας και παραδειγματιστείτε.

Εσείς αντίθετα κλειστήκατε στα πολυτελή ανάκτορά σας, απολαμβάνετε τον πλούτο, κουβεντιάστε με τη χλιδή σας και δίνετε καισαρικές διαταγές στους τελώνες να αυξάνουν τα έσοδα, ενώ αφήνετε στο έλεος τα πρόβατα να ματώνουν στις απόκρημνες ρεματιές και να γίνονται εύκολη λεία στο στόμα του λύκου.

Ενώ είσατε η παράταξη του Ιησού Χριστού, “εις τύπον και τόπον Του” και πιστοί εντολοδόχοι μαθητές Του, **θάπρεπε** να αποτελείτε το μεγάλο φράγμα. **Θάπρεπε** να συγκροτήσετε ένα μέτωπο αντίστασης. **Θάπρεπε** να προτάσσετε τα στήθη σας με γενναιοσύνη στον εχθρό. **Θάπρεπε** με τον αγώνα σας να αναχαιτίσετε την προέλαση των σκοτεινών δυνάμεων. **Θάπρεπε** να στήσετε ανάχωμα στην παλίσροια των παθών. Εσείς κρυφτήκατε, γιατί σας κυριεύει ο φόβος.

Μήπως η απουσία σας από το στίβο του αγώνα δεν είναι μονάχα το σύμπτωμα του φόβου, αλλά τα κοσμικά φανταχτερά θέληγτρα που σας έχουν κερδίσει και σας έχουν αποδυναμώσει;

Οι μουσικές οργανώσεις και εταιρίες που ελέγχουν τη ζωή του τόπου δουλεύουν στους σκοτεινούς θαλάμους με σχεδιασμένα προγράμματα υποδούλωσης της Εκκλησίας, ώστε όχι μόνο να τη διαμορφώσουν σε άφωνο υπηρέτη των σχεδίων τους, αλλά και σε ένα ασήμαντο κομπάρσο των ιδιοτελών επιδιώξεών τους.

Αυτές για να πετύχουν τα σχέδιά τους, δεν αποτολμούν ανοιχτό πόλεμο ενάντια στην Εκκλησία και στο πιστό πλήρωμα. Ενεργούν υποχθόνια, δημιουργούν πλαστές εντυπώσεις στο λαό για τους τίμιους εργάτες του Ευαγγελίου, αλλά ταυτόχρονα διευκολύνουν την προέλαση στην κορυφή της Ιεραρχίας ανάξιους και διεφθαρμένους ρασοφόρους.

Αυτοί που ανέβασαν το Σεραφεΐμ στην αρχιεπισκοπική καθέδρα, χρόνια το μελετούσαν, τον γνώριζαν πολύ καλά πως ήταν αναθρεμμένος και ζυμωμένος. Οι βρώμικες λέξεις και πράξεις ήταν ο καθημερινός άρτος του και το απαραίτητο πιτό του. Το δε γλωσσάριό του κινούνταν

καθημερινά στις τριόδους, μόνιμα αναστρέφεται με το υπόκοσμο, και αναμόχλευε το βούρκο, ενώ στο Ιερό Θυσιαστήριο έχυνε τα λήμματα μιας αχαλίνωτης διαφθοράς.

“Φέρτε μου, ποιος έχει το χοντρότερο – φώναζε – φάκελο να τον κάνω δεσπότη”.

Έτσι φτάσαμε στο απροχώρητο. Ένας μεγάλος αριθμός επισκοπικών εκλογών ήταν πραγματικά *τερατογενέσεις*, γνωστοί σκανδαλοποιοί που οι ίδιοι οι εκλέκτορες τους κατηγορούσαν για διάφορα παραπτώματα και μετά τους τίμησαν με την ψήφο τους και τους ανύψωσαν σε επισκοπικούς θρόνους.

Οι διαβεβλημένοι έκαναν αγώνα να αφήσουν διαδόχους όμοιους, δηλαδή σάρκα από τη σάρκα τους και αίμα από το αίμα τους. Ο Κορίνθου Παντελεήμων το διατυμπάνιζε δημοσίως “δεν μας ενδιαφέρει ποιος είναι και τι έχει κάνει ο υποψήφιος, αρκεί να είναι δικός μας!”.

“Ω ΘΕΕ ΜΟΥ!”.

Με τον τρόπο αυτό φρενάρισε το αγιαστικό και αποστολικό έργο της Εκκλησίας και την έκανε ανίκανη να αντιμετωπίσει τα σύγχρονα προβλήματα.

Αν κάποιος αντιστέκονταν ή αντιδρούσε σε κάποιες αποφάσεις τους, δεν αρκούσαν να σηκώσουν το δάκτυλο – ο σκοτεινός πυρήνας που τον προώθησε και γνώριζε τα... τον είχαν στο χέρι τους! Τον έδειχναν με σαρκασμό. Λέγοντας: **«Αυτοί είναι. Φτύστε τους και γυρίστε τις πλάτες... Μην ακούτε τη φωνή τους...»**. Και έτσι έσβηνε η φωνή του μέσα από το φόβο του διασυρμού.

Ενώ! Είσατε μια ηγεσία, η πιο σημαντική, αλλά αποδυναμωμένη. Έχετε εμφάνιση εντυπωσιακή, με δύναμη σκιδώδη.

Ενώ! Είσατε εντολοδόχοι της αλήθειας, αλλά δεν έχετε την τόλμη να την παρουσιάσετε.

Ενώ! Είσατε τα προφητικά στόματα, αλλά εντελώς παγωμένα.

Γι’ αυτό δε βγήκατε να αναμετρηθείτε με την εξουσία! Γι’ αυτό δεν αντισταθήκατε και συμμορφωθήκατε με τα προστάγματα του κοινωνικού και οικονομικού κατεστημένου. Γι’ αυτό δεν υψώσατε τη φωνή σας και να αποκαλύψετε τις μηχανορραφίες, τη φωτιά και την εκμετάλλευση. Γι’ αυτό δεν τολμήσατε να δακτυλοδεικτείσετε τους ενόχους. Γι’ αυτό δε ζητήσατε να παραμεριστούν αυτοί που εκμαυλίζουν τη νεολαία. Γι’ αυτό από εκεί, που καθημερινά παίζεται το δράμα της ζωής και μπαίνουν σε δοκιμασία και στο χαμό οι άνθρωποι, απουσιάζετε επιδεικτικά και προκλητικά.

Δε βλέπετε τον κατακλιισμό, δεν ακούτε τους αλαλαγμούς. Κλείσατε τα μάτια σας στους σύγχρονους εκμεταλλευτές που δολοφονούν, που ναρκώνουν την κοινωνία για να την πετάξουν ως άχρηστη στη γωνία και να τη ρουφήξουν το χρήμα και το αίμα; Που ποτίζουν με το όπιο της αθεΐας για να μη διαθέτει δύναμη και αντίσταση; Που κλείνουν τους ναούς για να αδρανοποιήσουν την πίστη; Που φρύαξαν για τη Θεία Κοινωνία, επειδή είναι το όπλο αμύνης του χριστιανού για να γίνει άσφαιρος και όχι ευάλωτος; Που σέρνουν στο μηδενισμό και στην απόγνωση, για να τους κουβαλάνε, σαν κοπάδι στους δρόμους; Πού είναι η Ιερή υπόσχεση που δώσατε κατά τη χειροτονία σας;

Τα περιστατικά είναι τόσα πολλά που μπορούν να υπερκαλύψουν τόμους.

Υπάρχει γενική διαπίστωση πως σήμερα δεν έχουμε εκκλησιαστική ηγεσία. Μετρούνται στα δάκτυλα οι φυσιογνωμίες που αγωνίζονται να περπατήσουν στα ίχνη του Ιησού Χριστού. Να

προσφέρουν αγνή λατρεία στο Θεό και να θυσιάστούν στο έργο της καθοδήγησης του λογικού ποιμνίου. Να ελευθερωθούν από τα προσωπικά τους πάθη και από την κτημοσύνη του κόσμου.

Αυτοί είναι λίγοι, ελάχιστοι ξεχωρίζουν με το φωτεινό τους ήθος. Δίνουν το στίγμα της πνευματικής ζωής. Τους διακρίνεις για την άρτια θεολογική κατάρτιση με τα προϊόντα της γραφίδας τους. Έχουν τόλμη και παρηγορία. Βηματίζουν ταπεινά δίνοντας έμπνευση και καθοδήγηση στο πλήρωμα. Ο πιστός λαός τους αναγνωρίζει και τους αποδέχεται ως γνήσιους ποιμένες.

Και από την απέναντι όχθη το φαινόμενο είναι αποκαρδιωτικό και καταλυτικό.

Ο πλουτισμός και η χλιδή είναι το διακριτικό γνώρισμα της μεγάλης μάζας των δεσποτάδων που ξεκίνησαν ευπόλυτοι, περπάτησαν με ενθουσιασμό τον ανήφορο και ξαφνικά αγκαλιώθηκαν με το σατανά του πλούτου και της ευμάρειας και κατρακύλησαν μαζί του. Καπάντησαν να τα περιφέρουν και να τα επιδεικνύουν αδιάντροπα προς κάθε κατεύθυνση. Το μικρόβιο της αστικής καλοπέρας τους έχει διαβρώσει και τους προκάλεσε αναμία.

Η σημερινή πραγματικότητα αποτελεί την τέλεια παραποίηση της Αρχιερωσύνης και της Ιερωσύνης, τη πλαστογραφία της, την αλλοτρίωση της, θα ήταν τολμηρό να πω, ότι με την εκτροπή αυτή διαταράσσεται η αποστολική διαδοχή.

Οι άνθρωποι που άρπαξαν την τιμή και το όνομα του εκκλησιαστικού ηγέτη και κρέμασαν πάνω τους τα διάσημα της ανώτατης διάκρισης, δεν ταυτίζονται με την Εκκλησία που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός, τη θεμελίωσαν οι Απόστολοι και τη στερέωσαν οι πατέρες και οι μάρτυρες με το αίμα τους. «Δια πίστεως κατηγωνίσαντο Βασιλείας, ειργάσαντο δικαιοσύνην, επέτυχον επαγγελιών, έφραξαν στόματα λεόντων, έσβησαν δύνανιν πυρός, έφυγον στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν από ασθενείας, εγεννήθησαν ισχυροί εν πολέμω, παρεμβολάς έκλιναν αλλοτρίων» (Εβρ. 11, 33-34).

Τέτοιους ανθρώπους που να διαθέτουν καρδιά και να τους πυρπολεί ο θεός ζήλος εξέλιπαν, και αν υπάρχουν κάποιοι τους σπρώχνουν βίαια στο περιθώριο.

“Άγιοι” Αρχιερείς:

Η κριτική μου αυτή – σας ομιλώ από καρδιάς – είναι ισοδύναμη με το κλάμα.

Αν οι πρόγονοί σας ήταν δειλοί ή ερωτοτροπούσαν με τον κόσμο, δεν θα υπήρχατε σήμερα σεις.

Αν η Εκκλησία ταυτιζόταν με τον κόσμο θα την κατάπινε η αθλιότητα του κόσμου.

Εσείς σκύψατε με ηττοπάθεια το κεφάλι μπροστά στον κόσμο και νικηθήκατε, σας κατάκτησε ο κόσμος.

Σας έκαναν μια **«αρχή»** (“Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου” Ν.Π.Δ.Δ.) **ανάμεσα στις συμβατικές «αρχές»** της τυποποιημένης κοινωνίας μας.

Αλήθεια, τι αντιπροσωπεύετε σήμερα; Το πλήρωμα ή το κενό;

Θα δανειστώ δύο λέξεις που χρησιμοποιεί ο Απόστολος Παύλος για να χαρακτηρίσει τη σκληρή εποχή μας, δηλαδή ότι έχουμε **«λύκους βαρείς»**, επιδρομείς που δε σκέφτονται τίποτα και δε λογαριάζουν τίποτα άλλο, εκτός από την καλοπέρασή τους και να μη χάσουν τα προνόμια τους.

Η μόνη παρηγορία και η ελπίδα του πιστού ορθόδοξου λαού είναι η μικρή, η ελάχιστη ζύμη των αξιών λειτουργιών που περπατούν αυτή τη στιγμή τον ανηφορικό Γολγοθά και ενώνουν τις σταγόνες του τίμιου αίματός τους με το αγνό και ολόπορφο Αίμα του Υιού του Θεού.

Αυτοί ζουν τη θυσία και αυτή ποτίζει το σύγχρονο αγρό της Εκκλησίας, που θα τον γονιμοποιήσει και θα τον κάνει να βλαστήσει καινούρια βλαστάρια για να δώσουν στο κουρασμένο, ταλαιπωρημένο και βασανισμένο Ορθόδοξο κόσμο δύναμη και ζωή.

“ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ” Ιδιωτικές Εταιρίες & η ληστεία

που το ονόμασαν “Ρήτρα Προσαρμογής ΟΤΣ” και που δεν το προσθέτουν κάτω από την τιμή της κιλοβατώρας, αλλά στο πίσω μέρος του εντύπου στο τρίτο πεδίο “ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΧΡΕΩΣΕΙΣ/ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ (Γ)” το ποσό 9,36 ευρώ, και η χρέωση διαμορφώθηκε μόνο για το ρεύμα φθάνοντας τα **274,62 ευρώ**.

Και επί πλέον στις “ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΕΣ ΧΡΕΩΣΕΙΣ (Β)” τρίτο στη σειρά «Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας (ΥΚΩ)» χρεώθηκαν **198,27 ευρώ**. Αυτά είναι τα χονδρά νούμερα.

Εάν ήμουν στη ΔΕΗ, με τις ίδιες KWh θα πλήρωνα: 3.900 KWh Ημέρας και Νύχτας συν το πάγιο 350,94 ευρώ μείον την έκπτωση για τους συνεπείς πελάτες 15% = 298,30 ευρώ, και στην “ΥΚΩ” με το παλαιό καθεστώς που ίσχυε μέχρι τέλος 2018, θα πλήρωνα 123,63 ευρώ.

Ενώ με τη νέα διάταξη που ενεργοποιήθηκε από 1/1/2018, θα πλήρωνα 81,01 ευρώ.

Συμπέρασμα: Χρεώθηκαν για ρεύμα στην «ΗΡΩΝ» 23,68 ευρώ λιγότερα από τη ΔΕΗ, δηλαδή περίπου 8% (το 30-36% χαμηλότερα πάει περίπου) και για το ΥΚΩ χρεώθηκαν στην «ΗΡΩΝ» παραπάνω **117,26 ευρώ**.

Έκανα προσπάθεια να επικοινωνήσω με αρμόδια της εταιρίας αλλά αυτό στάθηκε αδύνατον, διότι δεν υπήρχε ο κατάλληλος υπάλληλος να απαντήσει, αλλά μου υποσχέθηκαν ότι στο επόμενο εκκαθαριστικό θα διορθωθεί, εάν υπάρχει κάποιο λάθος.

2) Ακολουθεί το δεύτερο εκκαθαριστικό «ΗΡΩΝ» με ημερομηνία λήξης 25/7/2018, έχουμε 6.975 KWh και πλήρωσα 477,50 συν το χαράτσι ΟΤΣ 17,06 = 494,56 ευρώ.

Στη ΔΕΗ θα πλήρωνα 630,32 ευρώ μείον 15% = 535,77 ευρώ. ΥΚΩ πλήρωσα «ΗΡΩΝ» 317,27 ευρώ, ενώ στη ΔΕΗ θα πλήρωνα **272,89 ευρώ**.

Συμπέρασμα: Πλήρωσα για ρεύμα 41,21 ευρώ λιγότερα και για ΥΚΩ **44,98 ευρώ** παραπάνω.

Καμία νύξη για τη διόρθωση που υποσχέθηκαν του προηγούμενου λογαριασμού. Για δε το 30-36% φθηνότερο ρεύμα ξεχάστηκε.

3) Στο τρίτο εκκαθαριστικό «ΗΡΩΝ» με ημερομηνία λήξης 26/11/2018 έχουμε 2.225, KWh πλήρωσα 164,77, εδώ δεν υπάρχει χαράτσι,

Στη ΔΕΗ θα πλήρωνα 204,37 μείον 15% = 173,71 ευρώ, ΥΚΩ είναι σχεδόν το ίδιο 22,12 ευρώ με 22,68 ευρώ.

Συμπέρασμα: Πλήρωσα 8,94 ευρώ ολιγότερα.

4) Στο τέταρτο και τελευταίο εκκαθαριστικό «ΗΡΩΝ» ημερομηνία λήξης 27/3/2019 έχουμε 11.001 KWh, πλήρωσα 742,81 ευρώ συν το χαράτσι ΟΤΣ 105,39 = **848,20 ευρώ**.

Στη ΔΕΗ θα πλήρωνα 971,22 μείον 15% = **825,53 ευρώ**.

ΥΚΩ, πλήρωσα «ΗΡΩΝ» 659,47 ευρώ και θα πλήρωνα στη ΔΕΗ **516,34 ευρώ**.

Συμπέρασμα: Πλήρωσα παραπάνω για ρεύμα 22,67 και για ΥΚΩ **143,13 ευρώ**.

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ για περίοδο 14^{ων} μηνών.

Για ρεύμα πλήρωσα «ΗΡΩΝ» 274,62 + 494,56 + 164,77 + 848,20 = **1.782,15 ευρώ**.

Θα πλήρωνα στη ΔΕΗ 298,30 + 535,77 + 173,71 + 825,53 = **1.833,31**, πλήρωσα λιγότερα από τη ΔΕΗ 51,16 ευρώ που αναλογεί σε ποσοστό 2,80%, που βάση της Σύμβασης που υπογράψαμε για 30-36% χαμηλότερη τιμή, θάπρεπε να πληρώσω τουλάχιστον **550 ευρώ** ολιγότερα και όχι 51,16 ευρώ.

Για ΥΚΩ πλήρωσα «ΗΡΩΝ» 198,27 + 317,27 + 22,12 + 659,47 = **1.197,13 ευρώ**.

Στη ΔΕΗ θα πλήρωνα 81,01 + 272,89 + 22,68 + 516,34 = **892,92 ευρώ**. Πλήρωσα παραπάνω **304,21 ευρώ**, αυτά είναι τα χονδρά, υπάρχουν και ψιλά νούμερα συν το ΦΠΑ.

Αφού δεν υπήρξε τρόπος να επικοινωνήσω τηλεφωνικά, αναγκάστηκα στις 18/9/2019 να απευθυνθώ πλέον γραπτώς και με τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία (λογαριασμοί ΔΕΗ και με αναλύσεις λογαριασμών κλπ). Η απάντηση της εταιρίας ήταν άμεση, αλλά για τα θέματα που ρωτούσα, δεν υπήρξε λέξη. “Περί άλλα τυρβάζαν οι άνθρωποι”.

Τότε επανήλθα με δεύτερη επιστολή στις 13-4-2019 τονίζοντας μεταξύ άλλων: «... με τα επιχειρήματά σας με είχατε πείσει να αλλάξω πάροχο – φεύγοντας από τη ΔΕΗ και ερχόμενος στον «ΗΡΩΝΑ», καθόσον δεν είχα ένα οικονομικό όφελος περί το 30-36%. Συνέβη όμως το αντίθετο, έφθασα να πληρώνω πάνω από 30% σε σχέση με τους λογαριασμούς της ΔΕΗ... Για τη συμβουλή σας να “ανατρέξω στην ιστοσελίδα της Ρ.Α.Ε. για αναλυτική ενημέρωση” σας ευχαριστώ. Σας γνωρίζω ότι αυτό θα γίνει, αλλά περίμενα και περιμένω να δικαιολογήσετε τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ σας (ΔΕΗ & ΗΡΩΝ)».

Η απάντησή τους μιλούσε “περί ανέμων και υδάτων”, καμία απάντηση σε ό,τι τους ρωτούσα.

Μετά από όλα αυτά απευθύνθηκα στην Ανεξάρτητη Αρχή “ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ” με επιστολή μου 23/7/2019, στην οποία κατέληγα:

«Αξιότιμοι κύριοι Συνήγοροι του Καταναλωτή, θα σας παρακαλούσα να επιληφθείτε του θέματος, διότι φαντάζομαι ότι δεν είναι μόνο η δική μου περίπτωση, αλλά θα υπάρχουν ίσως χιλιάδες άνθρωποι που εγκλωβίστηκαν με το πρόσημα του φθηνού ρεύματος και το πληρώνουν ΜΑΥΡΑΓΟΡΙΤΙΚΑ».

Ο “ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ” την επιστολή μου (αρ. πρ. εισερ. 35620/7-8-20) τη διαβίβασε στην εταιρία.

Στο “ΣΥΝΗΓΟΡΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ” απάντησε με οκτασέλιδη επιστολή ο Διευθυντής των Νομικών Υπηρεσιών της Εταιρίας «ΗΡΩΝ», προσπαθώντας να δικαιολογήσει τα της Εταιρίας, αλλά στην ουσία αυτά δεν μπορούσαν να δικαιολογηθούν στο κάθε νοήμονα άνθρωπο.

Δε θα αναφερθώ με λεπτομέρεια για τις “ρυθμιζόμενες χρεώσεις” (ΥΚΩ), το χαράτσι “Ρήτρα προσαρμογής” (ΟΤΣ), τη μεταξύ μας Σύμβαση, την πλαστογραφημένη υπογραφή μου στη μεταξύ μας Σύμβαση κ.ά. διότι, πρώτον, απάντησα λεπτομερώς στην Εταιρία με την επιστολή μου (24/9/2020) και δεύτερο θέλει να καλύψουμε αρκετό χώρο. Αλλά θα σταθώ σε δύο αποκαλύψεις – ίσως τους ξέφυγαν – που έκανε νομικός της Εταιρίας, και θα πρέπει να τα μελετήσουν οι αρμόδιοι, ώστε να επέλθουν το λιγότερο με συστάσεις. Και επί πλέον θα πρέπει να τις γνωρίζουν οι παλαιοί και νέοι υποψήφιοι καταναλωτές.

α) Η “Ρήτρα Προσαρμογής” είναι ένα ΧΑΡΑΤΣΙ κρατικό “νόμιμο” που η κάθε εταιρία ενέργειας της δίνει τη δική του ονομασία και αυτό το προσθέτουν σε διάφορα σημεία στο έντυπο του λογαριασμού, το οποίο είναι καμουφλαρισμένο να μη φαίνεται, γιατί επηρεάζει την τιμή του ρεύματος.

Σε ερώτηση προς την εταιρία, γιατί στο λογαριασμό της ΔΕΗ δεν υπάρχει τέτοιο χαράτσι ή “Ρήτρα Προσαρμογής” που βάζετε εσείς; Η απάντηση της εταιρίας ήταν: «η ΔΕΗ ενσωματώνει τη ρήτρα (προσαρμογής) ΟΤΣ στην αυξημένη τιμή χρέωσης ρεύματος. Αντιθέτως... όπως άλλωστε και οι περισσότεροι άλλοι Προμηθευτές Ηλεκτρικής Ενέργειας, οι οποίοι δεν την ενσωματώνουν στη τιμή του ρεύματος».

Και αν ρωτάτε, γιατί το κάνουν αυτό; Απλούστατα. Αν το ενσωματώσουν, τότε η τιμή της KWh είναι περίπου ίδια ή και πάνω από τη ΔΕΗ και τότε δεν θα πάει σχεδόν κανείς σ’ αυτούς τους κυρίους, γι’ αυτό το κάνουν.

Και το β) Όταν διάβασα στη δεύτερη την απάντηση της εταιρίας, τρόμαξα, έμεινα εμβρόντητος αλέθοντας στο μυαλό μου το φορτίο των λογισμών μου. Είπα, είναι δυνατόν! Και όμως! «... ο ίδιος ο κ. Τ... – έγραφε ο νομικός της εταιρίας – ομολογεί στην από 18/3/2019 επιστολή του προς την Εταιρία μας, όπως αυτή επισυνάπτε στην υπ’ αριθμόν πρωτοκόλλου 35629/07-08-2019 αναφορά του, ότι το μοναδικό κριτήριο της επιλογής της εταιρίας μας ως Προμηθευτής Ηλεκτρικής Ενέργειας ήταν η διαβεβαίωση ότι θα έχει χαμηλότερη χρέωση από τη ΔΕΗ, ήτοι τον προηγούμενο Πάροχο Ηλεκτρικής Ενέργειας. Η δε αναφορά του κ. Τ... στην υπ’ αριθμόν πρωτοκόλλου 35629/17-8-2019 αναφορά του στο Συνήγορο του Καταναλωτή σχετικά με “χαμηλότερη χρέωση από τη ΔΕΗ 30-35% στην τιμή της KWh” τυγχάνει αναπόδεικτη και αόριστη, αφού ακόμα και εάν υπήρξε τέτοια συγκριτική αναφορά από συνεργάτη της Εταιρίας μας, γεγονός αβέβαιο, αφού το προσωπικό μας από την εκπαίδευση του μαθαίνει να αποφεύγει τέτοιου είδους διατυπώσεις...».

Δηλαδή παραδέχονται ανοιχτά και αναιδέστατα αυτοί οι “Κύριοι” ότι με κοροΐδεψαν και με εξαπάτησαν. Τότε κύριοι της Εταιρίας για ποιο λόγο έγινα πελάτης σας εγώ και οι χιλιάδες συνάνθρωποί μας, εάν δεν είχαμε το κίνητρο του φθηνού ρεύματος;

Και στο τέλος της απάντησης τους – εδώ φαίνεται το μεγαλείο τους – εκφράζοντας τα φιλόδοξα “αισθήματά” τους και δείχνοντας τη μεγάλη “γενναιοδωρία” και αυτό ως ένδειξη καλής θέλησης, η εταιρία είχε την ευγενή διάθεση να μου χαρίσει μερικά από τα παράνομα διεκδικούμενα και με πρότεινε: «Παρ’ όλα αυτά – που τους κατήγγειλα – χωρίς να έχουμε καμία νόμιμη ή ηθική υποχρέωση, είμαστε διατεθειμένοι να χαρίσουμε τα οφειλόμενα από τη Ρήτρα ΟΤΣ αλλά και από τη Ρήτρα Πρόωρης Αποχώρησης στον κ. Τ... αποκλειστικά και μόνο ως ένδειξη καλής θέλησης της Εταιρίας μας».

Η “φιλόδοξη” τους αυτή όμως χειρονομία απορρίφθηκε,

από την πολυσέλιδη (13 σελίδες) απαντητική μου επιστολή στις 24/9/2019, αφουγκραζόμενος τον ασυμμάζευτο στεναγμό των χιλιάδων θυμάτων που δεν μπορούν να αντιδράσουν στους φουσκωμένους λογαριασμούς που λαμβάνουν.

Εγώ παρ’ όλα αυτά για ένα εξάμηνο περίμενα κάποιες πειστικές απαντήσεις. Φαίνεται ότι τις θεώρησαν περιττές να απαντήσουν και τότε απευθύνθηκα στην πλέον αρμόδια Ανεξάρτητη θεσμοθετημένη Αρχή για τον Ηλεκτρισμό, τη ΡΑΕ (“Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας”).

Και στην επιστολή μου αυτή, στο τέλος τους επισήμανα τη μεγάλη προσπάθεια που έκανα σε χρόνο και κόπο να συλλέξω όλα αυτά τα στοιχεία και τους τα προσέφερα ως ερέθισμα χρέους, για μια αντικειμενική έρευνα στους άγνωστους και δύσκολους χώρους (διότι εδώ έχουμε να κάνουμε με καρχαρίες), όπως είναι οι Εταιρίες με το “**Φθηνό Ρεύμα**” που μέσα τους έχουν εγκλωβίσει αρκετοί, επειδή το άκουσμα “φθηνά” εντυπωσιάζει. Αλλά άλλο είναι αυτό που φαίνεται, διότι, μάλλον, έχει κρυφή ταυτότητα, μυστικό κώδικα επιδιώξεων και μια πλαστή διαφήμιση γι’ αυτό και παρασύρει τους “ευκολόπιστους”.

Τελειώνοντας τους παρακαλούσα να μου γνωρίζετε, εάν τα προαναφερόμενα εμπήπουν στην αρμοδιότητά τους, και εάν όχι, τους ζητούσα να με υποδείξουν – εάν τούτο είναι δυνατόν – ποιος είναι ο εντεταλμένος ελεγκτικός μηχανισμός ή φορέας κρατικός ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης να απευθυνθώ και να καταγγείλω αυτούς τους “ΚΥΡΙΟΥΣ” που – “εν κρυπτώ και παραβύσσω” – χώνουν τις χερούκλες στις τσέπες του ανυποψίαστου μεροκαματιάρη πολίτη και του εξανειμίζου τα όποια όβολα υπάρχουν.

Εάν, αντίθετα, για τα όσα τους έχω καταμαρτυρήσει, δεν ευσταθούν και πάλι θα ήθελα και θα ήμουν ευγνώμων απέναντί σας να μου

το γνωρίσουν με τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, ώστε να ζητήσω συγγνώμη από τους κυρίους που εκπροσωπούν τις εν λόγω Εταιρίες.

Η απάντηση της “ΡΑΕ” με ημερομηνία 10/7/20 με απογοήτευσε και αναγκάστηκα και πάλι να επανέλθω, για τους εξής λόγους: πρώτον, η ίδια υπηρεσία με παρότρυνε ότι είναι: «στη διάθεσή μου για κάθε περαιτέρω διευκρίνιση» και δεύτερον, ζητούσα να πάρω επιτέλους κάποια απάντηση για τα τόσο απλά και κατανοητά πράγματα που επιθυμούσα να πληροφορηθώ εγώ, όσο και αρκετοί συμπολίτες ταλαιπωρημένοι.

Και κατέληγα στην απαντητική μου επιστολή, ως εξής:

Κύριοι της “Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας” (ΡΑΕ), όπως γνωρίζετε ο λαός βρέθηκε στην τελευταία δεκαετία σε οικονομική αδυναμία και μέσα σ’ αυτή την εξαθλίωση, το παραπλανητικό σύνθημα “**ΦΘΗΝΟ ΡΕΥΜΑ**” έπεσε σαν επαγγελία, σαν πρωινή δροσιά που δροσίζει το στεγνό χώμα και δίνει ικμάδα στα αποκαμωμένα βλαστώματα.

Πιστέψαμε ότι γλιτώναμε λίγα χρήματα από την “απάνθρωπη” ΔΕΗ για να ενισχύσουμε το φτωχικό ημερήσιο φαγητό.

Δεν υποπτευθήκαμε πως πίσω από τα “φιλόδοξα” λόγια των διαφόρων καταφερτζήδων κρύβονταν ο δαίμονας της υποδούλωσης.

Όταν ξυπνήσαμε άγουρα και απότομα, τότε διαπιστώσαμε την πονηρή σκοπιμότητα, αλλά δεν υπήρχε η δύναμη να αντιδράσουμε, γιατί μας είχαν τυλίξει στα πλοκάμια τους.

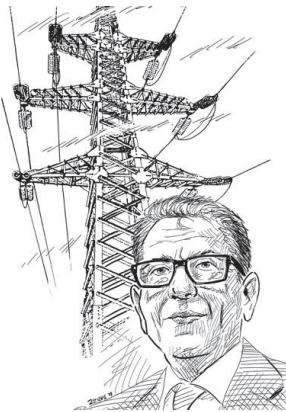
Αυτή τη στιγμή αρκετές εκατοντάδες συμπολίτες και χιλιάδες στην πατρίδα βλέπουν τους λογαριασμούς φουσκωμένους και δεν μπορούν να αντιδράσουν, ήτοι, γιατί δε γνωρίζουν που να απευθυνθούν. Ήτοι, επειδή έχουν κάπου απευθυνθεί αλλά η απάντηση που έλαβαν ήταν σαν τη δική μου ίσως και χειρότερη. Ήτοι, διότι έχουν το μεγάλο φόβο της διακοπής του ρεύματος. Έτσι αρκετοί απ’ αυτούς κλαίνε τη μοίρα τους, κατάντησαν ρακένδυτοι και πεινασμένοι, περιφερόμενοι στη φτώχεια τους και στο ασκή των δακρύων τους.

Τελειώνοντας, εύχομαι και προσεύχομαι ο Θεός να βάλει το χέρι μην έχουμε και στην Πατρίδα μας (Αλβανικές) πυραμίδες.

Μέχρι σήμερα 30/11/2020 απάντηση στη δεύτερη επιστολή μου δεν έχω λάβει!

ΕΤΑΙΡΙΑ “**Protergia**” ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ Α.Ε.

Μετά από όλα τα παραπάνω αποφάσισα να αποδράσω από την Εταιρία «ΗΡΩΝ» και βολοδέρνοντας που να πάω, διότι δεν ήθελα να γυρίσω στη ΔΕΗ, και περισσότερο μπηκά στο πειρασμό μ’ αυτά τα ολίγα που αντλήθηκα για το χώρο αυτό, θα ήθελα να γνωρίσω περισσότερα τι συμβαίνει με τις εταιρίες αυτές του “**Φθηνού Ρεύματος**”.

“ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ” Ιδιωτικές Εταιρίες & η ληστεία

συνέχεια από τη σελ. 9

Εκείνο το διάστημα τα τηλέφωνα κροτάλιζαν συνεχώς. Οι ειδικοί εκπαιδευμένοι καταφερτζήδες προσπαθούσαν να με ξεγελάσουν ο καθένας με την τεχνική που σπούδασε και έκαναν αγώνα να με πείσουν ότι η Εταιρία που εκπροσωπούσαν ήταν η καλύτερη απ’ όλες τις άλλες σε παροχές, εξυπηρέτηση και προπάντων ότι είχαν τη χαμηλότερη τιμή στην KWh.

Σε όλον αυτόν τον καταγισμό έκανε την εμφάνιση μια καλή καταφερτζού που, όπως δήλωσε, εκπροσωπούσε μια εταιρία “Κολοσσός” στο είδος της. Αυτή απόπνεε εμπιστοσύνη, σιγουριά, ασφάλεια και το σπουδαιότερο που δεν το έχουν οι άλλοι, ότι αυτή έχει δικές της μονάδες παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας. Και θεωρείται ως ο νέος Ωνάσης στις μέρες μας. Έτσι με έπεισε να μπω και εγώ στη μεγάλη ΩΝΑΣΕΙΟ οικογένεια, ώστε να έχω και εγώ “φθηνό ρεύμα”, αφού πρώτα με διαβεβαίωσε ότι η εταιρία της δεν έχει “Ρήτρα Προσαρμογής”, “Ex-ante” ή “Ρήτρα ΟΤΣ” ή προσθήκες και χαράτσια που έχουν όλοι οι άλλοι “κακοί” και πονηρά τα προσθέτουν ενδιάμεσα στις Ρυθμιζόμενες ή Συμπληρωματικές χρεώσεις. Αλλά έχει επί πλέον και ένα ακόμα πλεονέκτημα, ότι η ίδια θα βρίσκεται πάντα κοντά σε όποιο πρόβλημα προκύψει με την Εταιρία.

Στις 12 Φεβρουαρίου 2019 υπογράψαμε τη μεταξύ Σύμβαση μας – ενώ είχε προηγηθεί της εξοχικής κατοικίας – με χρέωση ημέρας κατανάλωσης **0,06286** και Νύχτας **0,05619** και πάγιο 3,90 το μήνα.

ΑΡΧΗ ΝΕΩΝ ΔΕΙΝΩΝ

Τον πρώτο λογαριασμό ENANTI τον παρέλαβα τέσσερις (4) ημέρες μετά τη λήξη πληρωμής (καθυστερημένα) και τον πλήρωσα αυθημερόν 30/4/19 στην Εθνική Τράπεζα. Σε τηλεφωνική διαμαρτυρία μου με καθυσάχασαν ότι αυτό συμβαίνει πάντα στον πρώτο συνήθως λογαριασμό.

Αυτό όμως δεν ήταν αλήθεια, ήταν στημένη μέθοδος, όπως αποδείχθηκε αμέσως μετά, διότι, πρώτον, στην “ΑΙΤΗΣΗ ΣΥΝΑΨΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ” υπήρχε ο όρος: «Με την εμπρόθεση εξόφληση του πρώτου λογαριασμού κατανάλωσης, θα παρέχεται έκπτωση 30% επί του ανωτέρου αναγραφόμενου ποσού εγγύησης». Αυτό χάθηκε!

Και δεύτερον. Η μη εμπρόθεση πληρωμή της 1^{ης} δόσης άλλαξε άρδην την τιμή της KWh, όπως θα διαπιστώσετε αμέσως παρακάτω.

1) Ερχόμενο το πρώτο εκκαθαριστικό στις 24/7/2019 με περίοδο τιμολόγησης 4/3/2019 έως 20/6/2019 με λήξη πληρωμής 29/8/2019, διαπίστωση τη μεγάλη διαφορά που υπήρχε μεταξύ λογαριασμού και Σύμβασης. Δηλαδή χρεώθηκε την KWh 0,09430 αντί 0,06286 την Ημερήσια και 0,0661 την Νυχτερινή και αυτό αντιστοιχούσε στην τσέπη μου μαζί με το Φ.Π.Α. 141,77 ευρώ. Επί πλέον στις “Ρυθμιζόμενες χρεώσεις” στο πεδίο “Υπηρεσία Κοινής Ωφέλειας (ΥΚΩ)” – με την τροπολογία που ψηφίστηκε 1409/19.12.2017 και εφαρμόστηκε από 1/1/2018 – έπρεπε να πληρώσω 196,39 ευρώ και χρεώθηκε 243,82 ευρώ, παραπάνω 50,28 ευρώ με το Φ.Π.Α. 6%.

Συμπέρασμα, πλήρωσα παραπάνω 141,77 + 50,28 = **192,05 ευρώ**.

Προσπάθησα να επικοινωνήσω με την προξενήτρα-καταφερτζού που θάταν πάντα δίπλα σ’ όποιο πρόβλημα προέκυπτε και θα την έβρισκα στο προσωπικό της νομικού τηλεφώνου. Αυτό στάθηκε αδύνατον. Το τηλέφωνό της βουβάρηκε. Αναγκάστηκα να τηλεφωνήσω στην Εταιρία και στο Τμήμα Εξυπηρέτησης Πελατών όπου απάντησε η κα Αικ. Πανοπ.... Της εξήγησα την περίπτωσή μου. Η υπόσχεσή της ήταν ότι για μεν τη τιμή της KWh θα τακτοποιηθεί στον επόμενο εκκαθαριστικό λογαριασμό, για δε την ΥΚΩ θα ερευνούσε το θέμα και θα με απαντούσε σύντομα (το ημερολόγιο έγραφε 24 Ιουλίου 2019 και ώρα 10:45). Απάντηση...! Δεν ήρθε ποτέ!

Στις 20 Ιουνίου 2019 κατέθεσα εξουσιοδότηση στην Εθνική Τράπεζα, οι πληρωμές μου προς την εταιρία “Protergia” να γίνονται πλέον με πά-

για εντολή, ώστε να μην υπάρξουν προβλήματα και δικαιολογίες για καθυστέρηση ως προς την εξόφληση των λογαριασμών.

Ερχόμενος ο δεύτερος εκκαθαριστικός της περιόδου 20/6/2019 έως 18/10/2019 και ημερομηνία εξόφλησης 27/11/2019. Η τιμή της Kwh ήταν βάσει της Σύμβασης αλλά...! Κάτω από την τιμή υπήρχε για πρώτη φορά χαράτσι, όχι “Ρήτρα Προσαρμογής” που το ονόμαζε η προηγούμενη “φιλεύσπλαχη” Εταιρία, αλλά αυτή το ονόμασε “Προσαύξηση σύμφωνα με το άρθρο 8.8”, όχι βέβαια κάτι σπουδαίο! Αντιστοιχούσε στο 13% περίπου στη τιμή της KWh.

Όσο για την υπόσχεση της επιστροφής από το εισπραχθέν παράνομο ποσό στο προηγούμενο λογαριασμό, παρά τη ρητή υπόσχεσή τους, αυτό μάλλον το είχαν ξεχάσει!

Όποιες προσπάθειες και αν έγιναν για επικοινωνία δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα, γι’ αυτό στις 28/11/2019 έστειλα συστημένη επιστολή με όλα τα διαδραματισθέντα και που έκλεινα με την παράκληση: «Σας γνωρίζω ότι η επιστολή μου αυτή είναι προσωπική. Αναμένω εκ μέρους σας κάποιες πειστικές απαντήσεις και τακτοποιήσεις, ώστε να αμβλυθούν οι όποιες αμφιβολίες μου».

Απάντηση: “Σιγή ιχθύος”!

Άρχισα να αντιλαμβάνομαι ότι κάπου τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά και έστειλα δεύτερη επιστολή (19/2/2020) συστημένη επί αποδείξει για να μην υπάρξει καμία αμφιβολία ότι δεν την παρέλαβαν. Σ’ αυτή περιγράφω όλα τα της προηγούμενης επιστολής και επί πλέον αναφέρομαι σε δύο περιστατικά που με προβληματίσαν.

Πρώτον. Αντιλήφθηκα μετά από αρκετό καιρό ότι ο έναντι λογαριασμός με λήξη 27/12/2019 με το ποσό 196,14 δεν εκταμίευτηκε, παρ’ ότι στο λογαριασμό υπήρχε πολλαπλάσιο ποσό χρημάτων, όπως φαίνεται από τη φωτοτυπία του βιβλιαρίου VALUE της Εθνικής Τραπέζης που τους επισυνάπτω. Και το εκταμίευσαν ένα μήνα αργότερα στις 27/1/2020 και αυτό με έβαλε σε ύποπτες σκέψεις ότι η ενέργεια αυτή σε κάτι αποσκοπούσε.

Οι υπόνοιές μου αυτές τελικά είχαν βάση, διότι με τη δικαιολογία ότι δεν εξοφλήθηκε εμπρόθεσμα κάποιος λογαριασμός, η τιμή της KWh σχεδόν διπλασιάστηκε. Και επειδή γνωρίζανε ότι λόγω χειμώνα η κατανάλωση ήταν πολύ αυξημένη, το δε ποσό θα ήτο αρκετά μεγάλο και σ’ αυτό αποσκοπούσαν, όπως θα δούμε στην ανάλυση πιο κάτω.

Δεύτερο. Στην εξοχική κατοικία για 8 μήνες δεν έρχονταν ο εκκαθαριστικός λογαριασμός και σ’ αυτό θεώρησα ότι υπήρχε σκοπιμότητα και δεν έπεσα έξω. Στην επιστολή (19/2/2020) έκανα μία ανάλυση στα δύο προηγούμενα τετράμηνα και απέδειξα περίτρανα ότι όχι μόνο δεν έχω μείωση 30-35% στη τιμή του ρεύματος στην εξοχική μου κατοικία κατ’ αναλογία με τη ΔΕΗ αλλά το πλήρωνα με καπέλο 30-40% παραπάνω από τη ΔΕΗ. Το ίδιο επαναλήφθηκε και στο εκκαθαριστικό του οκταμήνου από 24/7/2019 έως 24/3/2020. Ήταν ένα μακροβούτι της εταιρίας στην τσέπη μου στο 30% πάνω.

Αυτά περίπου ανέφερα στην επιστολή μου και κατέληγα: «... τα μεγάλα λόγια και οι πολλές υποσχέσεις ότι θα έχω φθηνότερο ρεύμα μάλλον ήταν “Ονειρο θερινής Νυχτός”...»

Κύριε Διευθυντά αναμένω τις απαντήσεις στους προβληματισμούς μου».

Απάντηση: “Μη μου τους κύκλους τάραττε”!

Ο τέταρτος εκκαθαριστικός περιόδου 18/10/2019 έως 19/2/2020 με λήξη πληρωμής-εξόφλησης 27/3/2020, έφθασε στα χέρια μου στις 26/3/2020. Ανοίγοντας το φάκελο έπαθα ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΟΚ και όταν συνήρθα, κατάλαβα γιατί η Εταιρία δεν εκταμίευσε τον έναντι μικρό λογαριασμό, αλλά ετοίμαζαν το μεγάλο κόλπο. Το δούλευαν με πολλή μαεστρία και το σχεδίασαν άριστα πώς θα ληστεύουν τον ανίδεο καταναλωτή, ώστε με ένα “νόμιμο” νεύμα να αλλάζουν την τιμή στην Ημερήσια κιλοβατώρα ως 80% και τη Νυχτερινή ως 40% πάνω από την υπογεγραμμένη Σύμβαση. ΠΩΣ! Με τη δήθεν εκπρόθεση εξόφληση.

Συγκεκριμένα η Σύμβαση αναφέρει “Χρέωση Ενέργειας Ημέρας (ευρώ/KWh)” 0,06286 και “Χρέωση Ενέργειας Νύχτας (ευρώ/KWh)” 0,05619. Με το μεγάλο κόλπο (εκπρόθεση εξόφληση) η τιμή φθάνει 0,09430 και με το “νόμιμο” χαράτσι που το βάπτισαν “Προσαύξηση άρθρο 8.8” συν 20,40% (και όχι 17,09) τελική τιμή έφθασε 0,11354 και η Νυχτερινή από 0,05619 πάει στο 0,0661 και με το Χαράτσι σκαρφάλωσε στα 0,07958 ευρώ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Τι θα έπρεπε να χρεωθώ και τι χρεώθηκα με το “νόμιμο” νεύμα

και το χαράτσι “άρθρο 8.8”. Σε πραγματικά νούμερα.

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ			Με το “νόμιμο” κόλπο και το χαράτσι		
Ενέργεια Ημέρας 5398 KWh x 0,06886 = 339,32			Ενέργεια Ημέρας 5398 KWh x 0,11354 = 612,89		
Ενέργεια Νύχτας 3188 KWh x 0,05619 = 179,33			Ενέργεια Νύχτας 3188 KWh x 0,07958 = 253,70		
Πάγιο Ημερήσιας Ενέργειας 16,12			Πάγιο Ημερήσιας Ενέργειας 16,12		
ΣΥΝΟΛΟΝ	534,77		ΣΥΝΟΛΟΝ	882,71	
+ Φ.Π.Α. 6%	32,08		+ Φ.Π.Α. 6%	52,96	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	566,85		ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	935,67	

Συμπέρασμα: Χρεώθηκα με το μεγάλο κόλπο της Εταιρίας 935,67 ευρώ, αντί τα 566,85 ευρώ, διαφορά 368,82 ευρώ συν από την ΥΚΩ 24,93 ευρώ = **393,75 ευρώ**.

Την ίδια ημέρα προσπάθησα να επικοινωνήσω με την Εταιρία, αλλά αυτό όχι μόνον στάθηκε αδύνατον, αλλά οι άνθρωποι δεν άκουγαν ΤΙΠΟΤΑ! Ο λογαριασμός 1.376,77 στις 27/3/2020 πληρώθηκε στο ακέραιο και συγχρόνως με επιστολή μου απευθύνθηκα στο “ΣΥΝΗΓΟΡΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ” με όλες τις επιστολές και τα αποδεικτικά στοιχεία που είχα. Ενημερώνοντας τους για τον εμπαιγμό μου και τον κάθε άμοιρο καταναλωτή τι μπορεί να παθαίνει απ’ αυτές τις “φιλεύσπλαχες” εταιρίες που μπήκαν στη ζωή μας για να μας “σώσουν”.

Η επιστολή έχει ημερομηνία 28/3/2020, πρωτοκολλήθηκε στα εισερχόμενα της Υπηρεσίας Σ.τ.Κ. αριθ. 17349/9.4.2020, και ο Συνήγορος του Πολίτη με έγγραφό του αριθ. πρωτ. 19521/22.4.2020 ζητούσε από την Εταιρία εντός 10 ημερών να απαντήσει στα καταγγελλόμενα.

Από τότε πέρασαν 220 ημέρες και αν ρωτάτε για την απάντηση; Όσο την είδατε εσείς, την είδα και εγώ! Εξάλλου, γιατί να απαντήσουν, όταν γνωρίζουν ότι ο καταναλωτής είναι σχεδόν αδύνατον να προσφύγει στη δικαιοσύνη λόγω του μεγάλου κόστους, το δε κράτος τους χαϊδεύει για τις “επενδύσεις” που κάνουν στην κασίδα του λαού!

(Μετά την ανήκουστη αυτή συμπεριφορά της Εταιρίας “Protergia” αναγκάστηκα να ζητήσω διεξοδο σε άλλη εταιρία. Έτσι στις 4/5/2020 ενεργοποίησε το μετρητή άλλη Εταιρία).

Παράλειψή μου! Το έξεχασα! Όχι, για να μαι πιο ειλικρινής, απάντηση έλαβα από την Εταιρία την παραμονή της Παναγίας 14/8/2020 και εύχαρις άνοιξα το φάκελο νομίζοντας ότι θα έπαίρα απαντήσεις στις επιστολές μου. Και αντί αυτού...! Νέα καταρακιά. Μέσα στο φάκελο υπήρχε μια αστηρή διαταγή θυμίζοντας τα χρόνια της δικτατορίας “**αποφασίζουμε, διατάζουμε, εκτελούμε!**” «Σας καλούμε – έλεγε – να εξοφλήσετε άμεσα τις ληξιπρόθεσμες οφειλές... σε περίπτωση που δεν εξοφληθούν ολοσχερώς... ακόμα και αν έχετε προβεί σε αλλαγή προμηθευτή, δικαιούμαστε να αιτηθούμε την απενεργοποίηση του μετρητή της εγκατάστασής σας».

Σ’ αυτό το τελεσίγραφο απάντησα με επιστολή μου (31/8/2020) και ζητούσα να με γνωρίσουν τους λογαριασμούς που αναφέρουν: α) ημερ. κατανάλωσης 19/2/2020 έως 5/4/2020 το ποσόν 240,26 τον είχα στα χέρια μου, β) ο δεύτερος με τις ίδιες ημερομηνίες (19/2/2020 έως 4/5/2020) από πού προέρχεται; Γιατί τέτοιο αποδεικτικό λογαριασμό εγώ ουδέποτε έλαβα.

Και κατέληγα στην επιστολή μου. «Κύριε Διευθυντά, το χρέος μου απέναντι στην Εταιρία είναι ανά πάσα στιγμή στη διάθεσή σας, αρκεί να μου απαντήσετε πειστικά πώς το 30% φθηνότερο ρεύμα που θα πλήρωνα στην Εταιρία σας αντί της ακριβής ΔΕΗ, μετατράπηκε σε 20-30% ακριβότερο...»

Για την καλή μου πρόθεση, μεθούριο καταθέτω στο λογαριασμό της Εταιρίας το ποσό των 240,30 ευρώ που η απόδειξη – παραστατικό – είναι στα χέρια μου. Αναμένω όμως και από μεριά σας τη δική σας ανταπόκριση».

Η κατάθεση των 240,30 ευρώ έγινε στην Εθνική Τράπεζα και έχει ημερ. 4/9/2020 με αρ. συναλ. 358/89092.

Και αντί για απάντηση της Εταιρίας που περίμενα, ήρθε η ΔΕΔΔΗΕ στις 16/11/2020 και έκοψε το ρεύμα (sic).

Αυτά ας τα δουν οι αρμόδιοι κυβερνήτες, οι Ανεξάρτητες Αρχές και Εξουσίες και κάθε ενδιαφερόμενος και μη, ώστε να μάθουν τι συμβαίνει με τις “φιλόφρονες” Εταιρίες Ηλεκτρικής Ενέργειας που ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια με “**αγαθό έργο**”, αλλά χώνουν τις χερούκλες τους στις τσέπες ληστεύοντας τα πορτοφολία των ανυπεράσπιστων πολιτών.

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ

ΛΑΡΙΣΙΑΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 280-281 ΚΩΔ. ΥΠ. 061603

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2020

Ιδιοκτήτης Εκδότης Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τασόπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,

Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ.: 2410 284644

Φαξ: 2410 551113

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

συνέχεια από την 1η σελίδα

στην επί του όρους ομιλία του Σωτήρος Χριστού. Ο άγιος Χρυσόστομος ερμηνεύοντας αυτό το χωρίο λέει: «Ει τούτο κρατήσῃεν (αν αυτή η άποψη επικρατήσει), άπαντα οικήσεται (όλα θα χαθούν) και τα εν εκκλησίαις, και τα εν ταις πόλεσι, και τα εν τοις οικίαις. Και γαρ ο δεσπότης τον οικέτην, και η δέσποινα την θεραπεινίδα, και ο πατήρ τονιόν και ο φίλος τον φίλον εάν μη κρίνωσιν, επιδώσει τα της κακίας (θα αυξηθεί η κακία). Και τι λέγω, ο φίλος τον φίλον; Τους εχθρούς εάν μη κρίνωμεν, ουδέποτε καταλύσει δυνησόμεθα (δεν θα μπορέσουμε να σταματήσουμε) την έχθραν, αλλ' άνω και κάτω πάντω γενήσεται (θα γίνουν όλα άνω κάτω) (Ομιλία 23 εις το Ματθαίον PG 57). Ο έλεγχος και η κριτική κατά τον Ιερό Χρυσόστομο, είναι όχι απλώς δικαίωμα, αλλά καθήκον του ανθρώπου.

Υπάρχουν όμως και οι αντιρρησίες που τους συναντάμε μπροστά μας, εκδιπλώνοντας τη θεολογική τους γνώση, που λέγουν. Και ποιοι είσατε εσείς που θα κάνετε έλεγχο και θα στιγματίζετε εκτροπές και σφάλματα ηγετικών παραγόντων; Ο Ιησούς Χριστός τους αποδέχεται και σεις τους απορρίπτετε; Η Θεία Χάρη διοχετεύεται μέσα από τις Μυστηριακές πράξεις τους και σεις τοξεύετε βέλη εναντίον τους; Έχετε την ψευδαίσθηση πως είσατε οι «καθαροί». Πως έχετε την εξουσία να ελέγχετε τους «ακάθαρτους»;

Η απάντησή μας είναι σαφής και κατηγορηματική. Κανένας μέσα στην Εκκλησία δεν είναι καθαρός. «Τις γαρ καθαρός έσται από ρύπου; Αλλ' ουδείς. Εάν και μία ημέρα ο βίος αυτού επί της γης» (Ιώβ 14, 4-5) (Κανείς όμως δε θα αθωωθεί. Διότι ποίος θα ευρεθεί καθαρός από το ρύπον των αμαρτιών; Κανείς. Κάθε άνθρωπος φέρει το ρύπον της αμαρτίας, έστω και αν μίαν ημέραν είναι ο βίος αυτού επί της γης) (Ερμηνεία Π. Τρεμπέλα, έκδοσις «Ο ΣΩΤΗΡ», τόμ. 11^{ος} σελ. 190).

Αλλά ενώ κανένας από μας δεν είναι καθαρός, έχουμε όμως όλοι μας χρέος να είμαστε έντιμοι. Η εντιμότητα δεν είναι τελειότητα. Είναι στάση ζωής που οδηγεί στην τελειότητα. Και η εντιμότητα δε χρησιμοποιεί ποτέ το πάπλωμα, τη συγκάλυψη, την απόκρυψη της πραγματικότητας και την παρουσίαση πλαστού προσώπειου.

Οι εκτροπές αποτελούν οδύνη για ολόκληρη την εκκλησιαστική – πολιτική – οικογένεια, θλίψη και περιπέτεια. Η αποδοχή του ελέγχου σε οδηγεί στη μετάνοια, στη συντριβή και στην ομολογία σφαλμάτων και στην ταπεινώση.

Τα κείμενα των Γραφών είναι γεμάτα από εξιστορήσεις παραπτωμάτων που διαπράχθηκαν ακόμα και από ιερά πρόσωπα. Οι συγγραφείς δε φοβήθηκαν να τα καταγράψουν, η δε Εκκλησία δεν τα απώθησε στην κρύπτη της ιστορίας και στη σκιά της λησμοσύνης.

Αντίθετα, η κάθε συγκάλυψη είναι πράξη ανέντιμη, νοθεία, διψυχία, περιφρόνηση στην ευαγγελική καθαρότητα, προσαρμογή στο πνεύμα της σχετικοποίησεως και της αλλοιώσεως της πνευματικής ζωής.

Η Εκκλησία βρισκόταν πάντοτε στο κλίμα της εντιμότητας και προσανατολιζόνταν προς την αλήθεια και προς την καθαρότητα και τα μέλη της συντρίβονταν από τις προσωπικές τους αμαρτίες. Δεν ασκούσαν διπλή ζωή, δεν απόκρυπταν τη μια όψη της ζωής τους για να προβάλουν την άλλη, και δε σκέπαζαν τα λάθη και τα ανομήματα των εκάστοτε υπευθύνων ηγετών για να παραπλανήσουν εκείνους που περπατούσαν σε κάποια απόσταση.

Οι ένοχοι επικαλούνταν το κοσμικό αξίωμα της ελευθερίας της προσωπικότητας και απαιτούσαν να αποσυρθούν οι πολλοί σε διακριτική απόσταση, να στέκονται μακριά, να μην αναμιγνύονται στην ιδιωτική ζωή των ποιμένων της Εκκλησίας, να σέβονται τις προτιμήσεις και τις επιλογές τους, οσοδήποτε και

αν φαίνονται παράξενες.

Διασαλπίζουν προς κάθε κατεύθυνση «Δεν έχετε δικαίωμα να ελέγξετε την ιδιωτική μας... και να ασχοληθείτε με ο,τιδήποτε αποτελεί προσωπική μας υπόθεση». Αυτό ισχυρίστηκε και ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος με έγγραφο που ζητούσε από την Ανεξάρτητη Αρχή Προστασίας Δεδομένων, επειδή ο Μητροπολίτης έλεγε δεν είναι δημόσιο πρόσωπο και δεν ασκεί δημόσιο λειτουργήμα και συνεπώς η προσωπική του ζωή είναι ελεύθερη να κάνει ότι επιθυμεί και είναι «ΠΑΝΤΕΛΩΣ» άσχετη με την άσκηση του δημοσίου λειτουργήματος (sic).

Η απάντηση της Ανεξάρτητης Αρχής ήταν καταπέλτης: «... Η δημόσια γνώμη δικαιούται να γνωρίζει, αν ένας στερούμενο προσωπικής ζωής και ως παράδειγμα αρετής, αγνότητας, αγαμίας και πενίας κ.λ.π. και ζητεί από το ποιμνίό του να μιμηθεί το παράδειγμά του, διάγει πράγματι βίο άκρως αντίθετο και σκανδαλώδη. Με άλλες λέξεις, οι προπαρατεθείσες εκδηλώσεις ιεραρχών δεν υπάγονται στην προσωπική ζωή τους, αλλά συνιστούν τμήμα ελεγχόμενου από τον τύπο δημόσιου βίου τους... Η αυτούσια προβολή στοιχείων, που σχετίζονται με σκανδαλώδεις συμπεριφορές μητροπολιτών ερωτικού ιδίως περιεχομένου, είναι απολύτως δικαιολογημένη... Οι ιδιαίτερες περιστάσεις της ιδιωτικής του ζωής επηρεάζουν προφανώς την άσκηση του λειτουργήματός του, στο μέτρο που παραβιάζουν ευθέως τους Ιερούς Κανόνες... ανεξάρτητα απ' τον τρόπο και το χρόνο που γίνονται (ακόμα δηλαδή και αν δε γίνονται σε δημόσιο χώρο), δεν καλύπτονται από την ιδιαίτερη προστασία της προσωπικής ζωής...».

Ποιος σοβαρός άνθρωπος τολμάει να υποστηρίξει, ότι ο ποιμένας, ο λειτουργός του Θεού Μυστηρίου και της λύτρωσης, έχει δικαίωμα να ξεχωρίσει την ιερατική από την ιδιωτική ζωή; Την εμπειρία και την προσωπική γεύση της λυτρωτικής Χάριτος, από την πειραστική δοκιμή των έργων του σκότους;

Ο λειτουργός του Θεού είναι ο ποιμένας και ο πατέρας που προσφέρει από περιουσία ζωής, από εμπειρία Πνεύματος Αγίου, δίνει καρδιά, μεταβιβάζει φλόγα που βιώνει ο ίδιος. Όταν φοράει το επιτραχήλιο, μιλάει με το Θεό και διαλέγεται με το θρόνο της Χάριτος, και τα μεταδίδει όλα αυτά στα παιδιά του, στα λογικά πρόβατα της θείας ποιμνής, δηλαδή στα μέλη του Σώματος Ιησού Χριστού.

Η Εκκλησία δε χρησιμοποίησε ποτέ σαν όπλο το πάπλωμα. Το πάπλωμα είναι όπλο του διαβόλου, αυτός το χρησιμοποιεί κάθε στιγμή. Το προβάλλει σαν το σοφό του εφεύρημα, σαν το εργαλείο που καλύπτει την παράνομη πράξη και λυτρώνει το δράστη. Πειράζει τον άνθρωπο σπρώχνοντας με μαεστρία την εκτροπή και στην αμαρτία, και για να τον πείσει να κάνει το αποφασιστικό βήμα, τον παραπλανά, του δείχνει το πάπλωμα, του υπόσχεται ότι θα συμπαρασταθεί και θα καλύψει και δεν θα γίνει τίποτα γνωστό.

Εάν ο άνθρωπος υποκύψει στον πειρασμό και συρθεί στην περιπέτεια της αμαρτίας, τότε ο διάβολος αφήνει το πρώτο όπλο του και παίρνει στο χέρι το δεύτερο δηλαδή αρπάζει έναν τενεκέ και τον περιφέρει χτυπώντας τον, σαλπίζοντας παντού την αμαρτία ή το έγκλημα που έκανε, τον ξευτελίζει σαν προσωπικότητα και του θρυμματίζει την τιμή και την υπόληψή του.

Η διαβολική συγκάλυψη είναι μέσα στο σχέδιο της αποπλάνησης και της παρότρυνσης των πονηρών σχεδίων του.

Ο Ζακχαίος ήταν τελώνης, αμαρτωλός αλλά έντιμος, δεν κάλυψε τις ανομίες και τις αδικίες του, τις αποκάλυψε και τις έσβησε. Ενώ αντίθετα οι Φαρισαίοι αμάρταναν, αλλά

τις έκρυβαν και πρόσθεταν ενοχές.

Όσοι προσπαθούμε σήμερα να αγγίξουμε το δάκτυλο στις πληγές με τον έλεγχο δεν το κάνουμε για να επιδείξουμε την καθαρότητα ή την αγιοσύνη μας, αλλά εκφράζουμε τον πόνο μας, την αγωνία μας και τη λαχτάρα μας για την αποκατάσταση της υγείας στην Ευχαριστιακή Κοινότητα.

Ο έλεγχος και η κριτική δεν είναι τιμωρία, είναι περιστολή του κακού και διόρθωσης των παρεκτρεπομένων, αποτελεί χρέος κάθε ανθρώπου, ιδίως των αξιωματούχων, γι αυτό και ο Θεός μας προειδοποιεί: «*Ου μισήσεις τον αδελφόν σου τη διανοία σου· ελεγμώ ελέγξεις τον πλησίον σου και ου λήψη δι' αυτόν αμαρτίαν*» (Λευίτ. 9, 17), (Διώξε, δηλαδή, κάθε ίχνος μίσους από την καρδίαν σου για το συνάνθρωπό σου, που αμαρτάνει, και **έλεγξέ τον έντονα, για να μη αμαρτήσεις και συ αδιαφορώντας για την αμαρτία του!**).

Μεγάλη σύγχυση καλλιεργείται στο σημείο αυτό, δυστυχώς, και από κατά τεκμήριο πνευματικούς ανθρώπους. Αποκλείουν κάθε ιδέα κριτικής που θα έχει ως στόχο παράγοντες ή εκκλησιαστικά πρόσωπα, παρερμηνεύοντας αλήθειες του Ευαγγελίου. Αυτό φαίνεται ότι γίνονται και στην εποχή του Αγίου Χρυσόστομου, γι αυτό πριν προχωρήσετε στην ανάλυση του χωρίου, που προαναφέραμε, προειδοποιεί: «Προσέχωμεν μετά ακριβείας, ίνα μη τα φάρμακα της σωτηρίας και τους της ειρήνης νόμους νομιζή τις ανατροπής και συγχύσεως νόμους» (Ας μη διαστρέψουμε τα πράγματα, λέει. Ας μη μετατρέψουμε τη Θεία διδασκαλία σε μοχλό για την υπονόμευση και ανατροπή των νόμων του Θεού, των νόμων της ειρήνης).

Ο μακαριστός επίσκοπος Φλωρίνης π. Αυγουστίνος χρόνια φώναζε και διαλαλούσε: «Εάν και σήμερα έχουμε αυτή την κατάσταση στην εκκλησία, είναι διότι λείπει ο έλεγχος. Ο έλεγχος οφείλει να γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες της Εκκλησίας. Όταν δης ένα ελάττωμα στον αδελφό σου, να του το πης. «Αν δεν σε ακούση», λέει ο Χριστός, «να το πης σε άλλους δύο μάρτυρας· και εάν πάλι δεν σε ακούση, πες το στην εκκλησία· εάν και την εκκλησία δεν ακούση, τότε μην έχεις σχέση μαζί του»» (βλ. Ματθ. 18, 15-17).

Ο έλεγχος αναγκαίος και στον κλήρο «Σήμερα υποστηρίζονται (έλεγε ο άγιος φλωρίνης) οι επίσκοποι οι πόρνοι και οι κίναδοι – αφού θέλετε να μιλήσω έτσι. Έχουν πλέον δημιουργήσει κόμμα· και καλά διαμαρτύρονται εκεί οι Χριστιανοί.

Η εκκλησία είναι δεσποτοκρατούμενη, ενώ το κράτος μας είναι δημοκρατικό και φιλελεύθερο. Δημιουργήθηκε στην εκκλησία μια νοοτροπία νοσηρά.

Ενθυμούμαι, που κάποια μέρα ήρθε μία γυναίκα από ένα χωριό της επαρχίας μου και κατήγγειλε ένα παράπτωμα του ιερέως. Διέταξα αμέσως ανακρίσεις. Μόλις όμως το έμαθε αυτή, ήρθε και μου είπε: «Δεν κάνει εγώ να ελέγχω, θ' αποσύρω την κατάθεσή μου...», και έκλαιγε και εσπαράσσετο μέσα στη μητρόπολη.

Αυτή είναι νοσηρά αντίληψις. Υγιής στάσις είναι ο έλεγχος. Θα πρέπει όμως να τον εφαρμόσουμε πρεπόντως και σύμφωνα με τους κανόνες περί ελέγχου για να μη αφήσουμε να καταντήση η εκκλησία, όπως κατήντησε σήμερα...

Είναι φοβερά πράγματα αυτά. Ο Θεός να ελεήσει την Εκκλησία του. «*Μνήσθητι, Κύριε, της αγίας σου Εκκλησίας...*» (Λειτ. Μ. Βασ. Μετά το «Εξαίρετως...»).

Ο Τρεμπέλας έλεγε: Εάν πούμε ότι αγαπούμε εμείς την Εκκλησία, ψέματα θα πούμε· ένας ηγάπησε την Εκκλησία, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, και αυτός θα βρη τρόπο να οδηγήση το σκάφος της Εκκλησίας, που «κλυδωνίζεται αλλ' ου καταποντίζεται».

Ο Θεός να είναι μαζί μας.

Με συγχωρείτε που μιλώ λίγο αυστηρά, αλλά το επιβάλλει η ιδιότης μου και η όλη κατάσταση της εκκλησίας...».

Την ψυχούλα μας να κοιτάζουμε;

Το θεωρώ σατανικό το ρήμα τούτο.

Την ψυχούλα μας να κοιτάζουμε (έλεγε) και ν' αφήσουμε την Εκκλησία του Χριστού στα χέρια των καθαρμάτων και των Γεροντίων και των εκφύλων; Έτσι λέτε; Πολύ καλά.

Είναι σαν να λένε· Να καίγεται το σπίτι και την ψυχούλα σου κοίταξε· να μη σβήσης τη φωτιά.

Να μπουν στο κατάστημά σου κλέφται και διαρρήκται και την ψυχούλα σου να κοιτάζης.

Σαν να λένε· Να έχης μαντρί με πρόβατα και να μην ενδιαφέρεσαι να διώξης τους λύκους.

Σαν να λένε· Να έχεις ωραίο αμπέλι με σταφύλια και ν' αφήσης τ' αγριογούρουνα να πάνε με τις μουτσούνες τους να το καταστρέψουν. Υπάρχει γεωργός που αδιαφορεί για το γεώργιό του; Υπάρχει αμπελουργός, που αδιαφορή για την άμπελόν του; Υπάρχει ποιμήν που αδιαφορή για τα πρόβάτά του; Υπάρχει αξιωματικός, που αδιαφορή για το στράτευμά του; Δεν μπορεί αδελφοί μου να γίνη αυτό.

Εάν είσαι χριστιανός και πονείς, την Εκκλησία του Χριστού· πρέπει κοντά στον άλλο αγώνα που κάνεις για τον εαυτόν σου, ν' αγωνισθής για την Εκκλησία του Χριστού. Η ανοχή αυτή που δεικνύουμε για την Εκκλησία του Χριστού είναι ενοχή και έγκλημα, είναι αμαρτία. **Την ψυχούλα μας να κοιτάζουμε και ν' αφήσουμε την Εκκλησία να περιέλθη στα καθάρματα και τα αποφώλια τέρατα και στους Γεροντίους και στην συνομοταξία αυτών;** Την ψυχούλα μας να κοιτάζουμε. Το βιολί αυτό των κακών πνευματικών πατέρων που ευνούχισαν τον ευσεβή Ελληνικό λαό...».

Ζυγαριά για να ζυγίζουμε τους ορθόδοξους κληρικούς

«Όπου ακούετε ορθόδοξο κήρυγμα, (συνεχίζει) όπου υπάρχουν αγωνισταί οι οποίοι διώκονται· το τονίζω· Όποιος δε διώκεται, δεν είναι γνήσιος. Είναι κάλπικος παράς. Όπου διώκεται επίσκοπος, αρχιμανδρίτης, ηγούμενος, κήρυκα του Ευαγγελίου, κοντά του να είστε. Τους άλλους μακριά. Δεν είναι γνήσια τέκνα της Ορθοδοξίας, υστερούνται της παρρησίας, η οποία είναι το πρώτο προσόν εις τας τοιαύτας κρίσιμους στιγμάς» (Από το βιβλίο «ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ»).

Κάποιοι καλός κληρικός, αρχιμανδρίτης, αγανακτισμένος που έλεγε πρόσφατα: «Γίνομαι έξω φρενών, όταν ακούω συναδέλφους μου να λένε, με περισσή δόση τάχα αυτομεμψίας, ότι δια τας αμαρτίας μας επιτρέπει ο Θεός να συμβαίνουν στις μέρες μας τόσο φοβερά ηθικά, οικονομικά σκανδάλα μέσα στην Εκκλησία, και στην πολιτεία να ψηφίζουν και να εφαρμόζουν τέτοιους νόμους που ούτε στα Σόδομα και Γόμορρα δεν υπήρχαν. Ε ΟΧΙ! Ούτε ο λαός μας, ούτε ο κλήρος στην πλειοψηφία του έχει πέσει σε τέτοια ηθική υποστάθμη. Αυτό που επικρατεί τόσο στον κλήρο όσο και στον ευσεβή λαό, είναι η **σιωπή της ανοχής** που έχει επιβληθεί με την απειλή του κνούτου της εξουσίας ή την απειλή του «πνευματικού» κανόνα, ή την απάτη της δήθεν ευσεβείας. Αυτήν εκμεταλλεύεται η διαφθορά και ριζώνει». **Και έχει δίκαιο.** Οι υψηλόβαθμοι ήρωες τόσων αποτρόπαιων σκανδάλων, είναι βέβαιο ότι το Θεό δεν τον φοβούνται πια. Εκείνο που τρέμουν, είναι η δημόσια κριτική και ο έλεγχος. Αυτόν θέλουν πάση θυσία να αποφύγουν. Και, δυστυχώς, μέχρι τώρα, το έχουν πετύχει...

Τι λέτε! **Ο ΕΛΕΓΧΟΣ είναι καθήκον ή αμαρτία;**

Μέσα στο πνιγηρό κλίμα του εμφυλίου πολέμου που η έξαρση των παθών είχε φέρει πολλά δεινά στον τόπο, απουσίαζαν οι φωτισμένοι εκκλησιαστικοί ηγέτες. Υπήρχε χάσμα ανάμεσα στο πλήρωμα της Εκκλησίας και στην αρχιεροσύνη. Ο ιστορικός που θα επιχειρήσει να ιχνογραφήσει την εποχή και θα προωθήσει την έρευνα σε βάθος χρόνου, να ανακαλύψει τα γενεσιουργά αίτια αυτού του χάσματος, που έφερε τους επισκόπους έξω από την τροχιά της αποστολικής παράδοσης.

Η πλειοψηφία της εκκλησιαστικής ηγεσίας εγκατέλειψε το ποιμνίο της και έτρεξε στην Αθήνα να κρυφθεί. Ενώ ο λαός αντιμετώπιζε τη θύελλα του σπαραγμού και της πείνας.

Τρεις απ' αυτούς (**Καβάλας Χρυσόστομος, Καλαβρύτων Θεόκλητος και Λαρίσης Δωρόθεος**), που πρόδωσαν το ποιμνίο τους, στεφανώθηκαν με την "τιμή" και "δόξα" του αρχιεπισκόπου. Στα μέσα Νοεμβρίου 1947 εμφανίστηκε στη Λάρισα ένας κληρικός "ιδιόρρυθμος" και ξερακιανός, με άρβυλα στα πόδια, με ένα τριμμένο ράσο, με μακριά μαύρη γενειάδα, με γρήγορο βάδισμα και οξύ βλέμμα, άγνωστος μεταξύ αγνώστων, χωρίς κάποιος να τον παρουσιάσει – ως συνήθως – και ποιος να τον παρουσιάσει, όταν η μητρόπολη ήταν μια υπηρεσία σε εξάρθρωση. Η σωστότερη ήταν ένα πτώμα νεκρό, άταφο.

Με την πρώτη κίνηση που έκανε στην πόλη διαπίστωσε την πλήρη εγκατάλειψη του λαού και παρ' ότι ήρθε ως στρατιωτικός Ιεροκήρυκας και βασικό του έργο ήτο η προσφορά του προς το Στράτευμα. Άπλωσε το βλέμμα γύρω του, ερεύνησε τα προβλήματα και με την άδεια του τότε μητροπολίτη Λαρίσας και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Δωρόθεο, ανασκουμπώθηκε. Πήρε σβάρνα τους ναούς και άρχισε τα κηρύγματα. Ο λόγος του ήταν ένα ηχηρόν γεργήριον σάλπισμα! Η φωνή του βροντηρή έπεφτε σαν κεραυνός στις ψυχές των Λαρισαίων. Ήλεγχε αυστηρά τους ισχυρούς της εξουσίας, ανεξάρτητα ποιοι ήταν, όταν οι πράξεις και τα λόγια τους αντέβαιναν προς τον Ευαγγελικό Νόμο, ξύπνησε κοιμισμένες συνειδήσεις. Ξαναζωντάνεψε τους θρούλους αγωνιστών αγίων Πατέρων, Χρυσοστόμου, Αθανασίου, Κοσμά Αιτωλού...

Τον πρώτο καιρό φιλοξενήθηκε στο σπίτι του Κων/νου Ξύτσα – ήταν από τους πρώτους που γνώρισε, όταν ήρθε στη Λάρισα –, αργότερα εγκαταστάθηκε μέσα στο στρατόπεδο σε χώρο που του παραχωρήθηκε.

Τα κηρύγματά του ήταν δυνατά, είχαν ισχυρά βιώματα ευσεβείας και πνευματικής ανησυχίας. Η φήμη του ξεπέρασε την πόλη, οι Ναοί όπου μιλούσε, γέμιζαν ασφυκτικά, νομίζοντας ότι πρόκειται για πανηγυρίζοντα Ναό, και ας ήτο μια απλή καθημερινή ημέρα.

Πριν κλείσει μήνα κάνει τη δεύτερη παρέμβαση στο στρατηγό του Β' Σ.Σ. Π. Καλογερόπουλο με μια ρηξικέλευθη πρόταση για ίδρυση Σχολής Εκπαιδευσης Στρατιωτικών Θεολόγων με την επωνυμία Κ.Ε.Θ., εντός του στρατοπέδου. Ο Στρατηγός το έκανε αμέσως δεκτό το αίτημα και στην εισήγησή του προς το Αρχηγείο έγραφε: «*Προκειμένου να προσφέρουν οι στρατιωτικοί ιερείς τις θρησκευτικές υπηρεσίες τους, είναι απαραίτητο το βοηθητικό προσωπικό, το οποίο θα συνδράμει στον ιερέα... Οι ενδεδειγμένοι προς τούτο το έργο είναι οι στρατευμένοι λαϊκοί θεολόγοι, οι οποίοι... διαθέτουν ταυτόχρονα και το ομολογικό κεφάλαιο ιδεολογικού προσανατολισμού... διαμέσου του κηρύγματος...*» («Κλήρος και ένοπλες Δυνάμεις», τεύχος 13, Δημ. Αρκάδας).

Και στις πρώτες ημέρες του 1948, άρχισε να λειτουργεί. Ο π. Αυγουστίνος το στελέχωσε προσεκτικά με ένα επίλεκτο επιτελείο αξιολόγων θεολόγων, οι οποίοι όταν απολύθηκαν από τις τάξεις του στρατού μερικοί από αυτούς εξελίχθηκαν και έγιναν καθηγητές Πανεπιστημίου όπως ο Κορναράκης Ιωάννης, Μακράκης Μιχάλης, Καραδιάκος Χαρίλαος και άλλοι διέπρεψαν σε άλλα ανώτατα αξιώματα.

Όλη αυτή η ομάδα έγραφε, επιμελείτο και εξέδιδε το περιοδικό «**Χριστιανός Στρατιώτης**», ανά δεκαπενθήμερον σε ένα αστρονομικό αριθμό φύλλων των 30.000, και το οποίο μέσω του στρατιωτικού ταχυδρομείου έφθανε σε όλες σχεδόν τις μονάδες του στρατού.

Αυτό που έθεσε συγκλονίζει και μένει ενοός, είναι, τι γράφει η εκθεση πεπραγμένων ενός έτους, το 1948 και της οποίας απόσπασμα καταθέτουμε:

Γραφείου Β10 κατά το έτος 1948

Β' Σ.Σ./Β' 10

Αρ. Πρ. 134638

Β.Σ.Τ.904 τη 1-1-1949

«Υπό του Διευθυντού του Γραφείου Αρχιμ. Αυγουστίνου Καντιώτου και των βοηθών αυτού θεολόγων οπλιτών, επραγματοποιήθησαν εν συνόλω 523 ομιλίες, οι οποίες εξεφωνήθησαν ου μόνον εις όλους τους σχηματισμούς του Στρατοπέδου Λαρίσης, αλλά και εις σχηματισμούς και μονάδας των ΙΙ, ΙΧ, ΧV Μερραρχιών και Διοικήσεων Εθνοφρουράς Θεσσαλίας και Δυτικής Μακεδονίας.

Τα θέματα των ομιλιών ήσαν βεβαίως ως επί το πλείστον θρησκευτικά, αλλά οι ομιληταί, καθ' άς είχαν εκ του Γραφείου οδηγίας τα χειρίζοντο κατά τοιούτον τρόπον προς αναπτέρωσιν του πατριωτικού συναισθήματος, όπερ παρ' ημίν επεδιώκετο και όπερ παρ' ημίν τοις Έλλησι είνε αναποσιάστως συνδεδεμένον μετά του θρησκευτικού τοιούτου».

Ο Διευθυντής του γραφείου Β' 10 Αρχιμ. Αυγουστίνος Ν. Καντιώτης εφ. Στρατιωτικός ιερεύς – ιεροκήρυξ.

Οι 523 ομιλίες είναι νούμερο άπιαστο και όμως έγιναν.

Ο ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ερχόμενος ο Αρχιμανδρίτης Αυγουστίνος να αναλάβει τα νέα καθήκοντα, και μπαίνοντας στο στρατόπεδο αιφνιδιάστηκε με την τεράστια έκταση και σε ποσότητα κτίσματα στρατώνων που υπήρχαν. Η ιστορία περί του στρατοπέδου, αρχίζει από το καλοκαίρι του 1881 (31 Αυγούστου 1881), όταν ο Ελληνικός Στρατός κατέλαβε τη Λάρισα και παρέμεινε εδώ, ελλείψει όμως στρατώνων, στρατονεμήθηκε σε διάφορα οικήματα, κυρίως τουρκικά, και στη Γιάννουλη στις αποθήκες Χαροκόπου που νοικιάστηκαν και πλήρωναν υπέρογκα ποσά, αλλά το βασικότερον ήταν ότι δεν ήταν λειτουργικά και κατάλληλα.

Το 1910 η κυβέρνηση του Στ. Δραγούμη και στη συνέχεια του Ελ. Βενιζέλου προχώρησαν στην ανοικοδόμηση των στρατώνων που στέγασαν πρώτα το ιππικό και στη συνέχεια το πεζικό και το 1925 εγκαταστάθηκε το Β' Σώμα Στρατού που μεταφέρθηκε από τη Λαμία.

Περιεργαζόμενος ο νέος αρχιμανδρίτης Αυγουστίνος όλο αυτό το τεράστιο συγκρότημα, κάποια στιγμή πάγωσε, δεν το πίστευε – όπως είπε στον οικοδεσπότη Κ. Ξύτσα που τον φιλοξενούσε – τα μάτια βούρκωσαν, δεν είναι δυνατόν είπε. Να μεριμνήσουν για γραφεία, κατοικίες αξιωματικών, στρατιωτών, στάβλους, αποθήκες ζωοτροφών, χώρους άλλων τετραπόδων, ιπποδρόμιον, κέντρον ψυχαγωγίας κ.ά. και να μην υπάρχει ο οίκος του Θεού! Που θάπρεπε απ' αυτό να είχαν ξεκινήσει!

Και ενώ ακόμα δεν είχε στεγαστεί εντός του στρατοπέδου, κάνει την πρώτη παρέμβαση, στέλνοντας έγγραφο στο Διοικητή του Β' Σώματος Στρατού και προϊστάμενό του με το παράπονο (*παραθέτουμε ολόκληρο το έγγραφο λόγω σπουδαιότητας και ιστορίας*).

«Προς τον αξιότιμον Διοικητήν του Β' Σ.Σ.

Στρατηγέ μου.

Ως υπεύθυνος σύμβουλός σας εις εις το ζήτημα της θρησκευτικής διαπαιδαγωγήσεως των στρατιωτών μας έχω την τιμήν ν' αναφέρω υμίν τα εξής:

Επισκεπτόμενος τις τους στρατώνας της Λαρίσης θαυμάζει το πλήθος των στρατιωτών κτηρίων, τα οποία ανήγειρεν η Ελληνική Πατρίς μας προς εκπλήρωσιν των ποικίλων αναγκών του στρατεύματος. Και ιπποδρόμιον ακόμη θαυμάσιον έχει ανεγερθή δαπάναις πλουσίου ομογενούς. Αλλ' ο ευσεβής επισκέπτης δοκιμάζει μεγίστην κατάπληξιν, διότι μεταξύ των τόσων κτηρίων δεν διακρίνει εκείνο, το οποίον πρώτον εξ όλων θα έπρεπε να ανεγερθή. Δεν υπάρχει Ιερός Ναός.

Και όμως ένας Ι. Ναός, Βυζαντινού ρυθμού εν μέσω των στρατώνων θα ανεπλήρου μίαν σπουδαιότατην έλλειψιν.

Θα ανταπεκρίνετο εις τον ενδόμυχον πόθον των στρατευμένων τέκνων του ευσεβούς ημών Έθνους. Εκεί ο στρατιώτης θα αποσύρεται δια να προσευχηθή. Εκεί θα τελήται το μυστήριον της θείας εξομολογήσε-

ως. Εκεί καθ' εκάστην Κυριακήν και τας μεγάλας εορτάς της Χριστιανοσύνης θα τελήται η Θεία Λειτουργία.

Είνε περιπτώσιν δια περισσώτερων ν' αναπτύξωμεν την σπουδαιότητα της υποθέσεως ταύτης; Τόσον μόνον λέγομεν ότι ένα Έθνος, το οποίον από αρχαιοτάτων χρόνων διεκρίνετο δια την προσήλωσίν του εις το Θεόν, κτίσον Παρθενώνας και Αγίας Σοφίας, και δι' αυτών διαίωνίζον τους περιλάμπρους θριάμβους κατά των βαρβάρων, ένα έθνος που και χθες ακόμη επάνω

εις τα Αλβανικά βουνά εθαυματούργησε με την πίστιν εις τον Θεόν, με την βοήθειαν της Υπεραγίας Θεοτόκου της Μεγαλόχαρης της Τήνου, τοιούτον Έθνος δεν επιτρέπεται εις μίαν από τας σπουδαιότατας του στρατιωτικής βάσεις, ως είναι η του Β' Σ.Σ.Στρατού να στερηθή Ι. Ναού. Όθεν εκφράζων, τον διακαή πόθον των ευσεβών μας αξιωματικών και

στρατιωτών, παρακαλώ όπως η ανωτάτη ηγεσία του στρατεύματος μεριμνήσῃ δια την ταχύτεραν ανέγερσιν Ι. Ναού, όστις δέον να καθιερωθή εις τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Υπεραγίας ταύτης Στρατιώτου του ευσεβούς ημών Έθνους, δι' ής ηγέρθησαν τα τρόπαια των αθανάτων προγόνων μας από Ηρακλείου του Αυτοκράτορος μέχρι των ηρώων του 1821 και τα οποία συνεχίζει η φυλή μας υπό την σκέπην Της την αγίαν.

Στρατηγέ μας! Η δραστηριότης σας προς δημιουργίαν έργων είνε πανθομολογουμένη. Εκαλλιεργήσατε την ιδέαν της ψυχαγωγίας των στρατιωτών και εκτίσατε ωραιότατον κέντρον ψυχαγωγίας το «Σπίτι του Στρατιώτου». Εκαλλιεργήσατε ακολούθως την ιδέαν του πρασίνου και εφυτεύσατε χιλιάδες δένδρων. Καιρός είναι πλέον να καλλιεργηθή και η πλέον αιθερία ιδέα της αγίας ημών Θρησκείας. Συνδέσατε το όνομά σας με την ανέγερσιν ενός τοιούτου στρατιωτικού Ναού και εστέ βέβαιοι, ότι ανεγείρετε το σπουδαιότερον οικοδόμημα, υπό την στέγην του οποίου ο Έλλην στρατιώτης γαλβανιζόμενος, με την ιδέαν της Θρησκείας θα εκπολιτίζεται, θα εξωραϊζεται ψυχικώς και όταν το καλέση η ανάγκη ν' αγωνισθή υπέρ βωμών και εστιών θα θαυματούργησῃ.

Β' Σ. Τ. 904 τη 16 Δεκεμβρίου 1947

Μετά τιμής

Αρχιμ. Αυγουστίνος Ν. Καντιώτης

Εφ. Στρατ. Ιεροκήρυξ Β' Σ.Σ.».

Ο Στρατηγός ξαφνιάστηκε με το θάρρος ή θράσος αυτού του νέου κληρικού και ζήτησε να τον δει και να τον ακούσει. Όταν τον αντίκρουσε σοκαρίστηκε, τι είναι τούτος εδώ, διερωτήθηκε! Για αρκετά λεπτά τον κοίταζε αποσβολωμένος, έβλεπε ένα ξερακιανό άνθρωπο που αν τον φυσούσες θα έπεφτε, με ένα τριμμένο ράσο, με κάτι άρβυλα μισοδιαλυμένα, με κάτι χονδρούς φακούς μωπίας... Διερωτάτο, αυτός ο άνθρωπος που ακόμα δεν πάτησε στο στρατόπεδο πήρε τέτοιο θάρρος να μας τα "ψάλλει!"

Διασώζεται η μεταξύ τους η ακόλουθη στιχομυθία: Στρατηγός: «Δυστυχώς δεν έχω την δυνατότητα-δεν δύναμαι να διαθέσω περισσότερας των χιλίων (1.000) δραχμών».

π. Αυγουστίνος: «Στρατηγέ μου, αν θέλετε, δύναται ο ιερός πόθος να γίνη πραγματικότητας».

Στρατηγός: «Συμφωνώ, αλλά έχω μια ιερά επιθυμία!».

π. Αυγουστίνος: «Ποια... Στρατηγέ μου!».

Στρατηγός: «Επιθυμώ, αν δεν έχετε αντίρρηση, ο στρατιωτικός ναός που θα ανεγερθεί να τιμά την Θείαν Μεταμόρφωσιν του Σωτήρος Ιησού Χριστού· και το ζητώ τούτο από ένα προσωπικό θαυμαστό περιστατικό μου εις την Μικράν Ασίαν».

Αυτό ήταν η αρχή:

Μια απόφαση ιστορικής σημασίας ξεκίνησε. Έγινε η επιτροπή οικονομικής διαχείρισης από τους αξιωματικούς Ζήση και Κωστόπουλο από τον οικονομικό κλάδο, Λέκκα και Βενιέρη από το μηχανικό κλάδο και Φαληρέα από το ιππικό.

Εις το περιοδικό «**ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ**» στο φύλλο 5/1-2-1948 διαβάζουμε:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ,
ή... πώς
ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

- 4^ο μέρος
(για να μάθουμε πως
πρέπει να είναι η παρουσία
μας μέσα στο ναό)

Συνέχεια από το
προηγούμενο φύλλο

Μετά την μικρή αυτή περιήγηση εντός του ιερού ναού, μπαίνουμε στη Θεία Λειτουργία.

Ο Λειτουργός ιερεύς μας καλεί ευσυνειδητα να υπερβούμε το πλέγμα της καθημερινότητας, να αφήσουμε κατά μέρος τις χαρές και τις λύπες μας, για να ανυψωθούμε στην ουράνια πόλη του Θεού και να δοθούμε στην ομόφωνη κοινή δοξολογία του «**καθημένου επί του θρόνου**» (Αποκ. 4, 10).

Με την εκφώνηση «**Ευλογημένη η Βασιλεία**» ο λειτουργός ιερεύς σηκώνει το Ευαγγέλιο ψηλά και με αυτό σχηματίζει το σημείο του Τιμίου Σταυρού πάνω στην Αγία Τράπεζα και ειδικότερα πάνω στο Αντιμήνσιο(1), το οποίο είναι διπλωμένο.

Τη στιγμή αυτή, είμαστε όρθιοι όλοι σκύβουμε το κεφάλι και περιμένουμε να μας επισκιάσει ως φωτεινή νεφέλη η ευλογία του Τριαδικού Θεού, όπως είμαστε σκυμμένοι κάνουμε το σημείο του Σταυρού, όμορφα και σωστά, ευχαριστώντας συγχρόνως τον Κύριον και Θεό μας.

Η αναφορά αυτή έχει βαθύ νόημα, διότι τονίζει τη χαρά του σώματος της Εκκλησίας και την επίγνωση της ιδιαιτερότητας του κάθε Προσώπου της Υπερουσίας Τριάδος και ότι αναφέρεται στα τρία Πρόσωπα έχει το λόγο της. Διότι υπογραμμίζει για πρώτη φορά ότι με την Ενανθρώπιση του Χριστού, πληροφορήθηκαν οι άνθρωποι ότι ο Θεός είναι τρισυπόστατος.

Με το «**Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος...**» (2) μας αποκαλύπτεται το Δόγμα της τριαδικότητας του Θεού και το έργο της Θείας Οικονομίας. Αυτό το έργο που καλύπτει ολόκληρη η Θεία Λειτουργία.

Εδώ υπερβαίνουμε το "ανθρώπινο" και το "γήινο" και διακριτικά ανυψώνουμε νου και καρδιά, λογισμό και αισθήματα στον υπεραπέρατο θρόνο της χάριτος, συντονιζόμεσασε με τη δοξολογία των αγγέλων που κυκλώνουν το ιερό Θυσιαστήριο το «**εσφαγμένο αρνίο**» (Αποκ. 5, 6).

Αρχίζοντας τη Θεία Λειτουργία με τη δοξολογία της Αγίας Τριάδος, ανοίγουμε την ψυχή μας στα υπερούσια Πρόσωπα, διακρίνουμε το φως να περιλάμπει το θρόνο της τρισηλίου θεότητας και κηρύσσουμε την πίστη στον Τριαδικό Θεό.

Άγιος Γρηγόριος Νύσσης: «**Επειδή τοίνυν εις πατέρα και υιό και πνεύμα άγιον η πίστις εστίν, ακολουθεί δε αλλήλοις η πίστις η δόξα το βάπτισμα, δια τούτο και η δόξα ου διακρίνεται η πατρός και υιού και αγίου**

ΔΙΑΖΥΓΙΟ: Μια γάγγραινα που σκοτώνει την αγάπη

Το διαζύγιο δεν είναι κάτι καινούριο, είναι γνωστό από την αρχαιότητα. Στην αρχαία Ελλάδα ο άνδρας είχε το δικαίωμα να διώξει τη γυναίκα του. Με μια απλή δήλωση ενώπιον μαρτύρων ότι χωρίζει τη γυναίκα του και αναλάμβανε την υποχρέωση να επιστρέψει την προίκα της. Όπως και η γυναίκα είχε τυπικά δικαιώματα να ζητήσει διαζύγιο, όπως των περιπτώσεων Ξυλοδαρμού, κακοποίησης και γενικά της άσχημης συμπεριφοράς προς αυτήν. Ο Ευριπίδης στη Μήδεια λέει γι' αυτές: «*Να αφήσουν τον άνδρα τους δεν είναι πολύ τιμητικό για τις γυναίκες και δεν επιτρέπεται να τον διώξουν*».

Έχουμε τη Ρωμαϊκή εποχή που ο γάμος εξυπηρετούσε πολιτικές και οικονομικές σκοπιμότητες. Το διαζύγιο ήταν μια απλή διαδικασία, αρκούσε να εγκαταλείψει το σπίτι ένας εκ των δύο συζύγων με την πρόθεση του χωρισμού. Η γυναίκα, ανεξάρτητα με το αν έπαιρνε ή όχι την πρωτοβουλία του διαζυγίου, έπρεπε να αφήσει μέρος της προίκας της στο σύζυγο.

Η γυναίκα πριν από το Χριστό, ήταν κατώτερη από τους άνδρες, τις μεταχειρίζονταν σαν αντικείμενα, σαν πράγματα που μπορούσαν να τα ανταλλάσσουν. Τα κορίτσια ήταν ιδιοκτησία των πατεράδων τους και όταν τα πάντρευαν γίνονταν ιδιοκτησία των συζύγων τους. Δε δικαιούνταν να κυκλοφορούν ελεύθερα, να μιλούν για δημόσια πράγματα, να διαλέγουν ακόμα και τον άνδρα που θα ζήσουν μαζί και θα παντρευτούν.

Ερχόμενος ο Χριστός άλλαξε τη ροή και έφερε τα πάνω κάτω. «*Ουκ έτι άρσεν και θήλυ· πάντες γαρ υμείς εις έσπε εν Χριστώ Ιησού*» (Γαλ. 3, 28) και αναφέρει ο Απόστολος Παύλος. Για το Θεό όλοι είμαστε ίσοι, άνδρες και γυναίκες και κάθε άνθρωπος έχει τα δικά του χαρίσματα, τα οποία πρέπει να καλλιεργήσει.

Ο Γάμος είναι πράξη φυσική, ριζωμένη στη δημιουργία. Ο γάμος είναι μυστηριακός δεσμός, λέγεται στη Γραφή μυστήριο και μάλιστα μέγα. «*Το μυστήριο τούτο μέγα έσπιν, εγώ δε λέγω εις Χριστόν και Εκκλησίαν*» (Εφ. 5, 32).

Ο Χριστός τον αγίασε και τον ελόγησε με τη χάρη του, ο Απ. Παύλος τον περιβάλλει με τον αδιάλυτο δεσμό Χριστού Εκκλησίας. Όπως ο Χριστός είναι δεμένος με την Εκκλησία του σε μια μυστηριακή ενότητα αδιάσπαστη και αδιάλυτη. Έτσι και οι σύζυγοι ενώνονται σε μια ένωση δια βίου, αδιάσπαστη και αδιάλυτη. Αυτό που ενώνει δια του γάμου ο Θεός, ο άνθρωπος

δεν πρέπει να το χωρίζει.

Ο θάνατος είναι ο μόνος φυσικός λύτης της συζυγικής ενότητας «*ώστε ουκέτι εισί δύο, αλλά σαρξ μια. Ο ούν ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος μη χωριζέτω*» (Ματθ. 19, 6).

Τα πρωτοχριστιανικά χρόνια το διαζύγιο εθεωρείτο πράξη αποτροπιαστική, ακόμα και ο δεύτερος γάμος που τελούσαν και εν χηρεία μάλιστα απεκαλείτο «*απρεπής μοιχεία*» (Απολογητού Αθηνάγου «*Πρεσβεία περί Χριστιανών*» ΒΕΛΕΣ, τ.μ. 4 σελ. 308).

Ο Αποστολικός Κανόνας 48^{ος} είναι σαφής: «*Εί τις λαϊκός την εαυτού γυναίκα εκβαλών, ετέραν λάβοι, η παρά άλλου απολελυμένην, αφορίζετω*».

Εάν κάποιος χωρίσουν όχι για απιστία συζυγική και συνάψουν άλλη σχέση, πρέπει να κανονίζονται ως μοιχοί και έως ότου μετανοήσουν πρέπει να βρίσκονται σε ακοινωνησία για 7 χρόνια (87^{ος} Κανόνας της ΣΤ Οικουμενικής Συνόδου).

Άλλος Κανόνας διατάζει, ανδρόγυνα που χωρίζουν άνευ πορνείας/μοιχείας, πρέπει να μένουν πλέον ως έχουν ανύπανδρα (113^{ος} Κανόνας της Κερθαγένης).

Ο Απόστολος Παύλος γράφει προς Κορινθίους Α' επιστολή: «*Εις εκείνους δε, που έχουν έλθει εις γάμον, δίδω εντολήν όχι εγώ, αλλ' ο Κύριος, η γυναίκα να μη χωρισθί από τον άνδρα της*».

«*Εάν δε συμβή να χωρισθί, ας μένη άγαμος. Η εάν δεν ημπορή να ζήση μόνη της, ας συμφιλιωθί προς τον άνδρα της. Αλλά και ο άνδρας να μην αφήνη την γυναίκα του*» (Α' Κορ. 7, 10-11, μεταφ. Π. Τρεμπέλα).

Και ο Χριστός απάντησε σε ερώτηση των Φαρισαίων: «*εάν μία γυναίκα χωρίση τον άνδρα της και έλθει εις γάμον με άλλον, διαπράττει μοιχείαν και λέγεται μοιχαλίσ*» (Μαρκ. 10, 12 μεταφ. Π. Τρεμπέλα).

Και αλλού ο Χριστός σπλήτευσε τους Φαρισαίους για την αδικία και υποκρισία λέγοντας: «*Ευκολότερο είναι να εξαφανιστεί ο ουρανός και η γη παρά να μείνει ανεκτέλεστη η πιο μικρή λεπτομέρεια από το νόμο. Κάθε ένας που χωρίζει τη γυναίκα του και παντρεύεται άλλη, μοιχεύει και κάθε ένας που παντρεύεται χωρισμένη από τον άνδρα της, μοιχεύει*» (Λουκ. 16, 17-18 μεταφρ. Ν. Ψαρουδάκη).

Ο γάμος θεσπίστηκε από το Θεό στην Εδέμ

και βεβαιώθηκε από το Χριστό να είναι μια ισόβια ένωση μεταξύ του άνδρος και της γυναίκας σε μια τρυφερή συντροφικότητα.

Εξαίρεση γίνεται μόνον σε ιδιαίτερα έκτακτες περιπτώσεις, όταν για παράδειγμα έχουν αφαιρεθεί ζωής ήτοι απόπειρα φονεύσεως ενός μέρους από το άλλο, ή κάποιο λόγο που βρίσκουμε στην Κανονική Παράδοση της Εκκλησίας, όπως αίρεση, εγκατάλειψη συζυγικής εστίας, προαγωγή σε μοιχεία, ψευδή κατηγορία για δήθεν διάπραξη μοιχείας, συγκατοίκηση με παλλακίδα-σύντροφο, άμβλωση παρά την αντίθεση του άλλου μέρους...

Και σ' αυτές τις περιπτώσεις που ο δεύτερος γάμος είναι επιτρεπτός, και εκλαμβάνεται ως τελοούμενος «*κατά συγχώρησιν*» δεν είναι πάντα εύλογος και ακατηγόρητος. Για το λόγο αυτό, κατά τον 4^ο Κανόνα του Μ. Βασιλείου οι τελέσαντες δεύτερο γάμο δέχονται το επιτίμιο της ακοινωνησίας για ένα ή δύο χρόνια. Ο δίδυμος κανονικά δε στεφανώνεται (2^ο Κανόνα του αγίου Νικηφόρου Κων/πολης) και ο Ιερέας που θα ευλογήσει τέτοιο γάμο δεν πρέπει να παρακαθήσει στο γαμήλιο δείπνο (7^{ος} Κανόνας Νεοκαισαρείας), διότι δεν είναι δυνατόν να επιβραβευτεί κάτι που είναι αντικανονικό.

Τις τελευταίες δεκαετίες, γίνεται επίμονη και συστηματική προσπάθεια να χτυπηθεί αυτό το καταφύγιο αγάπης, η παραδοσιακή ελληνική οικογένεια, το κύτταρο που κράτησε τον ελληνισμό αιώνες, και είναι «*κάρφος εν οφθαλμώ*» (Ματθ. 7, 3) των σκοτεινών κέντρων.

Λυσσομανούν τα κέντρα να διαλύσουν την οικογένεια, να γκρεμίσουν το καταφύγιο αυτό της αγάπης και δυστυχώς συμμετέχουν εκούσια ή ακούσια εφημερίδες, περιοδικά και τηλεοράσεις που εργάζονται εντατικά να αποενοχοποιούν το σπάσιμο του γάμου, πασχίζουν να δείξουν, πως η διαδικασία του διαζυγίου είναι μια λειτουργία του ευεργετήματος της ατομικής ελευθερίας. Δεν έσκυψαν όμως ποτέ να ακούσουν το βογγητό και το στεναγμό των ανθρώπων, που έπλασαν όνειρα για μια εστιά ευτυχίας και αρμονίας και βρέθηκαν να μαζεύουν τα ρετάλια των ονείρων τους, με την αβέβαιη προοπτική να ξαναδοκιμάσουν το πείραμα, για δεύτερη και Τρίτη φορά, ίσαμε να τους καταλάβει το φθινόπωρο της ζωής και να γυρίσουν στη γη, σαν φύλλα ξερά και ποδοπατημένα.

Οι στατιστικές μας μελαγχολούν, καθώς δίνουν μια εικόνα, σε σωριασμένα σπιτικά, χαλασμένες οικογένειες, θλιμμένα και παγωμένα σκέπαστρα της απελπισίας, ακυβέρνητη πλημμύρα τα ναρκωτικά, εμπορευματοποίηση του αργού θανάτου και η διακίνησή τους στις νεανικές ψυχές.

Όταν γκρεμίζεται ένα σπίτι, το παιδί στερείται το καταφύγιο, είναι έρμαιο των εξωτερικών εχθρικών επιβουλών. Μη έχοντας το στέγαστρο της οικογένειας, το ακουμπιστήρι για την προσωπική του ασφάλεια, πρέπει να γίνει ή ένα θηρίο για να αντιμετωπίσει τη ζούγκλα του κόσμου ή να συντριβεί ψυχολογικά ή και τα δύο.

Οι στατιστικές μας μελαγχολούν, καθώς η σύγχρονη ελληνική οικογένεια είναι μια πορεία προς το «*μηδέν*», τα ποσοστά των διαζυγίων φθάνουν να είναι πολύ παραπάνω από τους γάμους, δηλαδή: Το 2017 είχαμε γάμους θρησκευτικούς 4.839 και Σύμφωνα Συμβίωσης 2.125, σύνολον 6.964. Διαζύγια θρησκευτικά 12.392 και Σύμφωνα Συμβίωσης 241, σύνολον 12.637. Ακόμα πιο θλιβερό! Είχαμε γεννήσεις 46.934 και θάνατοι 67.461 άτομα.

Το 2019, γάμοι θρ. 4.517, σύμφ. Συμβίωσης 3.532, σύνολον 8.049. Διαζύγια θρησκευτικά 7.709, σύμφ. Συμβίωσης 777, σύνολον 8.486. Γεννήσεις 43.353 και θάνατοι 67.185 άτομα.

Τα φαινόμενα τρομάζουν, τα ρεαλίστα που πρόσφεραν ως εξειδικευμένες ντιρεκτιβες τις ατομικές ελευθερίες, απελευθέρωσης της γυναίκας, την κοινωνική ανάπτυξη, είχαν μέσα τους τα σπέρματα της απανθρωποποίησης και, αντί την ευτυχία και την ευημερία, εξόρισαν την αγάπη και έσπειραν το θάνατο.

Οι καιροί σου μενετοί, πρέπει να γίνει σάλπισμα, ικανό να αφυπνίσει κάθε ύπαρξη, οι πολιτικοί και οι θρησκευτικοί άρχοντες να ενεργοποιήσουν πάση θυσία την αγάπη ως πρώτη φροντίδα που δεν είναι μόνο λόγος, είναι πνεύμα, είναι ζωή, είναι βίωμα εμπλουτισμού και εμπειρία ουράνια που μεταλαμπαδεύει τις ανθρώπινες καρδιές. Είναι η απάντηση που έδωσε ο Χριστός στον «*πειράζων αυτόν*» νομικό. «*Αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εν όλη τη καρδία σου και εν όλη τη ψυχή σου και εν όλη τη διανοία σου, αυτή εστί πρώτη και μεγάλη εντολή, Δευτέρα δε ομοία αυτή· αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Εν ταύταις ταις δυσίν εντολαίς όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμονται*» (Ματθ. 22, 37-40).

συνέχεια από την 12η σελίδα

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ, ή... πώς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

- 4^ο μέρος
(για να μάθουμε πως πρέπει να είναι η παρουσία μας μέσα στο ναό)

Πνεύματος, αυτή δε η δόξα ήν αναπέμπομεν τη ίδια φύσει, ουδέν άλλο εστίν αλλ' η των προσόντων τη μεγαλειότητι της θείας φύσεως αγαθών ομολογία· ου γαρ εξ ημετέρας δυνατόμους τιμην προστίθεντη τη απιμήτω φύσει, αλλά τα προσόντα ομολογήσαντες την τιμήν επληρώσαμεν» (Ηρακλειανώ αιρετικώ 9, 10, Jaeger, VIII, II, 77).

Ερμηνεία: «*Η πίστη μας αγκαλιάζει ολόκληρη την Αγία Τριάδα, τον Πατέρα και τον Υίο και το Άγιο Πνεύμα. Και την πίστη μας την ακολουθεί, ως φυσική εξέλιξη, η δοξολογία του Μυστηρίου της θείας Αγάπης και η δοξολογική προσέγγιση και η ένταξη στην Εκκλησία με το βάπτισμα. Επόμενο είναι η δοξολογική λατρεία που προσφέρουμε στη μια φύση του Θεού, να αποτελεί ομολογία των αγαθών, που τα τρία Πρόσωπα της μιας Εότητας προσφέρουν σε μας. Εμείς, καθώς αναφέρουμε τη λατρεία μας και τη δοξολογία μας, δεν προσθέτουμε στην απιμήτη Φύση του Θεού κάτι από τη δική μας δύναμη, αλλά ομολογούμε τα θεία προσόντα και αππονέουμε, από τα βάθη της ψυχής μας, το σεβασμό, την τιμή και την αφοσίωση*».

Μετά την «*Ευλογημένη η Βασιλεία...*» ο λειτουργός ιερέας αρχίζει την αίτηση: «*Εν Ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν*» (με ειρήνη ως παρακαλέσουμε τον Κύριο). Οι τρεις πρώτες αιτήσεις είναι για την ειρήνη. Διότι η ειρήνη είναι το οξυγόνο, είναι ο καθαρός

αέρας, μέσα στον οποίο μπορεί να ζήσει ο άνθρωπος που είναι η Εκκλησία.

Μας καλεί ο λειτουργός του Παναγίου Μυστηρίου να διώξουμε από την ψυχή μας την ταραχή και τις βιοτικές μερίμνες και να μπούμε στο κλίμα της γαλήνης, για να κατορθώσουμε «*εν ειρήνη*» να αρχίσουμε το διάλογο της προσευχής μας, ώστε να συμμετέχουμε στη χαρά του ουρανού Δείπνου.

Μέσα στην Εκκλησία τίποτα δεν μπορούμε να πούμε και να κάνουμε χωρίς ειρήνη. Πρέπει πρώτα να είμαστε ειρηνικοί μέσα μας και μετά με τους άλλους, να εισφέρουμε την ειρήνη στην εκκλησιαστική κοινότητα και να αναμνήσουμε, «*εν ενί στόματι και μια καρδιά*» «*τό πάντημον και μεγαλοπρεπές*» Όνομα του μεγάλου Θεού.

Κάθε φορά που ο επίσκοπος έρχεται στο Ναό να χοροστατήσει, δεν ανεβαίνει αμέσως επάνω στο θρόνο, αλλά πρώτα στέκεται στο κέντρο του Ναού, κάνει το σημείο του Σταυρού, ευλογεί σταυροειδώς (μπροστά, πίσω, δεξιά και αριστερά) το λαό του Θεού λέγοντας μέσα του το «*Ειρήνη πάσι*» (κατά τον Ιερό Χρυσόστομο). Και μετά ανεβαίνει στο θρόνο.

Σε κάθε αίτηση της Μεγάλης Συναπτής (3), ή «*ειρηνικά*» απαιτεί ο ψάλτης αντί του λαού το: «*Κύριε, ελέησον*». Είναι μία σύντομη προσευχή, συμπτυκωμένη και περιεκτική, τα λέει όλα

και κάνει θαύματα.

Μέσα στο Ευαγγέλιο το συναντάμε αρκετές φορές και ο Χριστός ανάλογα με την καθαρότητα ή την πρόθεση απαντούσε:

• «*Κύριε, ελέησον μου τον υιόν, ότι σεληνιάζεται...*», ο δυστυχής πατέρας «*προσήλθεν αυτώ γονυπετών*» και ο Κύριος είδε την πρόθεσή του και έκανε το θαύμα (Ματθ. 17, 15).

• «*Ελέησον ημάς, Κύριε, υιός Δαυίδ*», φώναζαν οι δύο τυφλοί, και ο Χριστός «*σπλαγχνισθείς ήψατο των οφθαλμών αυτών*», και αμέσως ανέβλεψαν (Ματθ. 20, 30).

• «*Ελέησον με, Κύριε, υιέ Δαυίδ η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονιάζεται...*», και ο Κύριος αφού δοκίμασε την πίστη της, έκανε το θαύμα λέγοντας: «*Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις! Γεννηθήτω σοι ως θέλεις*» (Ματθ. 15, 22-28).

Υποσημειώσεις

(1) Το Αντιμήνιο είναι ένα ύψος 40x50 περίπου εκατοστών, είναι καθαιγιασμένο σε εκκλίσια ναού, η εικονογράφηση του αναπαριστά τον Επιτάφιο θρήνο, δηλαδή τη σκηνή λίγο πριν τον ενταφιασμό του Χριστού, είναι χρισμένο με Άγιο Μύρο και έχει σε κάποιο σημείο Άγια Λείψανα. Και χρησιμοποιείται σε όλους τους Ναούς, εγκαινιασμένους και μη.

(2) Ο λαός δια του ιεροψάλτου απαντά το «*Αμήν*», που σημαίνει το ευχετικό και βεβαιωτικό «*είθε να γίνει*», «*γίνονται*», ευχόμεστε με όλη μας την καρδιά, δηλαδή, αυτό που ελέχθη πριν, να γίνει πραγματικότητα.

(3) Συναπτή είναι σειρά από σύντομες αρχές που συνδέονται μεταξύ τους με τη φράση, «*του Κυρίου δεηθώμεν*» υπάρχει η μικρή με λίγες ευχές και η μεγάλη με πολλές ευχές.

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 3η συνέχεια από την 21η Ομιλία 12/4/1981

ιδού δίδωμι έκ τής συναγωγής του σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γινῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. (Αποκ. 3,9)

Παρά ταῦτα, εἶτε ποῦμε «ποιμαντική» εἶτε ποῦμε «ιεραποστολή», οὐσιαστικά οἱ ὅροι αὐτοὶ συμπίπτουν. Ἀπλῶς τούς ὀνομάζουμε διαφορετικά γιὰ κάποια διάκριση.

Τό βλέπουμε αὐτό εἰς τὰς Πράξεις: «Μετά δέ τινος ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπίσκεψόμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ πάσαν πόλιν ἐν αἷς κατηγγεῖλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσιν» (Πρ. 15, 36) Πᾶμε νὰ ἰδοῦμε, ἐκεῖ πού κάναμε τὴν ιεραποστολή μας, πᾶμε νὰ ἰδοῦμε, πῶς ἔχουν οἱ Ἐκκλησίες ἐκεῖ. Εἶναι καλά; Ὁρθοτομοῦν; Στέκονται καλά; Προοδεύουν;

Ἀλλὰ ὅταν πῆγαν γιὰ δεύτερη φορά, θὰ ἔπρεπε αὐτό νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ποιμαντικὸν ἔργον. Ἐν τούτοις, στὴ φρασεολογία μας λέμε: «Δευτέρα αποστολική περιόδια τοῦ ἀποστόλου Παύλου». Συνεπῶς εἶτε ποῦμε ποιμαντική εἶτε ιεραποστολή, στὴν πραγματικότητα αὐτὰ συμπίπτουν, μὲ μία ἐλαφρά μόνο, σὰς εἶπα, διάκριση.

Ἀλλὰ τόσο διότι τὰ μέλη τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας μεταφυτεύονται εἰς τὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, μὲ τὸν θάνατον –Πεθαίνουν οἱ ἄνθρωποι· φεύγουν ἀπὸ τὴν παρούσα ζωὴ· καταρτίζονται, προετοιμάζονται καὶ ἀποχωροῦν–, ὅσο καὶ διὰ τὴν ἀνάγκη τοῦ εὐαγγελισμοῦ νέων ψυχῶν, ἡ ιεραποστολή εἶναι ἀναγκασιότατη ὑπόθεσις τῆς Ἐκκλησίας μας. Θὰ λέγαμε ὅτι ἡ ιεραποστολή εἶναι ἐντολή αὐτοῦ τοῦ Κυρίου μας, καὶ μάλιστα εἶναι ἡ τελευταία Του ἐντολή.

Γράφει στοῦ κατά Ματθαῖον Εὐαγγελίου:

«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν (Ματθ. 28 1920) Πᾶτε καὶ κάμετε μαθητὰς ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάττουν ὅλα ὅσα παραγγέλματα σὰς ἔχω δώσει.

Καὶ εἰς τὰς Πράξεις, ὁ Κύριος λέγει:

«Καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς (Πράξεις α' 8) Καὶ θὰ εἰσθε μάρτυρές μου· μάρτυρες τοῦ βίου μου καὶ τῆς διδασκαλίας μου καὶ στὴν Ἱερουσαλήμ καὶ σ' ὅλη τὴν Ἰουδαία καὶ Σαμάρεια καὶ ἕως τὸ ἔσχατο σημεῖο τῆς γῆς.

Τί σημαίνει αὐτό;

Σημαίνει ιεραποστολή.

Τί ἄλλο σημαίνει;

Σημαίνει ὅτι ἡ ιεραποστολή εἶναι ἐντολή. Θὰ τὸ πῶ γι' ἄλλη μιά φορά: Ἡ ιεραποστολή εἶναι ἐντολή!

Ὅπως, ἀδελφοί μου, παίρνομε τίς ἐντολές «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου», «Οὐ κλέψεις», «Οὐ μοιχεύσεις», «Οὐ φονεύσεις», ἔτσι παίρνομε καὶ τὴν ἐντολή «Θά ἀσκῆσις ιεραποστολή». Ὅπως θὰ ἐξομολογεῖσθε ὅτι ἐκλεψες, ἐφόνευσες, ἢ ἔκανες ἀνηθικούς πράξεις, ἔτσι θὰ ἐξομολογηθῆς ὅτι δὲν ἤσκησες ιεραποστολή!

Ἄν ἀνοίξετε τὴν Καινὴ Διαθήκη, ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα ἕως τὴν τελευταία, θὰ βρῖσκετε διαρκῶς ἐντολές.

Ὅταν λέγη ὁ ἀπόστολος Παῦλος «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε» (Φιλιπ. 4, 4), δηλαδή «Νὰ ἔχετε τὴν χαρὰ τοῦ Κυρίου πάντοτε. Πάλι θὰ πῶ· νὰ χαίρεσθε», τί θὰ λέγατε; αὐτό εἶναι προαιρετικόν; ὅτι δηλαδή ἂν θέλω

ἔχω χαρὰ, ἂν δὲν θέλω δὲν ἔχω χαρὰ; Ὅχι· εἶναι ἐντολή.

Θὰ μοῦ πῆτε «Εἶναι ἐντολή νὰ ἔχω χαρὰ;...».

Ναί· εἶναι ἐντολή! Πρέπει νὰ εἶσαι χαρούμενος Χριστιανός! Ἐάν δὲν εἶσαι ὁ χαρούμενος Χριστιανός, σημαίνει ὅτι δὲν ἐγνώρισες τί σημαίνει «Εἶμαι Χριστιανός»· δὲν ἐγνώρισες τί σημαίνει «Εἶμαι σωσμένος ἄνθρωπος»· δὲν ἐγνώρισες τί σημαίνει ὅτι «Ὁ Θεός μου ἔδωσε προνόμιο, νὰ μὲ υιοθετήσῃ, νὰ γίνω κατὰ χάριν παιδί Του, καὶ νὰ μοῦ δώσῃ τὴν μακαριότητα». Ἄν λοιπὸν ἔχω αὐτὰ ὅλα καὶ ἔχω καὶ τὴν μεγάλη ἐλπίδα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, μπορῶ νὰ εἶμαι λυπημένος ἄνθρωπος;...

Τί λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Δέν λέγει «τῇ ἐλπίδι χαίροντες» (Ρωμ. ιβ' 12); Καὶ μόνο πού θὰ ἔχετε τὴν ἐλπίδα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ πετάτε ἀπὸ τὴν χαρὰ σας!... Δέν λέγει «τῇ πίστι χαίροντες», ἀλλὰ «τῇ ἐλπίδι χαίροντες»!

Διότι, ὅταν μοῦ ὑπόσχονται ὅτι θὰ μοῦ δώσουν ἕνα ἀντικείμενο, καὶ πιστεύω ὅτι θὰ μοῦ τὸ δώσουν, τότε αὐτό πού ἔχω ὀνομάζεται «πίστις». Ὅταν ὅμως χαίρω γιὰ τὸ ἀντικείμενο πού θὰ πάρω, τότε αὐτό δὲν ὀνομάζεται «πίστις», ἀλλὰ «ἐλπίδα». Καὶ ἡ ἐλπίδα δένεται μὲ τὴν χαρὰ. Ἡ ἐλπίδα εἶναι ἀρετή. Ἡ χαρὰ εἶναι ἀρετή. Εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ χαρὰ.

Θὰ τὸ φανταζόσαστε λοιπὸν ποτέ ὅτι τὸ νὰ χαίρωμαι εἶναι ἐντολή; Θὰ τὸ φανταζόσαστε;...

Πολὺ παραπάνω, ἀγαπητοί μου, εἶναι καὶ ἡ ιεραποστολή. Καὶ ὑπάρχει πλήθος ἄλλων πραγμάτων, πού δὲν μποροῦμε νὰ ὑποψιαστοῦμε ὅτι αὐτὰ μπορεῖ νὰ εἶναι ἐντολές.

Γι' αὐτὸ οἱ Χριστιανοί μας στέγνωσαν! Καὶ στέγνωσαν, ἐπειδὴ βλέπουν μόνον τίς δέκα ἐντολές. Μακάρι νὰ τίς ἐβλεπαν καὶ σωστά! Γιατί ἂν τίς ἐβλεπαν σωστά...

—Μὲ τὴν εὐκαιρία μάλιστα σὰς λέγω, ὅτι αὐριο, Δευτέρα —πρῶτα ὁ Θεός—,

θὰ ἀναλύσουμε τὴν ἐντολήν «Ὁὐ μοιχεύσεις», καὶ θὰ παρακαλέσω ιδιαίτερα ὅλους τούς νέους καὶ τούς ἄνδρας νὰ ἔλθουν. Δυὸ λέξεις εἶναι. Ξέρετε τί πλοῦτος καὶ τί ἔκτασις ὑπάρχει πάνω στοῦ θέμα αὐτό; Σὰς προσκαλῶ νὰ ἔλθετε αὐριο στὸν ἅγιο Στυλιανό. Ὅκτώ μὲ ἑννέα οἱ ἀπορίες, ἑννέα μὲ δέκα ἡ ὀμυλία. Νὰ φθάσωμε νὰ μὴν μᾶς χωρά. Νὰ γκρεμίσουμε τὰ ντουβάρια· νὰ ξεχειλίσουμε ἀπὸ τὸν ναό! Νὰ ἔλθετε. Μόνον ἄνδρες ὅμως· ὄχι γυναῖκες· ὄχι ὅτι δὲν δεχόμαστε τίς γυναῖκες· δὲν χωράει ὁ ναός. Ἐδῶ πῶς σὰς δεχόμαστε; Δέν χωράει ὁ ναός. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο.

Λοιπὸν ἐάν βλέπαμε ἔστω τίς δέκα ἐντολές σωστά, τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀντίρρηση, ἀγαπητοί μου. Δέν θὰ ὑπῆρχε ἀντίρρηση, γιατί πράγματι θὰ μπορούσαμε νὰ βαθύνωμε. Ἀλλὰ δὲν βαθαίνομε· τίς βλέπομε ζώφαλτσα.

«Τί; Οὐ μοιχεύσεις! Αἱ, ἐγὼ δὲν ἐμοίχευσα!» καὶ τελείωσε ἡ ἱστορία! Ἄλλο τώρα ἐάν ἀλώνισες στὴν πορνεία—γιατί νομίζεις ὅτι διαφέρει ἡ μοιχεία ἀπὸ τὴν πορνεία—, ἄλλο ἐάν ἀλώνισες σὲ πράγματα διαστροφῆς καὶ δὲν ξέρω σὲ τί ἄλλο, ἄλλο ἐάν τὰ μάτια σου ἀλώνισαν δὲν ξέρω πού καὶ πῶς, καὶ σὲ τί λιβάδια βόσκουν τὰ μάτια σου καὶ οἱ ἐπιθυμίες σου καὶ ἡ καρδιά σου... Καὶ μετά λές ὅτι δὲν ἐμοίχευες! Ἄχ, ἀγαπητοί μου! Ἐάν μπορούσαμε νὰ ξέρωμε... Ἄν μπορούσαμε... Ἄς εἶναι. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο γίνονται οἱ ὀμυλίες, ἔ; Γι' αὐτὸ τὸν λόγο: Νὰ ἀφυπνιζώμεθα. Λοιπὸν ἐπανερχομαι.

Καὶ πρὸς ποίους ἐδόθη ἡ ἐντολή τῆς ιεραποστολῆς, ὅταν ὁ Κύριος εἶπε «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη»; Δέν βλέπομε κάπου νὰ λέγη «ἐντέλλομαι ὑμῖν». Λέγει ἀπλῶς «Πηγαίνετε». Ἐντολή εἶναι. Προσέξτε! Ἐντολή εἶναι! Πρὸς τούς ἑνδεκα ἐδόθη; Καὶ μετά τὴν ἔξοδο τῆς ζωῆς τῶν ἑνδεκα—ἡ τῶν δώδεκα, ἂν θέλετε, πιὸ ὕστερα—Μαθητῶν, δὲν θὰ εἶχαμε κατάργησι καὶ ἀτόνισι τῆς ἐντολῆς; Μήπως ἡ ἐντολή

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

τῆς ιεραποστολῆς εἶναι μία ἐντολή πού ἀφοροῦσε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ εἶναι περιστασιακοῦ χαρακτήρος;

Ἀσφαλῶς ὄχι, ἀγαπητοί μου. Ἀπλούστατα ἡ ἐντολή τῆς ιεραποστολῆς δίδεται πρὸς πάντας ἀνεξαίρετως τούς Πιστούς. Ὅπως ἡ ἀγάπη, ἔτσι καὶ ἡ ιεραποστολή· εἰς τὸ πρῶτο στάδιό τους δίδονται ὡς ἐντολές.

Ὅταν λέγη «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου», αὐτὸ εἶναι ἐντολή. Κι ὅταν λέγη «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου», αὐτὸ ἐντολή.

Γιὰ σκεφθῆτε τώρα νὰ πῆ ὁ σύζυγος εἰς τὴν σύζυγόν του: «Σοῦ δίνω ἐντολή νὰ μὲ ἀγαπᾶς!» «Τί λές ἐκεῖ! —θὰ πῆ ἐκείνη— Τὸ νὰ σὲ ἀγαπῶ εἶναι θέμα ἐντολῆς ἢ εἶναι κάτι τὸ αὐθόρμητο; Δημοιούργησέ μου προϋποθέσεις, νὰ σὲ ἀγαπῶ. Ἐντέλλεσαι νὰ σὲ ἀγαπῶ;...».

Φαίνεται παράξενο λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, νὰ μᾶς δίνη ὁ Θεός ἐντολή νὰ ἀγαπᾶμε. Ἐ, λοιπὸν· αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο στάδιον. Ἀπὸ τὴν στιγμή πού θὰ πάρῃς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀγαπᾶς, κατόπιν αὐτοῦ δὲν θὰ μείνης ἐκεῖ· θὰ προχωρήσῃς στοῦ δεύτερο στάδιο· θὰ σοῦ γίνη ἀνάγκη νὰ ἀγαπᾶς.

Ἔτσι καὶ ἡ ιεραποστολή. Ἀπὸ τὴν στιγμή πού θὰ ἀρχίσῃς νὰ ἐφαρμόζῃς τὴν ἐντολή καὶ νὰ ὀμιλῆς διὰ τὸν Χριστόν, μετά δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκη τῆς ἐντολῆς· θὰ σοῦ γίνη ἀνάγκη νὰ ἀσκῆς ιεραποστολή (Α' Κορ. 9, 16).

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 93^ο

Ἡ εφημερίδα μας σε συνέχεις
θα δημοσιεύει τὴν «Ὁρθόδοξη Δογματική»
πρὸς ἐδραίωση τῆς Ὁρθοδόξου Πιστεῶς μας

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

του πρεσβυτέρου
Ευστάθιου Κολλᾶ Ὁρθόδοξος Θεολόγος,
ἐκκλ/κος συνήγορος, ἐπίτιμος πρόεδρος ἐρημ. κληρου ΕΜᾶδος

Β. Το Ἀρχιερατικὸν Αξίωμα τοῦ Χριστοῦ.
Καταλλαγή (Σταυρός, Θυσία, Βάσανα: Ὁ Χριστός δὲν ἴταν μόνον σοφὸς διδάσκαλος, δὲν ἐδίδαξε μόνον τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ τὴν ἐζήσῃ).
Τὸ ἀμεταβίβαστον τῆς Ευθύνης: Μεταξύ των ἀνθρώπων ὑπάρχει κοινωνία, ἐπικοινωνία. Ἐπικοινωνῶ (= Μεταβιβάζω, μεταφέρω ἐγὼ κάτι σὲ κάποιον ἄλλον). Μόνον στὴν ἐννοία τῆς ευθύνης δὲν ὑπάρχει μεταβίβαση. Ἡ ευθύνη εἶναι ἀμεταβίβαστη καὶ τὴν ζεῖ ὁ ἄνθρωπος μόνος του. Ὅλη ἡ προσωπικὴ ὑπαρξὴ τοῦ καθενός ἴσταιτο στο αἶσθημα τῆς ευθύνης. Μία μητέρα λ.χ. εἶναι συνένοχη καὶ συμπάσχει γιὰ τὸ παιδί τῆς ἐπειδὴ ἔκανε κάποιο φόνον. Δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ πάρει τὴν ευθύνη τὸ φονιά. Ἐχει ἐν μέρει ευθύνη διότι δὲν πρόσεξε τὸ παιδί τῆς.

Σχετικὴ μεταβίβαση τῆς ευθύνης γίνεται στὴν περίπτωση τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολόγησις καὶ στὴν Ψυχιατρική. Ὁ ἐξομολογούμενος ἀδειάζει ὅλη τὴν ψυχικὴ τοῦ ἀρρώστεια

(ἐγκλημα, πάθη σαρκικά, κλπ), στὸν πνευματικὸ καὶ ἀντίθετα ὁ πνευματικὸς μεταβιβάζει σ' αὐτὸν ὅλη τὴ δική του ψυχικὴ υγεία. Συνυπάρχει, συζεῖ, συμπάσχει μὲ τὸν ἐξομολογούμενο. Ὁ ἕνας παίρνει τὴν κατάστασιν τοῦ ἄλλου, ὥστε πολλές φορές ὁ πνευματικὸς νὰ ἀρρωσταίνει. Βέβαια αὐτὸ γίνεται μόνον μετά ἀπὸ πολλὴ ἀγάπη πρὸς τὸν ἀμαρτωλὸ καὶ τὸν ἀρρωστο, ὁ ὁποῖος τοῦ μεταβιβάζει ὅλη τὴν ἀσθενεία του καὶ ξαλαφρώνει. Ὁ ψυχίατρος κάνει, προσποιεῖται, πῶς ἀγαπᾶ τὸν ἀσθενή του.

Τὸ νόημα τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅτι γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ ἀσθενὴς ἄνθρωπος, ἐγίνε κάποιος ἄλλος ἀσθενής, ὁ Χριστός. Γιὰ παράδειγμα; Ὅταν τὸ παιδί μίας μητέρας εἶναι ἐγκληματίας καὶ ἡ μητέρα ζητεῖ νὰ πεθάνει αὐτὴ ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ τῆς, καὶ πεθαίνει τελικὰ, τότε ἡ μὴνα παίρνει τὴ συνέπεια τῆς ἐνοχίας, τὸ θάνατο, ἀλλὰ ἡ ἐνοχία δὲ φεύγει ἀπὸ τὸ φονιά, τὸ παιδί τῆς. Στὴν ἐννοία των πραγμάτων, ὅλα

εἶναι μεταβιβάσιμα. Στὰ πρόσωπα ὑπάρχει μερικὴ μεταβίβαση (στὰ κρατικὰ ὄργανα, στὰ νήπια, κλπ).

Τὰ στοιχεῖα τῆς ευθύνης εἶναι ἀμεταβίβαστα, διότι συνοδεύονται μὲ τὸ Εγὼ, τὸ πρόσωπον. Στὴν περίπτωση τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχει κάτι τὸ μοναδικόν; Ὁ Θάνατός Του εἶναι ἀντιπροσωπευτικὸς γιὰ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ἀν κατὰ βάση, ὡς ἐλέχθη, δὲ μεταβιβάζονται τὰ τῆς ευθύνης τοῦ ἐνός πρὸς τὸν ἄλλον. Ἡ Χριστιανικὴ αὐτὴ διδασκαλία εἶναι Μοναδική.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε τὸ νόημα τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς θυσίας, πρέπει νὰ δοῦμε ποῖοι εἴμαστε ἐμεῖς; Ἐμεῖς εἴμαστε:

α) Ἀμαρτωλοὶ καὶ χωρισμένοι ἀπὸ τὸ Θεό, ἀπὸ τὴ ΖΩΗ, ὅποτε τέρμα μας εἶναι ὁ θάνατος, ἀφοῦ εἴμαστε μακριὰ ἀπὸ τὴ ΖΩΗ.

β) Ὁ Χριστός εἶναι, ἐγίνε, ἄνθρωπος, σάρκα ὡς καὶ ἐμεῖς. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ

Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεός ἦν ὁ Λόγος... καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ θεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας» (Ἰωάν. 1, 1-14). Ἀλλὰ, ὁ Χριστός, εἶναι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος, ἀν καὶ ἐγίνε ἄνθρωπος, ὅπως καὶ ἐμεῖς δὲν ἐζήσῃ, ὅπως ἐμεῖς, μέσα στὴν ἀμαρτία (= στὴν ἐχθρότητα πρὸς τὸν Θεό, «τις ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; Εἰ δε ἀλήθειαν λέγω, διατί μεις οὐ πιστεύετε μοι;»), (Ἰωάν. 8, 46), ἀλλὰ μὲ τὴν ὑπακοή Του πρὸς τὸν Θεό Πατέρα μέχρι θανάτου, «καὶ οὐκ ἐπὶ εὐφροσύνης ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπὸ ἡμῶν μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυροῦ» (Φιλιπ. 2, 8).

γ) Ἀν καὶ ἴπο ἀθῶος καὶ ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἐδικαιοῦτο, δὲν ἔπρεπε, νὰ τιμωρηθῆ, ἐν τούτοις καταδικάζεται, ὅπως ἔπρεπε δικαίως ἐμεῖς νὰ πάθουμε.

(Συνεχίζεται)

συνέχεια από
προηγούμενο φύλλο

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Αναλαμβάνοντας τον αρχιεπισκοπικό θρόνο ο Ιερώνυμος Α΄ μία από τις πρώτες ενέργειές του ήταν να καθαρίσει την Εκκλησία από τα μιάσματα, να εφαρμόσει τους Ιερούς Κανόνες που δεν επιτρέπουν σε άτομα “διαβεβλημένα” και σε πρόσωπα με “βεβαρημένο” παρελθόν να παρεδρεύουν στο Πανάγιο Θυσιαστήριο. Δέχθηκε με διακριτικότητα τις σοβαρές καταγγελίες, έβγαλε στο αυλάκι τις ανακρίσεις και παρέπεμψε στα εκκλησιαστικά Δικαστήρια εκείνους για τους οποίους προέκυπταν στοιχεία ενοχοποιητικά. Τα αποτελέσματα ήταν ενθαρρυντικά, περί τους τριακόσιους κληρικούς καθαιρέθηκαν, ήταν αυτοί που ντρόπιαζαν τον εαυτόν τους και την Εκκλησία.

Η πλειοψηφία από αυτούς είχε παραπτώματα βαρύτατα, που πρόσβαλαν και αυτόν ακόμα τον ανδρισμό, που σύμφωνα με τους Ιερούς Κανόνες τους απέκλειαν από την ιεροσύνη. Δύο Αρχιερείς καταδικάστηκαν από το Εκκλησιαστικό Δικαστήριο και οκτώ παραιτήθηκαν για “λόγους υγείας”!

Τότε οι φαύλοι συνασπίστηκαν και έπεσαν πάνω του να τον κατασπαράξουν. Οι Αρχιερείς που θα έπρεπε να αισθάνονται ταγμένοι και προσηλωμένοι στην υπηρεσία της αλήθειας και της δικαιοσύνης, βρήκαν την ευκαιρία και άρχισαν να φωνάζουν, έσφιγγαν τις γροθιές και στρέφονταν στον αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Α΄ (Κοτσώνης) για τον Α.Ν. 214/67 που υπέβαλε η δικτατορία και απέβλεπε στη γρήγορη κάθαρση της Εκκλησίας με την αιτιολογία “την έξωθεν καλή μαρτυρία”, και απέκλειε τη δυνατότητα στον κατηγορούμενο το δικαίωμα της Έφεσης, και τούτο κατά τους δικτάτορες, η έφεση και οι αναβολές τραβούσαν σε μακρόν χρόνου, και ήταν εις βάρος της κάθαρσης.

Όλα αυτά τα φόρτωσαν σκοπίμως και τεχνηέντως στον αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο. Η ιστορία όμως είναι σκληρός και αδυσώπητος μάρτυρας και έχει αποθηκέψει γεγονότα που ξεπερνούν τα όρια της ανθρώπινης φαντασίας, για αυτό θα θυμίσουμε τι είχε συμβεί. Ο μακαριστός Τρίκκης Διονύσιος στο ημερολόγιό του γράφει:

19-7-1967. «*Η υπόθεσις του Ελασσώνος μας ξεσήκωσεν. Διεκόψαμεν την λουτροθεραπείαν και αναχωρήσαμεν την 8π.μ. εφθάσαμεν περί την μεσημβρίαν εις Αθήνας...*»

20-7-1967. «*Μετά πολύωρον σύσκεψιν, Προέδρου και Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως και του Υπουργού Παιδείας και Μακαριωτάτου προς μελέτην του καθαρισμού της Εκκλησίας απεφασίσθη να αναλάβη το έργο αυτό η Εκκλησία θέτουσα εις λειτουργίαν τον μηχανισμόν της εκκλησιαστικής Δικαιοσύνης.*»

Είναι δύσκολον και βαρύ το έργον. Αλλ' ούτε δειλία χωρεί, ούτε δισταγμός. Θα πάμε εμπρός και ο Θεός βοηθός.»

Η κυβέρνηση θεωρούσε την κάθαρση στον κλήρο ως **μείζον θέμα** προτεραιότητας και αυτό αποδεικνύεται από το ότι η σύσκεψη έγινε στην αρχιεπισκοπή και κράτησε πάνω από οκτώ (8) ώρες. Σ' αυτή συμμετείχαν ο Πρωθυπουργός Κων. Κόλλιας (Πρόεδρος του Αρείου Πάγου), ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Γρ. Σπαντιδάκης (Στρατηγός), και ο Υπουργός Παιδείας Κων. Καλαμποκιάς (Αρεοπαγίτης). Απαιτούσαν από τον

αρχιεπίσκοπο να συγκατατεθεί, ώστε να προχωρήσει η πολιτεία στην κάθαρση (αποσηματισμούς & ξυρίσματα) μεγάλο αριθμού κληρικών, ιδιαιτέρως μητροπολιτών για τις γνωστές τους ιδιορρυθμίες.

Ο Αρχιεπίσκοπος αντέδρασε και δε δέχθηκε κάτι τέτοιο και για να εκτονωθεί η κατάσταση, ζήτησε πίστωση χρόνου να ενημερώσει την Ιερά Σύνοδο και να μελετήσει ο ίδιος το πρόβλημα καθ' όσον ήταν αρχιεπίσκοπος μόλις δύο μηνών.

Τελικά με δυσκολία έγιναν δεκτές οι θέσεις και απόψεις του αφήνοντας στην Εκκλησία την πρωτοβουλία να κάνει την κάθαρση με το Νόμο 5383/1932 του Γεωρ. Παπανδρέου δίνοντας τη δυνατότητα στον κατηγορούμενο να υπερασπισθεί τον εαυτό του με όλα τα μέσα. Έθεσαν έναν όρο οι δικτάτορες να μην έχει δικαίωμα έφεσης ο καταδικαστής

Για το θέμα αυτό ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος στην έκθεση των πεπραγμένων προς την Ιεράν Σύνοδον της Ιεραρχίας το 1972, αναφέρει: «...*επειδή δε λόγος περί του Νόμου 214/1067, ενώπιον του Θεού και του της Εκκλησίας ημών ευσεβούς πληρώματος δεν διατάζομεν να διακηρύξωμεν, ότι ούτος οφείλεται εις επίμονον αντίστασιν ημών. Διότι εάν δεν εισηκουόμην υπό της Κυβερνησεως-πρέπει δε να αποκαλυφθή, ότι εχρειάσθη αρκετός κόπος δια να επιτευχθή τούτο- η πολιτεία ήτο αποφασισμένη να εφαρμόση πολύ ριζοσπαστικότερα μέτρα.*»

Ο αποκλεισμός της Έφεσης ήταν πραγματικά ένα μειονέκτημα. Και ο ίδιος ο Ιερώνυμος αγωνιζόταν να το τροποποιήσει μέσα στα πλαίσια του Νομοσχεδίου «περί Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων» που είχε ετοιμάσει – και τον αναφέρουμε πιο κάτω – αλλά ο Νόμος ήταν δημοκρατικότατος σε σχέση με τα συγκρινόμενα νομοθετικά τερατουργήματα της Σεραφειμικής και Ιωαννιδικής φατρίας, διότι ο Α.Ν. 214/67 δεν καταργούσε τις προδικαστικές διαδικασίες και δε σκηνοθετούσε δίκη παρωδία. Ο κατηγορούμενος διατηρούσε όλα τα δικαιώματά του που τα οριοθετούσαν με ακρίβεια και με σεβασμό οι Ιεροί Κανόνες. Με διάκριση εξετάζονταν οι μάρτυρες κατηγορίας και υπεράσπισης. Με σεβασμό ακούγονταν η απολογία του κατηγορουμένου. Με προσοχή ερευνούσαν τις αιτήσεις εξαίρεσης δικαστών για να μην υπάρχει υπόνοια μεροληψίας και με αγάπη και πόνο διασκέπτονταν το δικαστήριο, πριν εκδώσουν την απόφασή τους.

Κανένας δε δικάστηκε και δεν καταδικάστηκε δίχως να ακουστεί, δίχως να υπερασπιστεί τον εαυτό του και να κλονίσει τις κατηγορίες που ήταν εις βάρος του.

Και κάτι ακόμα αξιοσημείωτο που πρέπει να γνωρίζει ο πιστός λαός του Θεού είναι, ότι ο Σεραφείμ Τίκας, μητροπολίτης Ιωαννίνων τότε, διατέλεσε επί 5 χρόνια Πρόεδρος της Μονίμου Συνοδικής Επιτροπής επί του Τύπου, επί Αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου Α΄, και προέδρευε των Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων του Α.Ν. 214/67 και δεν έβγαλε όλα τα χρόνια άχνα, δεν τον κατηγορήσε και δεν αρνήθηκε να τον εφαρμόσει. Δίκαιε και ξαναδίκαιε με αυτό το Νόμο.

Όταν ανέβηκε όμως στον αρχιεπισκοπικό θρόνο, τότε θυμήθηκε ότι ο Νόμος 214/67 ήταν έκτακτα ιεροδικεία ή “στρατοδικεία” και έδωσε το σύνθημα να συ-

νταχτούν μαζί του οι “πικραμένοι” – που ο ίδιος ως πρόεδρος τους “πίκρανε”! – για να αποκαταστήσουν την “Κανονική τάξη” στην Εκκλησία για να εξουδετερώσουν το Νόμο 214/67. Η θύελλα που ξεσήκωσε, ήταν αντάρα, κοπετός, ιερός πόλεμος.

Το κακό που έγινε στην ελληνική Εκκλησία είναι ανυπολόγιστο, διότι για να εδραιωθεί, επανέφερε όλους τους “πικραμένους” και “βρωμερούς” στο Ιερό Θυσιαστήριο με τιμές και δόξες και αρκετούς τους ανύψωσε στο ύψιστο αξίωμα της αρχιεροσύνης. Παλαιοί και νέοι με τα ίδια κουσούρια συνασπίστηκαν, έκαναν μέτωπο, φώναζαν “ζήτω” στον προκαθήμενο Σεραφείμ και το επιτελείο του, συγκροτούσαν ομάδες κρούσης και αγωνίζονταν “από κοινού” να καλύπτουν τις πομπές για να εξασφαλίσουν τη νομή της εξουσίας.

Ο λαός δε μάθαινε την αλήθεια, δεν έχει τρόπο να πληροφορηθεί, αφού ο Τύπος ήταν κατευθυνόμενος, διάβαζε μόνο τα συνθήματα, έβλεπε τα κροκοδείλια δάκρυα, αντίκριζε την υποκριτική αγανάκτηση. Και σαν να μην έφτανε που τους επανέφεραν “εν τιμή” όλους αυτούς τους σπιλάδες, επί πλέον τους κόσμησαν και με το παράσημο των εξαιρέτων πράξεων, τους ονόμασαν αντιστασιακούς, αντιερωσυμικούς, αντιευνεβιστές και δε συμμαζεύεται.

Ο αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ και οι φίλοι του της “Πρεσβυτέρας Ιεραρχίας” ως και οι νέοι αναρριχόμενοι αρχιερείς δεν είχαν ανάπαυση, τους έτρωγε το σαρακι με ένα χρηματοκιβώτιο που υπήρχε κλειδωμένο σε κάποιο γραφείο της Ιεράς Συνόδου. Μέσα σ’ αυτό το χρηματοκιβώτιο ήταν το απόρρητο αρχείο της Ιεράς Συνόδου με καταγγελίες σοβαρές που ιστορούσαν πτυχές αισχύνης, ντοκουμέντα αρχιερατικών αθλιότητων, αποδεικτικά στοιχεία για αδυναμίες εκλεκτόρων, ιστορικά περιστατικά που αποκάλυπταν το ήθος του επισκοπικού σώματος με ανομίες και ντροπές.

Το κλειδωμένο χρηματοκιβώτιο για να ανοιχτεί χρησιμοποιούσαν δύο κλειδιά, το ένα το κρατούσε ο εκάστοτε αρχιεπίσκοπος και το άλλο ο αρχιγραμματέας της “Διαρκούς Ιεράς Συνόδου” – που εκείνη την εποχή ήταν ο αρχιμανδρίτης Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης που για τις “θεάρεστες” υπηρεσίες του αναβαθμίστηκε από τον Σεραφείμ σε μητροπολίτη Δημητριάδος και μετέπειτα και αρχιεπίσκοπος –. Ούτε ο αρχιεπίσκοπος μπορούσε να το ανοίξει μόνος του, ούτε ο Χριστόδουλος. Σε οποιαδήποτε πρόσβαση στο αρχείο θα έπρεπε να βρίσκονται και οι δύο μαζί και επί πλέον να καταγραφεί στο ειδικό απόρρητο πρωτόκολλο η κάθε διακίνηση εγγράφων.

Αυτό το αρχείο λειτουργούσε στη συνείδησή τους σαν ωρολογιακός εκρηκτικός μηχανισμός, ικανός να τους ανατινάξει στον αέρα. Η ανησυχία, ο φόβος, η υποψία ότι μπορεί κάποια μέρα να γίνει χρήση από κάποιους, δεν τους άφηναν να ηρεμήσουν.

Όταν ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος παραιτήθηκε, αποσύρθηκε στο πατρικό του σπίτι στο νησί της Τήνου και τους γνωστοποίησε ότι θα παραδώσει όλο αυτό το εμπιστευτικό υλικό μετά την ενθρόνιση του νέου αρχιεπισκόπου, με πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής. Αυτό τους αύξησε τον πυρετό και τους

ανέβασε την ένταση και το φόβο, διότι θα επισημοποιούσε και θα γνωστοποιούσε την ύπαρξη απόρρητων καταγγελιών και ίσως έφερνε στη δημοσιότητα βυτία “λυμάτων”.

Ο Σεραφείμ και όλη η παρέα ήθελαν να τελειώνουν με αυτή την ιστορία, να εξαφανίσουν τις καταγγελίες, να καταστρέψουν τα επιβαρυντικά στοιχεία και να απαλλάξουν τους “κουσουράτους” από το πλέγμα του τρόμου. Γι’ αυτό οι συσκέψεις τους ήταν επανωτές η μία μετά την άλλη. Τους ρίχθηκε η ιδέα να καλέσουν εισαγγελέα και τεχνίτη κλειδαρά για να το ανοίξουν μπροστά στον εκπρόσωπο της δικαιοσύνης. Η άποψη αυτή απορρίφθηκε, διότι ο εισαγγελέας θα κατέγραφε το περιεχόμενο του αρχείου και θα τους υποχρέωνε να το διαφυλάξουν απαραχάρακτο.

Έγινε πρόταση να το ανατινάξουν αλλά φοβήθηκαν τι ζημιά μπορεί να προκληθεί. Και κατέληξαν να καλέσουν κλειδαρά και τεχνικό με οξυγόνο που αυτοί δε θα ζητούσαν την καταγραφή των εγγράφων και ούτε θα έβαζαν κάτω από το πρωτόκολλο επίσημα την υπογραφή τους. Έτσι και έγινε.

Ο κλειδαράς ήρθε, πάλεψε και δεν το κατόρθωσε, και τότε ήρθε ο άνθρωπος με το οξυγόνο, έκοψε τα χονδρά σίδερα και άνοιξε την πύλη του μυστηρίου θαλάμου. Και τότε έγινε “το έλα να δεις”, όρμησαν στους φακέλους, άρπαξαν τα χαρτιά, τα κλωθογύριζαν στα χέρια τους, έψαχναν για φωτογραφίες και έμαθαν για τις καταγγελίες. Οι ένοχοι, με τη σύμφωνη γνώμη του Σεραφείμ, έπιασαν τα χαρτιά που τους αφορούσαν και τα ξέσκισαν. Μερικοί αναπαύτηκαν, διότι πίστεψαν πως έσβησαν το ιστορικό τους. Άλλοι ανησύχησαν, γι’ αυτό που συνέβη, παρ’ ότι προσπάθησαν να το κρατήσουν μυστικό. Οι εκκλησιαστικοί δημοσιογράφοι που μπαϊνόβγαίνουν στο Συνοδικό κτίριο, έγραφαν ολόκληρα σεντόνια ειδήσεις, έπαιρναν συνεντεύξεις και συναγωνίζονταν στην καταχώρηση επαίνων. Δεν βρήκαν να γράψουν ούτε μια αράδα για τη γκανγκστερική επιδρομή στο μυστικό αρχείο της Εκκλησιαστικής Αρχής.

Οι συνοδικοί διάδρομοι αναμετάδωσαν το περιστατικό και το κουτσομπολιό δούλεψε μάλιστα πολύ χρωματισμένο και αλατισμένο.

Όποιος σοβαρός άνθρωπος, δημοσιογράφος, ιστορικός ή μελετητής αναδιφήσει στους τόμους των εφημερίδων εκείνης της εποχής, δε θα βρει καμιά πληροφορία, καμιά ιστόρηση των γεγονότων, κανένα σχόλιο.

Η σιωπή τους ήταν μια επιλήψιμη δημοσιογραφική πράξη, ήταν μια σκόπιμη καταπάτηση των δημοσιογραφικών όρκων, ήταν μια προδοσία στην καθαρή ενημέρωση.

Αυτά έγιναν στον ευαίσθητο τομέα της εκκλησιαστικής διοικήσεως και δικαιοσύνης με την ανάληψη του αρχιεπισκοπικού θρόνου από το Σεραφείμ και δυστυχώς αυτά συνεχίζονται μέχρι τις μέρες μας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ: Αποσπάσματα από την εισήγηση του μακαριστού Αρχιεπ. Ιερωνύμου “περί των Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων” στην Ιερά Σύνοδο. Ήταν μια προσφορά στους ιερείς της Ελλαδικής Εκκλησίας που τους δυνάστευε η δεσποτική αυθαιρεσία.

ΑΝΤΕ...! και στα δικά μας

Η κακοδιαχείριση στα της Εκκλησίας είχε γίνει στεγανό άτυπο καθεστώς. Όπου δεσπότης ή πάπας διαχειρίζονταν οικονομικά ήταν απλησίαστοι. Κανείς δεν τους άγγιζε, επικρατούσε πλήρης ασυδοσία, φόβος και τρόμος του ελεγκτή μη "μαυρίσει". "Το ράσο είναι σαν το κάρβουνο - έλεγαν - ή αν ακουμπήσεις θα λερώσεις ή αυτό, αν σ' ακουμπήσει πάλι θα λερώσεις". Γιαυτό όλοι... εφαρμόζαν τη ρήση: "Μη μου άπυτο".

Τα τελευταία χρόνια για να μη λερώνουν τα χέρια οι εισαγγελείς άλλαξαν ρότα, φόρεσαν γάντια και έβαλαν μπρος το ανακάτεμα στους σωρούς με τα κάρβουνα για να διαπιστώσουν την καταλληλότητα και την καθαρότητα.

Στο ανακάτεμα που έκαναν, βρέθηκαν μπροστά σε απρόβλεπτες καταστάσεις, σε μεθόδους για ιερωμένους - λειτουργούς του Υψίστου - πρωτόγνωρης εφευρετικότητας.

Προ ημερών (20-11-2020) είχαμε ακόμα μια καταδίκη ιερωμένου (Αρχιμανδρίτη) σε 16 χρόνια και 6 μήνες, χωρίς δικαίωμα αναστολής και θα οδηγηθεί στη φυλακή για την υπόθεση του Γηροκομείου των Αθηνών.

Οι κατηγορίες! Αυθαιρεσίες και αδιαφανείς διαδικασίες στα οικονομικά του Γηροκομείου. Για ένα ποσό των 10 εκατομμυρίων που αναλήφθηκαν από λογαριασμούς για διάφορους σκοπούς του ιδρύματος με μη νόμιμες διαδικασίες και επιπλέον εντοπίστηκε και ένα ποσό 200 χιλ. ευρώ που δε δικαιολογούνταν από τα

εισοδήματα που δήλωναν.

ΑΝΤΕ...! και στα δικά μας, άρχισαν πολύ να εύχονται. Μήπως πάρουμε και μεις σειρά από κάποιον Εισαγγελέα που θα θελήσει να ανακατέψει τα κάρβουνα. Όχι βέβαια - μη τρέξει ο νους σας - για κάτι πολύ, πολύ σοβαρό! Αλλά για τις εισπράξεις της Αγίας Παρασκευής **24 χρόνων** που δεν ήταν και πολλές, περίπου 400.000 ευρώ επίσημα το χρόνο = **9.500.000 Ευρώ**.

Για τις εισπράξεις 24 χρόνων για ανύπαρκτες κατασκευές **2.000.000 ευρώ**.

Για τις εισπράξεις 24 χρόνων για ανύπαρκτα ευαγή ιδρύματα **3.500.000 ευρώ**,

Για τις εισπράξεις 24 χρόνων για ανύπαρκτη πνευματική δράση, **4.500.000 ευρώ**.

Για τις εισπράξεις 24 χρόνων για τον "επιούσιο". Τη "Λογία Φ.Α." κλπ.

Για τις πωλήσεις ακινήτων, για τα ενοίκια από το κληροδότημα "Κρίκη", για τις κρατικές επιδοτήσεις, για τις δωρεές, κατασκευή και τροφεία του Ορφανοτροφείου, για τα βακούφικα, για τα εφημεριακά, για την Αγία Ζώνη και άλλα προσκυνήματα και... βάλτε.

Και μη μας πείτε "άγιο" δέσποτα Ιερώνυμο ότι τώρα πέθανε ο Ιγνάτιος και τελείωσε, τα πήρε στον τάφο! Κάνετε μεγάλο λάθος και εσείς και αυτοί που μοιρολογούσαν το θρηνητικό άσμα. Ανακουφίστηκαν προς στιγμή με το μεγάλο τάφο που έκαναν και μπορεί να τα βολέψουν όλα μέσα. Αυτά όμως θα βγουν σιγά-σιγά και θα εμφανιστούν, γιατί είναι του ρακένδυτου, του πεινασμένου, το υστέρημα του φτωχού, το σφετερισμένο ευρώ του ορφανού, ο πόνος του αρρώστου...

Ερχόμενος "άγιο" δέσποτα ζητήσατε ανοχή από τους Λαρισιαίους **100 ημέρες** να βάλετε - όπως είπατε - τάξη. Ξεπεράσατε τις **800 ημέρες** και αντί τάξη, επικρατεί αταξία. Ο ειδικός Οικονομικός Διευθυντής που μας φέρατε αποδείχθηκε λίγος για το έργο που του αναθέσατε! Εκτός, αν η αποστολή του είναι να βοηθήσει τον **"ΕΙΔΙΚΟ ΣΚΟΠΟ"**!

Ο ΤΥΡΝΑΒΟΣ, ευχαριστεί και ευχωνομεί

Λάβαμε επιστολή από ανθρώπους του Τυρνάβου που είχαν πάρει την πρωτοβουλία να σώσουν τα ακίνητα της Παναγίας Φανερωμένης, τα οποία είναι παρακαταθήκη από δωρεές - τάματα ευσεβών ανθρώπων.

Το στραβό διορθώθηκε, το ληστεμένο παγκάρι γέμισε, τα χρέη πληρώθηκαν και έμεινε και προίκα στο ναό.

Τα **"λίγα"** δανεικά (!) (περί τα 80.000,00 ευρώ) των ναών μετατράπηκαν σε αγύριστα.

Παρ' ότι εμείς γράφαμε, η ομάδα του επισκοπείου υπό την εμπνευσμένη "καθοδήγηση" του Ιγνατίου, ούτε άκουγε, ούτε έβλεπε. Είχε βρει Μεσονύκτιο καταφύγιο στον Τυρνάβο, καλοστρώνονταν, καλοέτρωγαν, καλοέπιναν και στο τέλος καλογλυκαίνονταν με το "σιχτίρ πιλάφι", τη φημισμένη τσιγκοπουτίγκα. Και για όλες αυτές τις ιερές παροχές κάλυπταν τον προιστάμενο του Ναού, νεαρό ιερομόναχο.

Για το λογαριασμό; Άμα ρωτάτε! Αυτός πληρώνονταν απ' τα μυστικά κονδύλια δηλαδή από το κεράκι του κεράκι του πιστού λαού. Γι' αυτό ίσως δεν περίσσευαν χρήματα για να πληρώνουν τις υποχρεώσεις του ναού.

Εμείς τους πρωτεργάτες του Τυρνάβου τους ευχαριστούμε που αναγνώρισαν ότι η μικρή μας αυτή εφημερίδα ("ΑΓΩΝΑΣ") και το τοπικό ιστολόγιο **"Paidis.com"** συνετέλεσαμε, ώστε να μην πωληθεί αυτό το εκκλησιαστικό ακίνητο, παρότι η Μητρόπολη έκανε μεγάλο αγώνα να το εκποιήσει. Με **"ερό"** σκοπό ίσως: **"Τι το θέλει η Παναγία"**!

ΟΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ ΑΝΟΙΞΑΝ ΤΙΣ ΠΥΛΕΣ ΚΑΙ ΜΠΗΚΑΝ ΣΤΗ ΜΑΣΟΝΙΚΗ ΣΤΟΑ

Οι Εισαγγελείς που μπήκαν στην αρχηγική Μασονική Στοά των Αθηνών δεν μπήκαν για να λειτουργηθούν, αλλά για να λειτουργήσουν, ανοίγοντας όμως τα λειτουργικά βιβλία βρέθηκαν σε μαύρες τρύπες. Προσπαθώντας να βρουν πώς έγιναν, έπεσαν επάνω στον οικονομικό τελετάρχη, ο οποίος είχε ομολογήσει ότι αυτός τις έκανε. Αλλά μετά δύο μήνες το μετάνιωσε και συντετριμμένος τα αναίρεσε, δηλώνοντας ότι αυτό ήταν προϊόν πιέσεων: «Μου είπαν ότι θα με συντριψουν και θα με εξαφανίσουν και δεν υπάρχει περίπτωση να βγω από το κτίριο (μασονική στοά), εάν δεν υπογράψω έγγραφη ομολογία... ότι έχουν ανθρώπους και μπράβους παντού, στη διοίκηση, στο ΣΔΟΕ, στην Αστυνομία, στη νύχτα, και ότι τους τρέμει ακόμα και η ρωσική μαφία...».

Κατόπιν αυτών, ισχυρίστηκε: **"Τρομοκρατήθηκα και φοβήθηκα ότι θα με σκοτώσουν... αναγκάστηκα να γράψω σε δύο αντίγραφα ομολογία ότι υπεξαίρεσα τα χρήματα, αντιγράφοντας ιδιοχειρώς από ένα έτοιμο κείμενο που μου έδωσαν..."**. Τον διαβεβαίωσαν ότι δεν θα υποστήριζαν τη μήνυση που "αναγκάστηκαν" να καταθέσουν εναντίον του και να μην ανησυχεί για τυχόν συνέπειες. Του υποσχέθηκαν μάλιστα ότι θα καλύψουν την υπόθεση, όπως είχε γίνει με τους υπεύθυνους του οικονομικού σκανδάλου της Ελευσίνας και πως δεν θα πάθει τίποτα.

Στην πορεία όμως οι "ισχυροί" της στοάς τον ξέχασαν και ο οικονομικός τελετάρχης (λογιστής) βρέθηκε κατηγορούμενος για πράξεις κακούργηματικού χαρακτήρα και με δεσμευμένη την περιουσία του τον Δεκέμβριο του 2016.

Και από εδώ τα πράγματα αρχίζουν να παίρνουν άλλη τροπή. Ο οικονομικός τελετάρχης (λογιστής) κατέθεσε αναφορά στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Ξένη Δημητρίου και μήνυσε 6 τέκτονες για σύσταση εγκληματικής συμμορίας που με απειλές τον ενέπλεξαν σε κατάχρηση μεγαλύτερη των 2.000.000 ευρώ, χωρίς να φταίει.

Με απόφαση του Πρωτοδικείου ορίστηκαν

δύο πραγματογνώμονες, προκειμένου να ελέγξουν τη μαύρη τρύπα των οικονομικών. Όσο κι αν προσπάθησαν να πάρουν στοιχεία για να ξεκινήσουν τη δουλειά τους, **"βρήκαν τοίχο"**, παρόλο που προφορικά τους διαβεβαίωναν ότι θα τους βοηθήσουν, ώστε να χυθεί άπλετο φως το συντομότερο. Η υπόθεση δεν προχώρησε.

Το 2018 το Πρωτοδικείο Αθηνών (με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) διόρισε προσωρινή διοίκηση στην Αρχηγική (Μεγάλη) Στοά. Η 8^η Ανακρίτρια Αθηνών που διενεργούσε τις ανακρίσεις στις 6 Φεβρουαρίου 2018 όρισε δικό της πραγματογνώμονα, με "τελεσίγραφο" να έχει ολοκληρώσει τον έλεγχο εντός 30 ημερών.

Η ανακρίτρια σε μια κοπιώδη τετραετία, τον Οκτώβριο, περαίωσε την ανακριτική διαδικασία που περιλαμβάνει, εκτός τις καταθέσεις μαρτύρων, την έκθεση της Οικονομικής Αστυνομίας, την πραγματογνωμοσύνη που συντάχθηκε από τον διορισμένο της Δικαιοσύνης πραγματογνώμονα και από τον ορκωτό ελεγκτή που προσδιόρισε και το έλλειμμα.

Η ανακρίτρια στο πόρισμά της διευκρινίζει: **"Ο τεκτονισμός στην Ελλάδα λειτουργεί μέσω της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος, το Τεκτονικό Ίδρυμα Ελλάδος (ιδρύθηκε το 1928), την Τεκτονική Αδελφότητα (ιδρύθηκε το 2008) και το Μεγάλο Στρατόπεδο των Ιπποτών της Ελλάδος και της Κύπρου"**. Και προσθέτει: **"Όλα τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα/μορφώματα διοικούνται από διοικήσεις που συγκροτούνται από τα ίδια κατά βάση πρόσωπα, δίχως σαφή οριοθέτηση της λειτουργικής αυτονομίας εκάστου και κυρίως χωρίς σαφή διάκριση και επιμερισμό των πόρων και της περιουσίας εκάστου"**. Δηλαδή καθαρά ότι τα ίδια πρόσωπα ανακυκλώνονταν στην ιεραρχία της μασονίας.

Και καταλήγει: **"Προκύπτουν ενδείξεις τέλεσης των αδικημάτων της απιστίας και της απάτης..."**.

Και όλα αυτά σε μια **"παντοδύναμη"** Μασονική Στοά και για μόνο 2.000.000 ευρώ.

ΕΥΧΕΣ

Ευχόμαστε προς όλους - φίλους και εχθρούς - ο τεχνείς Κύριός μας να χαρίζει στον καθένα, αγάπη, πίστη και υπομονή στις δυσκολίες που διερχόμαστε με την επιδημία κορωνοϊού. Ο δε καινούργιος χρόνος να είναι ευλογημένος ειρηνικός στον καθένα μας, στην πατρίδα μας και σε όλο τον κόσμο, και άγιος Χρόνια πολλά